

सत्यमेव जयते
SATHYAMEVA JAYATHE
(Assamese)

TRUTH ALONE TRIUMPHS

S. Giri, D C Sc & E, S A S

For copies Contact:

SATHYAMEVA JAYATHE

Post Box No:87, Shivamogga - 577201

Karnataka State, INDIA

E-Mail : satyamevjayate.life@gmail.com

Web site : www.satyamevjayate.life

Mob : 9845417088

Publisher:

Grace Brethren Assembly
Paper Town, Bhadravathi - 577 302,
Shivamogga Dist, Karnataka, INDIA

1

Sathyameva jayate- Written by S. Giri based on Spiritual Contents collected from Various Religious Books and opinion expressed by our great leaders.

Third Impression : May 2025

Pages : 72

Offering : Rs.25/- (For Private Circulation only)

Translated By:

Publisher:

Grace Brethren Assembly
Paper Town, Bhadravathi - 577 302,
Shivamogga Dist, Karnataka, INDIA

2

অভিনন্দন বাক্য আৰু আশীৰ্বাদ

দ্বিষ্টক নিজৰ উদ্ধাৰকৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছে ছ. গিৰিয়ে। 'সত্যমের জয়তে' নামৰ এটি সৰু কিতাপ তেওঁয়ে লিখিছে, যিটো খ্ৰীষ্টৰ এটা পৰিচয় আগবঢ়ায়। এই কিতাপখন ইতিমধ্যে ভাৰতৰ ১৫ খনতকৈও অধিক ভাষালৈ অনুবাদ কৰা হৈছে আৰু ই লক্ষ লক্ষ মানুহলৈ পোন গৈছে।

এই কিতাপখনৰ ২০টা অধ্যায়ে ভাৰতীয় শাস্ত্ৰ আৰু পৰম্পৰাত খ্ৰীষ্টৰ এক চকুত পৰা ৰূপ দেখুৱায়। এই পৃষ্ঠাসমূহৰ মাজেৰে আমি পবিত্ৰ কোৰআনতো মাক মাৰী আৰু যীচুক সাক্ষাৎ কৰিব পাৰো। লেখকজনৰ দৃষ্টিভঙ্গী হৈছে যে এই কিতাপখনৰ প readersক খ্ৰীষ্টৰ পথত আগবাঢ়িবলৈ অনুপ্রাণিত কৰে – যিয়ার দৰে মহাত্মা গান্ধী আৰু মাতৃ তেৰেছাই কৰিছিল।

প্ৰত্যেকজনে আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আগবাঢ়িবলৈ লাগে। খ্ৰীষ্ট স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ পোহৰ, যিজনে আমাৰ জীৱন পথ দেখুৱাব পাৰে। ধন্য সেইসকল যিয়ে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখে। আমাৰ কৰ্তব্য হৈছে যিসকল লোক আন্ধাৰত হেৰুৱা হৈছে, তেওঁলোকক পথ দেখুওৱা। দুই হাজাৰ বছৰ আগতে জন্মগ্ৰহণ কৰা খ্ৰীষ্ট আজি কোটি কোটি মানুহৰ বাবে আশাৰ প্ৰতীক হৈ পৰিছে।

"প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কাৰণ তেওঁ মোক দুখীয়া লোকক সুসমাচাৰ প্ৰচাৰ কৰাৰ বাবে অভিষিক্ত কৰিছে। তেওঁ মোক বন্দীৰ মুক্তিৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ, অন্ধৰ চকু ভাল কৰিবলৈ,

পীড়িতক মুক্তি দিয়াৰ বাবে আৰু প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ বছৰ ঘোষণা কৰিবলৈ পঠাইছে।"

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য হৈছে সত্য, ন্যায় আৰু মানুহক মানৱীয় গৌৰৱেৰে আদৰি লোৱা ৰাজ্য। খ্ৰীষ্টে আমাক আহ্বান জনায় এই পথত আমাৰ জীৱন চলাবলৈ। এই কিতাপখনে এনে এক মহান বাৰ্তা আগবঢ়ায়।

আমরা খ্ৰীষ্টৰ এক ভক্ত ছ. গিৰিৰ অৱদানৰ বাবে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ। এই কিতাপখনৰ লেখকজনে আশা কৰে যে এই পুস্তিকাখনে বহু লোকক খ্ৰীষ্টৰ সৈতে পৰিচয় কৰাই দিব আৰু যিসকলে প্ৰাৰ্থনাৰে এই পৃষ্ঠাসমূহ পঢ়িব, তেওঁলোক খ্ৰীষ্টৰ নামত আশীৰ্বাদিত হ'ব।

ধৰ্মাধ্যক্ষ, শিৱমোগ্গাৰ বিশপ

Francis Seroo S J

শ্ৰদ্ধেয় ডঃ ফ্ৰান্সিছ চেৰাও এছ. জে. "খ্ৰীষ্ট
যীচুৰ সৈতে আপোনাৰ"

"ভূমিকা"

মিষ্টাৰ ছ. গিৰি, এজন সত্য সন্ধানী হিচাপে, বিভিন্ন ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু কিতাপ অধ্যয়ন আৰু গৱেষণা কৰিছে, মহান নেতাসকলৰ মন্তব্য লক্ষ্য কৰিছে, আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ জীৱন আৰু সেৱাক নিবিড়ভাৱে অধ্যয়ন কৰিছে। তেওঁয়ে এই কিতাপখন – "সত্যমের জয়তে" – লিখিছে যাতে ঈশ্বৰীয় সত্যসমূহ সাধাৰণ মানুহেও বুজি পায়, সেইদৰে সহজভাৱে ব্যাখ্যা কৰা হৈছে।

এই কিতাপখন বিশেষকৈ সত্য সন্ধানীসকলৰ বাবে, যি জীৱনৰ চিৰন্তন প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ বিচাৰে – মই কোন? মই কিয়

আহিছোঁ? ক'লৈ যাম? জীৱনৰ উদ্দেশ্য কি? এই সকলো প্ৰশ্নৰ সৈতে মৃত্যুৰ পিছৰ জীৱনৰ বিষয়টোও আলোচনা কৰা হৈছে, যাক অনন্ততাৰ আৰম্ভণি হিচাপে ধৰা হৈছে, আৰু এই অনন্ততাৰ বাবে কেনেদৰে প্ৰস্তুত হ'ব লাগে সেয়াও কোৱা হৈছে।

বহুত মানুহে জীৱন লৈ বিভ্ৰান্তিত ভুগে, মন অস্থিৰ হয়, পাপবোধত কষ্ট পায়, শান্তি আৰু আনন্দ বিচাৰি ফুৰে। বিভিন্ন গুৰু-জনাই বিভিন্ন মত দিয়ে, কিন্তু সঠিক আৰু মান্য এক গাইড চিনাক্ত কৰাটো এটা কঠিন কাম। জীৱন অমূল্য, কিন্তু ই তাড়াতাড়িয়ে শেষ হ'ব, আৰু পৃথিৱীত কৰা সিদ্ধান্তবোৰে আমাৰ অনন্ত জীৱনত প্ৰভাৱ পেলাব।

এই গুৰুত্বপূৰ্ণ চিন্তাধাৰাৰ ভিত্তিত মিষ্টাৰ গিৰিয়ে স্বৰ্গ আৰু নৰকৰ বিষয়ে – মানুহৰ দুটা চূড়ান্ত গন্তব্য – আৰু কেনেদৰে স্বৰ্গ লাভ কৰিব পাৰি, তাৰ বিষয়ে মূল তথ্যসমূহ স্পষ্টভাৱে ব্যাখ্যা কৰিছে। এজন পাঠক যদি খোলা মন আৰু স্পষ্ট দৃষ্টিভংগীৰে এই কিতাপ পঢ়ে, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়েই সত্য উপলব্ধি কৰিব আৰু তাৰ আশীৰ্বাদ পাব।

এই কিতাপখন মূলত কানাডাত লিখা হৈছিল। ইয়াৰ জনপ্ৰিয়তা বৃদ্ধিৰ লগে লগে ইংৰাজী আৰু ভাৰতৰ অন্য প্ৰধান ভাষাসমূহলৈ অনুবাদ কৰা হৈছে। অৰ্থ অধিক স্পষ্ট কৰাৰ বাবে কিছুমান ধৰ্মীয় উদ্ভূতিক অৰ্থভাষ্য ৰূপত উপস্থাপন কৰা হৈছে।

আপুনি যেতিয়া এই কিতাপ পঢ়িব আৰু বুজিব, তেতিয়া ই আপোনাৰ বাবে এটা মহান আশীৰ্বাদ হ'ব বুলি প্ৰাৰ্থনা।

প্ৰভুদাস টি. এছ.
অধিকাৰিক ব্যবস্থাপক (এইচ. আৰ. ডি.)
এম. পি. এম., ভদ্রতী

লেখকৰ কেইটামান কথা

আমাৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত আমি সিদ্ধান্ত লওঁ, কিন্তু ঈশ্বৰ সম্পৰ্কে গভীৰভাৱে চিন্তা কৰিবলৈ আমি প্ৰায় সময়তে অলসতা কৰোঁ। ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা — এইটো আমি নিজৰ ইচ্ছামতে কৰিব পৰা বস্তু নহয়; প্ৰভু যিদৰে ইচ্ছা কৰে, সেইদৰে উপাসনা কৰা উচিত। সেয়ে, সত্য সন্ধানৰ বাবে আমি যি গভীৰ অধ্যয়ন আৰু গৱেষণাৰ জৰিয়তে কিছু বুজি পালোঁ, সেই বুজাবুজিখিনি আপোনালোকৰ সৈতে ভাগ বতৰা কৰাটো মোৰ কৰ্তব্য বুলি ভাবিছোঁ। এই জানিব পৰা বস্তুবোৰ আপোনালোকৰ বাবে সহজে উপলব্ধ কৰিবৰ বাবে মই এই কিতাপ ৰূপত সংগ্ৰহ কৰিছোঁ।

এই কিতাপখন আমাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সংবিধানৰ কাঠামোৰ ভিতৰত লিখা হৈছে। ই কেতিয়াও কোৱান্ধতা, পক্ষপাত, বা ব্যক্তিগত স্বার্থৰে প্ৰভাৱিত নহয়। অৱশেষত, "সত্যহে জয়ী হয়" — এই বিশ্বাস মোৰ আন্তৰিক আশা; যাতে এই সত্য যত অধিক সংখ্যক লোকলৈ পোন পোঁছায়। এই উদ্দেশ্যেই মই এই কিতাপখনৰ নাম "সত্যমের জয়তে" — অৰ্থাৎ "সত্যহে জয়ী হয়" — ৰখিছোঁ।

অনেকৰ অনুৰোধৰ ওপৰত আধাৰ কৰি এই কিতাপখন ১৫ টা ভাষালৈ অনুবাদ কৰা হৈছে। সেয়ে মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰিছোঁ — যাতে এই কিতাপখনৰ পৰা ভালদৰে লাভ উঠাব পাৰে।

1. ভাৰতীয় সভ্যতা

হিন্দুধৰ্মক পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ পুৰণি ধৰ্মসমূহৰ অন্যতম বুলি গণ্য কৰা হয় আৰু ই বিশ্বৰ তৃতীয় বৃহত্তম ধৰ্ম। প্ৰায় খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৬০০০ চনত, মধ্যপ্ৰাচ্যৰ পৰা আৰ্যসকল উত্তৰ ভাৰতৰ সিন্ধু উপত্যকা অঞ্চললৈ আগমন কৰে। তেওঁলোকৰ ভাষা আৰু সংস্কৃতি স্থানীয় লোকসকলৰ (যিয়ে মূলত সিন্ধু প্ৰদেশত বাস কৰিছিল) ভাষা-সংস্কৃতিৰ সৈতে মিশ্ৰিত হয়। এই অঞ্চলৰ বাসিন্দাসকলক 'হিন্দু' বুলি জনা যাবলৈ ধৰিলে, আৰু তেওঁলোকে অনুশীলন কৰা ধৰ্মটো পাছলৈ 'হিন্দুধৰ্ম' নামেৰে পৰিচিত হ'ল।

যেতিয়া আৰ্যসকলে ইয়াত থিতাপি মাৰিলে আৰু নিজৰ বসতি স্থাপন কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰাকৃতিকভাৱে সত্য সৃষ্টিকৰ্তাৰ সন্ধান আৰম্ভ কৰিলে। বেদ যুগৰ পৰাই সন্ধ্যা উপাসনাৰ সময়ত, তেওঁলোকে সাধাৰণতে ঋগ্বেদৰ পৰা নিম্নলিখিত শ্লোকটো পাঠ কৰিছিল।
(দেৱতাৰ্চনা বিধি, পৃষ্ঠা নং ৬২)

पापोऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसम्भवः।

ग्राहि मां कृपया देव शरणागत वत्सल।

अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम॥

तस्मात्तकारुण्य भावेन रक्ष रक्ष जनार्दन॥

आ...नमः। प्रदक्षिण नमस्कारन समर्पयामि॥

অৰ্থ – এই জন্মত আৰু আগৰ বহু জন্মত কৰা সকলো পাপকৰ্ম ভগৱানক বাৰম্বাৰ স্মৰণ কৰাৰ ফলত পৰিষ্কাৰ হৈ যায়। মই এজন পাপী হিচাপে পাপকৰ্ম কৰিছিলোঁ। মই এটা পাপী আত্মা, গতিকে মই পাপী হৈ পৰিছোঁ। আশ্ৰয় লৈ থকা, দয়ালু প্ৰভু, আপোনাৰ কৰুণাৰে

মোক উদ্ধাৰ কৰক। আপোনাৰ বাহিৰে মোৰ আন ক'তো আশ্ৰয় নাই, সেইবাবে মই আপোনাক প্ৰণাম জনাইছোঁ, কৰুণাৰ সৈতে মোক বক্ষা কৰক। মই স্বীকাৰ কৰোঁ আৰু সাদৰে আপোনাক প্ৰণাম জনাইছোঁ।

পবিত্ৰ বাইবেল কয়, "ধাৰ্মিক কোৱা যাব পৰা কোনোও নাই, এজনো নহয়। যদি আমি কয় যে আমি পাপৰ পৰা মুক্ত, তেন্তে আমি নিজকে ঠগাইছোঁ আৰু সত্য আমাৰ ভিতৰত নাই।" তেন্তে, পাপৰ পৰা মুক্তি ক'ত?

মানুহৰ ভাল কাম আৰু পুণ্য আমাৰ পাপৰ বন্ধন ভাঙি মুক্তি দিব নোৱাৰে। বিধিৰ আঙা পালন, অনুষ্ঠান, তপস্যা, আৰু ভক্তিৰ অমূল্য সাধনাৰে আমি পবিত্ৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ধৰ্মী হিচাপে থিয় দিব নোৱাৰোঁ।

যিহেতু আমি নিজেই পাপত লিপ্ত হৈ পৰিছোঁ, তেন্তে কেনেকৈ স্বৰ্গ পাব পাৰোঁ? বাইবেল কয় যে আমি সকলোৰে সকলো অপবিত্ৰ, অসুচি আৰু আমাৰ ধৰ্মমূলক কৰ্মবোৰ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মেল খোৱা কাপোৰৰ দৰে।

"শ্ৰী পুৰন্দৰদাসে জীৱনক এইদৰে বৰ্ণনা কৰিছে:"

নিম গুড়ত পেলালেও কি ফল পোৱা যাব?
সাপক দুধ খুৱালে কি লাভ হ'ব?
যি মানুহে ধূৰ্ততা এৰিব নোৱাৰে,
তেওঁ যদি মন্ত্ৰ পাঠ কৰে, তেতিয়াও কি ফল পায়?
মাক-দেউতাকক কষ্ট দিয়া মানুহে,
যদি তীৰ্থযাত্ৰালৈ যায়, তেতিয়া কি লাভ হ'ব?
কপটতাৰে অন্যক যন্ত্ৰণা দিয়া,
যদি জপ কৰে, তেতিয়া কি ফল পায়?
নিজ পতিৰ নিন্দা কৰা স্ত্ৰীয়ে,
যদি বহু উপবাস কৰে, তেতিয়া কি ফল পায়?
ধূৰ্ততা এৰিবলৈ সাজ নকৰাকৈ,
গংগা নদীত স্নান কৰিলে কি পবিত্ৰতা পোৱা যাব?

প্ৰথমত, সকলো প্ৰাণী – পখী আৰু জন্তুসমূহ পৰমেশ্বৰৰ শব্দৰ দ্বাৰা সৃষ্ট হৈছে, পৰমেশ্বৰে এইদৰে কোৱা আছিল... "এইটো হ'ব" আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা জীৱন আৰু মাংসৰ শক্তিৰ সৈতে সকলো অস্তিত্বত আহিল আৰু তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ পাছত, তেওঁলোকৰ অস্তিত্ব থাকিব নোৱাৰে। কিন্তু, যেতিয়া পৰমেশ্বৰে মানুহৰ সৃষ্টি কৰিছিল তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "আমি আমাৰ সাদৃশ্যত মানুহক সৃষ্টি কৰিলো।" সেয়া হ'লেই পৰমেশ্বৰে মাটিৰ পৰা মানুহৰ সৃষ্টি কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ভিতৰত জীৱনৰ সঁচা ফুংকাৰা দিল। এইদৰে পৰমেশ্বৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিলে। সেয়া, মানুহ শাৰীৰিকভাবে বাচে আৰু তেওঁৰ সৈতে জীৱন আৰু আত্মা আছে।

এই পৃথিৱীত মানুহৰ জীৱন অস্থায়ী, এক দিন নিশ্চিতভাৱে আমি এই পৃথিৱী চাৰা হ'ব। এই পৃথিৱীত জন্ম লোৱা মানুহ সাহসী, ধনী, বুদ্ধিমান আৰু গুণী হ'ব পাৰে, কিন্তু যেতিয়া সেয়া মৃত্যুৰ কথা শুনে, সেয়া ভয় আৰু চিন্তা তেওঁক পীড়িত কৰে। কাৰণ আমি এই পৃথিৱীত কিবা পৰিসৰে নাই আহিছোঁ আৰু কিবা লৈ যাবও নাই। যি আমাৰ অৰ্জন হৈছে সেয়া সকলো এফালে ৰাখি যাব লাগিব। মৃত্যুৰ, ৰোগৰ, দুৰ্ঘটনাৰ, প্ৰাকৃতিক আপদসমূহ, বয়স বা আন কিবা উপায়ে মানুহৰ জীৱনলৈ আহিব পাৰে। আমি জানো নে যে মৃত্যুৰ সময় কেতিয়া, কিদৰে আৰু ক'ত আহিব। কোৱাও মৃত্যুৰ পৰা বাচিব নোৱাৰে, কাৰণ ই পৰমেশ্বৰৰ নিৰ্দিষ্ট নিয়মৰ অধীন।

শৰীৰৰ বাবে মৃত্যু আছে, কিন্তু আত্মাৰ কোনো মৃত্যু নাই। আত্মা শৰীৰত থাকে আৰু যেতিয়া এই শৰীৰ এৰাৰ পৰা (যেতিয়া আমাৰ মৃত্যু হয়), আমাৰ আত্মা অনন্তকালৰ বাবে স্বৰ্গ বা নৰকৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰে, ইয়াৰ বাহিৰে তৃতীয় কোনো স্থান নাই।

নৰক

আমাৰ মাজত পাপৰ প্ৰবৃত্তি থকা বাবে, আমাক নৰকত আমাৰ আত্মাৰ প্ৰবেশ লাভ কৰিবলৈ কিবা কৰাৰ আৱশ্যকতা নাই, এইটো সম্পূৰ্ণৰূপে বিনামূলীয়া। যি দৰে আমি ভাবোঁ, তেনে নৰকত ব্যভিচাৰ, মদ খোৱা, মাদক সেবন, অশ্লীল নৃত্য আৰু অন্য পাপ

কাৰ্য্যৰ বাবে আনি আনন্দ নাথাকে। নৰক এক ভয়ংকৰ স্থান, ইয়াত এক আগৰ পুখুৰী আছে যি গন্ধকৰে সদায় জ্বলিছে আৰু চিৰকালৰ বাবে জ্বলাৰ পৰা মন্থাই। এইটো এক চিৰকালৰ যন্তনা আৰু শাস্তিৰ স্থান। এই সময়ত বিজ্ঞানেও ইয়াক সত্য বুলি প্ৰমাণ কৰিছে।

পৰিত্ৰ কুৰাণত নৰকৰ বৰ্ণনা কৰা হৈছে (সূৰা ২৩: ১০৪ আৰু ২২:

১৯-২২) তলত উল্লেখ কৰা ধৰণে।

যিসকল মানুহে দুৰ্বাচাৰ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বাবে আগৰ কাপোৰ বাচি ৰখা হৈছে। তেওঁলোকৰ মূৰত গৰম পানী ঢালিব। এইটোত যি কিছুমান তেওঁলোকৰ পেটত আছে, সেয়া গলিব আৰু চামৰাও গলিব। আৰু তেওঁলোকৰ বাবে (দণ্ড দিবলৈ) লোহাৰ গৰ্জা থাকিব। যেতিয়া তেওঁলোক বেয়া হৈ ইষ্টাৰ পৰা ওলাই যাবলৈ চাৰা যাব, সেয়া সঁচাকৈ সেইটোত উভতি দিয়া যাব আৰু কোৱা হ'ব, "চাখা আৰু আগৰ যন্তনা অনুভৱ কৰা!" (২২ আল-হজ সূৰা ১৯-২২)

আগে তেওঁলোকৰ মুখবোৰ জ্বলাই পেলাব আৰু সেইটোত তেওঁলোকৰ মুখ বেয়া হৈ পৰিব। পৰিত্ৰ বাইবেলেও কোৱা হৈছে যে, তেওঁলোকৰ কামৰ পৰা মৰা পোকপত্ৰ কেতিয়াও মাৰা নহব আৰু জ্বলন্ত আগ যোৱা সময়লৈ কেতিয়াও নিৰ্বাপন নহব। আমাৰ ভয় খোৱাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। কাৰণ, শয়তান আৰু তেওঁৰ দূতসকলক দণ্ডিত কৰিবলৈ পৰমেশ্বৰে নৰক সৃষ্টি কৰিছিল, চিৰকালৰ আগত নিশ্চিতভাৱে মানুহক দণ্ডিত কৰাৰ উদ্দেশ্য নহয়।

(২৩ আল-মোমিনুণ সূৰা ২৩: ১০৪)

স্বৰ্গ

পৰিত্ৰ বাইবেল ক'বলৈছে যে সংকীৰ্ণ দৱাৰৰ পৰা প্ৰবেশ কৰা। নৰকলৈ প্ৰবেশ কৰিবলৈ প্ৰসাৰিত পথ আছে। বহু মানুহে এই পথত যাব। স্বৰ্গৰ দৱাৰ সংকীৰ্ণ; স্বৰ্গৰ পথ কঠিন আৰু মাত্ৰ কিছু মানুহে ইয়াক বিচাৰি পায়। (মন্তী ৭:১৩,১৪)

যদি মানুহে সমগ্ৰ পৃথিৱী লাভ কৰে আৰু নিজৰ প্ৰাণৰ মূল্য চুমাৰ পৰা মৰা যায়, তেন্তে তাৰ কি লাভ হ'ব? আৰু মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে? (মাৰ্কুছ ৮:৩৬,৩৭)

যোহন, যীশু মছীহৰ প্ৰিয় শিষ্যই দৰ্শনত স্বৰ্গ দেখা আৰু এইদৰে সেইটো প্ৰকাশিত বাক্যত লিখিলে:

তেতিয়া তেওঁ মোক আত্মাত এক ডাঙৰ আৰু ওখ পৰ্বতলৈ লৈ গৈছিল, আৰু পৰিত্ৰ নগৰ য়েৰুচালেমক স্বৰ্গৰ পৰা পৰমেশ্বৰৰ ওচৰত নামি অহা দেখিছিল। পৰমেশ্বৰৰ মহিমা তাত আছিল, আৰু তাৰ আলেয়া অত্যন্ত মূল্যবান ৰত্নৰ দৰে, মানে কাচৰ দৰে সাফ যশপৰ দৰে আছিল। আৰু তাৰ নগৰপানাহৰ উচ্চতা যথেষ্ট ছিল, আৰু তাৰ বাবে ফটক আছিল আৰু ফটকসমূহত বাবে স্বৰ্গদূত আছিল। আৰু তাৰ নগৰপানাহৰ সংযোগ যশপৰ আছিল, আৰু নগৰ তেনে পৰিষ্কৃত সোণাৰ দৰে আছিল, যি কাচৰ দৰে সাফ আছিল। আৰু সেই নগৰখনৰ মূলে সকলো ধৰণৰ মূল্যবান ৰত্নৰে সাজি দিয়া হৈছিল, প্ৰথম মূলে যশপ আছিল, দ্বিতীয় নীলমণি, তৃতীয় ৰালমণি, চতুৰ্থ মাৰ্কাট, পঞ্চম গোমেদক, ষষ্ঠ মাণিক্য, সপ্তম পীতমণি, অষ্টম পেৰোজ, নবম পুখৰাজ, দহম লাহসানীয়া, এগাৰোতম ধুম্বকান্ত আৰু বাৰৰ ফটকবোৰ, বাৰে মণিৰ পৰা নিৰ্মিত আছিল। প্ৰতিটো ফটক এক এক মণিৰ পৰা নিৰ্মিত আছিল; আৰু নগৰৰ ৰাস্তাৰ সাফ সোণাৰ দৰে আছিল, যি কাচৰ দৰে সাফ আছিল। আৰু মই তাত কোনো মন্দিৰ দেখিছিলোঁ নে, কাৰণ সকলো শক্তিশালী প্ৰভু পৰমেশ্বৰ আৰু মণি তাৰ মন্দিৰ। আৰু সেই নগৰত সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰৰ আলোচনাৰ প্ৰয়োজন নাছিল, কাৰণ পৰমেশ্বৰৰ ৰশ্মিৰ পৰা তাত পোহৰ আহিছিল, আৰু মণি তাৰ দীপক আছিল।

তাত কোনো অপবিত্ৰ বস্তু, ঘৃণিত কাম কৰা, বা মিছা সৃষ্টি কৰা ব্যক্তিৰ প্ৰবেশৰ অনুমতি নাথাকে; কিন্তু কেৱল সেয়া সকলৰ যাৰ নাম মুক্তিৰ জীৱনৰ কিতাপত লিখিত আছে, সেয়াই তাত প্ৰবেশ কৰিব পাৰে! আৰু সেয়া তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা সকলো অশ্ৰু মচি দিব; আৰু তাৰ পাছত মৃত্যু থাকিব নোৱাৰিব, আৰু শোক, আৰু বিলাপ, আৰু দুখ থাকিব নোৱাৰিব, আৰু সেয়া জাতীয় মাটীহৰ

সিংহাসন থাকিব আৰু তেওঁলোকৰ দাসসকলৰ মুখ তাৰ পৰিসৰ দেখিব। আৰু সেয়া বিশ্বৰ অন্ত পৰ্যন্ত জীয়াই থাকিব।

(প্ৰকাশিত বাক্য ২১: ৯-২৭)

3. স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ পথ আত্মা

পৰমেশ্বৰে সেই স্বৰ্গদূতসকলক পাপ এৰাই নাছিল, যিসকলে পাপ কৰিছিল, সেয়া নৰকলৈ পঠিয়াই অন্ধকাৰ গুণ্ডাৰ ভিতৰত পেলাই দিছিল, যাতে ন্যায়ৰ দিনলৈকে বন্দী হৈ থাকে। কিন্তু যেতিয়া মানুহে পাপ কৰিলে, তেতিয়া "পৰমেশ্বৰে পৃথিৱী প্ৰতি এনেকুৱা প্ৰেম প্ৰদৰ্শন কৰিলে যে তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক প্ৰদান কৰিলে, যাতে যি কোনো লোক তেওঁক বিশ্বাস কৰে, সেয়া ধ্বংস নহয়, বৰঞ্চ চিৰকালৰ জীৱন পায়।" পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰ বাইবেল ক'বলৈছে।

মছীহৰ জন্মৰ ৭০০ বছৰৰ আগতে, যিশাইয়া ভবিষ্যদ্বক্তাই কৈছিল, "চাওক, এক কুমাৰীৰ গৰ্ভৰ পৰা গৰ্ভৱতী হ'ব আৰু এক পুত্ৰ জন্ম দিব।" আৰু প্ৰভু তেওঁৰ কাঁধত থাকিব, আৰু তেওঁৰ নাম আশ্চৰ্যজনক, পৰামৰ্শকাৰী, শক্তিমান পৰমেশ্বৰ, চিৰকালৰ পিতৃ আৰু শান্তিৰ ৰজা ৰাখা হ'ব। যিশাইয়া নবী এইদৰে বৰ্ণনা কৰিছে।

আদি সময়ত বাক্য আছিল, আৰু বাক্য পৰমেশ্বৰৰ সৈতে আছিল, আৰু বাক্য নিজেই পৰমেশ্বৰ আছিল। এই বাক্যই আদিত পৰমেশ্বৰৰ সৈতে আছিল। সকলো কিছুমান তাৰ দ্বাৰা সৃষ্টি কৰা হৈছে আৰু যি কিছু সৃষ্টি হৈছে, সেয়া তেওঁৰ অবিহনে সৃষ্টি নহ'ল। তাৰ ভিতৰত জীৱন আছিল; আৰু সেই জীৱন মানুহৰ বাবে আলেয়া আছিল। বাক্য মাংসৰ ৰূপ লৈ আহিছিল; আৰু অনুগ্ৰহ আৰু সৎতাৰ সৈতে পূৰ্ণ হৈ আমাৰ মাজত বাস কৰিছিল, আৰু আমি তেওঁৰ সেই মহিমা দেখিছিলোঁ, যি পিতাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ মহিমা আছিল। কাৰণ তেওঁৰ পূৰ্ণতা পৰিসৰে আমি সকলো অনুগ্ৰহ লাভ কৰিছিলোঁ। পৰমেশ্বৰক কেতিয়াও দেখা হোৱা নাই, কিন্তু একমাত্ৰ পুত্ৰ যি পিতাৰ কোলে থাকে, সেয়াই তাক প্ৰকাশ কৰিছে। (যুহুনা ১:১-১৮)

কুমাৰী মাৰিয়ম, পৱিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা গৰ্ভৱতী হৈছিল, বেথলেহেমত তেওঁ এক পুত্ৰ জন্ম দিছিল। তেওঁ নিজৰ প্ৰথম পুত্ৰক আগবঢ়াই তেওঁক লেপাৰ কাপোৰত মুষ্টি দিছিল আৰু এজন চৰণীত শুই ৰাখিছিল, কাৰণ অতিথিশালাত তেওঁলোকৰ বাবে কোনো ঠাই নাছিল। পৰমেশ্বৰৰ দূতৰ বাৰ্তাৰ অনুসৰি, তেওঁলোকে শিশুটোৰ নাম "যীশু" ৰাখিছিল, যাৰ অৰ্থ হৈছে যে সেয়া তেওঁৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা বাচাব।

যুহুনা বাপ্তিস্মদানকাৰী যীশুক দেখিলে, তেওঁ নিজৰ দৰ্শকসকলৰ দিশে চাই কৈছিল, "চাওক, পৰমেশ্বৰৰ মাংসৰ ছাগল, যি পৃথিৱীখনৰ পাপবোৰ আঁতৰাই দিছে!" আমি মাংস আৰু ৰক্তৰ ৰূপত আছো, সেয়া সেই মানুহৰ ৰূপ লৈ আহিছিল আৰু তাত কোনো সন্দেহ নাই, যে ভক্তিৰ ক্ষেত্ৰত গভীৰতা আছে; মানে, সেয়া যি শৰীৰত প্ৰকাশিত হৈছে, আত্মাত ধাৰ্মিক ৰূপে স্থিৰ হৈছে, স্বৰ্গদূতসকলক দেখা গৈছিল, অন্যান্য জাতিত তাৰ প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, পৃথিৱীত সেয়াৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা হৈছিল, আৰু মহিমাও ওপৰত উঠাই দিয়া হৈছিল। (১ তিমথিয় ৩:১৬)

যীশু মছীহ যি প্ৰভুৰ স্বভাৱত আছে, তেওঁ পৰমেশ্বৰৰ সৈতে সমানতা নিজৰ সুবিধাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল, বৰঞ্চ সেৱক ৰূপ লৈ তেওঁ নিজকে কিছুমান নাছিল, কিন্তু মানুহৰ সাদৃশ্যত সৃষ্টি হৈছিল, আৰু মানুহৰ ৰূপত আছিল, তেওঁ মৃত্যুৰ আগত আত্মপালন কৰিবলৈ নিজক বিনম্ৰ কৰিলে – এতিয়া এক ক্ৰুশৰ মৃত্যুও সহ্য কৰিলে, সেয়া বাবে পৰমেশ্বৰে তেওঁক শ্ৰেষ্ঠ স্থানত উঠাই লৈ গ'ল আৰু তেওঁক সেই নাম দিছিল যি সকলো নামৰ পৰা উচ্চ। যাতে যীশুৰ নামত প্ৰত্যেক পা স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীৰ তলত নত হয়, আৰু প্ৰত্যেক ভাষা সেয়াক মলাই দিব যে, যীশু মছীহই প্ৰভু, পৰমপিতা পৰমেশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে তেওঁ নিজৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা মুক্ত কৰি সুৰক্ষা দিব।

4. পৰমেশ্বৰৰ দয়া আৰু মৰ্না

"ভগৱদগীতাৰ জ্ঞান যোগৰ পাঠ ৪:৮ এইটো কৈছে।"

परित्रणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।

धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे ॥

অৰ্থ:"এইৰ অৰ্থ হ'ল যে, ঈশ্বৰে নিজৰ অৱতাৰ ল'ব — দুষ্টৰ বিনাশ কৰিবলৈ, ধৰ্মীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আৰু প্ৰতিটো যুগত ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ।"

যদি এইদৰে হ'ব লাগে, তেন্তে সমগ্ৰ পৃথিৱী ধ্বংস হৈ যাব আৰু কেৱল ঈশ্বৰে থাকিব। কিন্তু ঈশ্বৰ দয়ালু আৰু মৰমৰ।

পবিত্ৰ কুৰান 'আল্লাহ'ৰ নামত আৰম্ভ হয় — "আল্লাহ, সৰ্বাধিক দয়ালু আৰু কৃপালু।" পবিত্ৰ বাইবেলতো ঈশ্বৰে কৈছে, "মোৰ দুষ্টজনৰ মৃত্যুত কোনো আনন্দ নাই, সেয়েহে তেওঁ নিজৰ দুষ্কৃতিত পৰা সৰি আহক আৰু জীৱিত থাকক।" যদি ঈশ্বৰে আমাৰ অপৰাধৰ অনুসাৰে শাস্তি দিছিল, তেন্তে আমি আজিও জীৱিত নাথাকিলোঁহেঁতেন।

আজিও আমি জীৱিত আছোঁ, সেইটো কেৱল তেওঁৰ দয়াৰ বাবে। তেওঁৰ দয়া কেতিয়াও শেষ নহয়, কিন্তু প্ৰতিদিনে তাৰ নতুন ৰূপ দেখা পোৱা যায়।

ভাৰতীয় সংবিধান ৰাষ্ট্ৰপতিক শুদ্ধি (ক্ষমা) দান কৰাৰ সৰ্বোচ্চ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছে। ক্ষমা কৰা এক দয়াশীল কাৰ্য বুলি গণ্য হয়। এইটো অধিকাৰ হিচাপে দাবী কৰিব নোৱাৰি, কিন্তু ৰাষ্ট্ৰপতিৰ অধিকাৰে শাস্তিৰ পৰা সম্পূৰ্ণ মুক্তি প্ৰদান কৰিব পাৰে।

যীশুৱে মেঘ বা বাচলাৰ উপহাৰ নকৰে, কিন্তু আমাৰ পাপৰ পৰা মুক্তি দিয়াৰ আৰু চিৰকালৰ জীৱন প্ৰদান কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ পৱিত্ৰ ৰক্ত উতাহৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আমাৰ একবাৰ আৰু সদায়ৰ বাবে যীশু মছীহৰ শৰীৰৰ উপহাৰৰ জৰিয়তে পৱিত্ৰ কৰা হৈছে আৰু তেওঁ একে বাৰেই পৰমেশ্বৰৰ সান্নিধ্যত প্ৰবেশ কৰি নিজকে নিৰ্দোষ প্ৰতিপন্ন কৰি পৰমেশ্বৰক আৰ্পণ কৰিছে। যীশুৰ ৰক্ত চিৰকালৰ বাবে আমাৰ মৃত কাৰ্য্যৰ পৰা মুক্ত কৰি সাফ কৰিব পাৰে।

পবিত্ৰ বাইবেলৰ পৰা তলত দিয়া সাক্ষ্যবোৰ এই কথা প্ৰমাণ কৰে যে যীচু খ্ৰীষ্টেই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ:

1. **ঈশ্বৰে নিজে কৈছে:**

"এই মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ দ্বাৰা মই বহুত সন্তুষ্ট।" (মাথি ৩: ১৭)

2. **এজন শিষ্য, পিতৰে কৈছিল:**

"আপুনি খ্ৰীষ্ট, জীয়াই থকা ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।" (মাথি ১৬: ১৬)

3. **যীচুক কৰুশত খুটি থকা চুবেদাৰে কৈছিল:**

"সঁচাকৈয়ে, এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল!" (মাথি ২৭: ৫৪)

4. **থ'মা, যীচুৰ ১২ জন শিষ্যৰ ভিতৰত এজন (যিয়ে পাছত ভাৰতত আহি প্ৰচাৰ কৰিছিল) উঠি অহা যীচুক দেখি কৈছিল:**

"মোৰ প্ৰভু আৰু মোৰ ঈশ্বৰ!" (যুহান ২০: ২৮)

5. **যীচু খ্ৰীষ্টে নিজে কৈছিল:**

"যিয়ে মোক দেখিছে, তেওঁ পিতাকো দেখিছে। মই পিতাত আছোঁ, আৰু পিতাও মোৰ ভিতৰত আছে।" (যুহান ১৪: ৮-১০)

6. **যেতিয়া দুষ্ট আত্মাসকলে তেওঁক দেখিছিল, তেওঁলোক তেওঁৰ আগত নত হোৱাত কৈছিল:**

"আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ!" (মাৰ্ক ৩: ১১)

ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে দিয়া ক্ষমা এজন অপৰাধীক অপৰাধ আৰু তাৰ শাস্তিৰ পৰা সম্পূৰ্ণ মুক্তি দিয়ে আৰু এনে অৱস্থাত তেওঁক পুনৰ দণ্ডিত কৰিব নোৱাৰি।
(সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ৭২)

যদি দেশৰ প্ৰথম নাগৰিক, ৰাষ্ট্ৰপতিক এই ধৰণৰ ক্ষমা প্ৰদানৰ অধিকাৰ থাকে, তেন্তে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ অধিকাৰ কিমান প্ৰবল হ'ব পাৰে? তেওঁৰ সিদ্ধান্তক কি কোনোবাই প্ৰশ্ন কৰিব পাৰে? না তেওঁৰ অধিকাৰ অস্বীকাৰ কৰিব পাৰে? ভাবক, এবাৰ দুজন মানুহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মন্দিৰলৈ গ'ল। এজন আছিল এগৰাকী ফৰাচী আৰু আনজন এজন কৰ সংগ্ৰাহক (টেক্স কালেক্টৰ)।

ফৰাচীয়ে প্ৰাৰ্থনাত কৈছিল, “হে ঈশ্বৰ, মই আপোনাৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰোঁ, কিয়নো মই আন মানুহৰ দৰে ন'হওঁ — অন্যায়েকাৰী, ব্যভিচাৰী, নাইবা এই কৰ সংগ্ৰাহকৰ দৰে নহওঁ। মই সপ্তাহত দুবাৰ উপবাস কৰোঁ আৰু মোৰ উপাৰ্জনৰ দশমাংশ দান কৰোঁ।”

কিন্তু কৰ সংগ্ৰাহকজনে কোণত থিয় হৈ নিজৰ মুখটো স্বৰ্গৰ ফালে তুলি চাব নোৱাৰিলে। তেওঁ নিজৰ বুকু খুন্দি খুন্দি ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, মোৰ ওপৰত দয়া কৰক, কিয়নো মই এজন পাপী।”

বাইবেল কৈছে — এই দুজনৰ ভিতৰত কেৱল কৰ সংগ্ৰাহকজনে ঈশ্বৰপূৰ্ণ হিচাপে গৃহলৈ উভতি গ'ল; ফৰাচীজনে নহয়। কিয়নো যিজনে নিজকে উচ্চ কৰি তোলে, তেওঁ নমাই দিয়া হয়, আৰু যিজনে নিজক নম্ব কৰে, তেওঁ উচ্চ কৰা হয়।
(লুকা ১৮:১০)

পবিত্ৰ বাইবেলত কোৱা হৈছে — “যীচু খ্ৰীষ্টে আমাৰ বিৰুদ্ধে থকা অভিযোগৰ দলিল (chargesheet) কঢ়িয়াই লৈ গৈ, তাত খ্ৰীষ্টৰ

ৰক্তৰে চিৰদিনৰ বাবে লোপ কৰি দিলে।” সেয়া হ'লত, এতিয়া আমি দোষবোধৰ অধীনত নোহোৱা, কিন্তু ঈশ্বৰৰ কৃপা গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহ্বান জনোৱা।

দয়া ন্যায়ৰ ওপৰত জয় লাভ কৰে। পবিত্ৰ বাইবেল ক'লে — যি যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ ওপৰত এতিয়া কোনো দণ্ড আদায় নোহোৱা।

যীচু খ্ৰীষ্ট, যাৰ জন্ম বা কৰ্মত পাপ নাই, তেওঁৰ ৰক্তৰে আমি মুক্তি পাইছোঁ — অৰ্থাৎ, অপৰাধৰ ক্ষমা, তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ ধনৰ আধাৰত।

5. বেদত সৃষ্টিকৰ্তা আৰু তেওঁৰ পূজাৰ পদ্ধতি

“অন্যৰ কল্যাণৰ বাবে নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গা কৰক। মহান ত্যাগৰ দ্বাৰাই কেৱল মহান কাৰ্য সম্ভৱ। যিজনে নিজৰ হৃদয়ৰ পৰা আনৰ বাবে পথ প্ৰস্তুত কৰে, তেওঁ এজন মহান ব্যক্তি।”

— স্বামী বিবেকানন্দ
(বিদ্যুৎ বাণী, পৃষ্ঠা নম্বৰ ৬ আৰু ৭)

বেদসন্ধিপূৰ্ণ সৃষ্টিৰ সৃষ্টিকৰ্তাসকলৰ ভিতৰত, প্ৰাচীন বেদসমূহত সকলো মানুহৰ পাপক মোচনৰ বাবে হোমবলি ৰূপে দেৱতাসকলক বলি দিয়া হৈছিল। কৃষ্ট যজুৰ্বেদত বলিপশুৰ যোগ্যতাৰ স্পষ্ট উল্লেখ কৰা হৈছে। সেইবোৰ তলত দিয়া হৈছে।

"কৃষ্ণ যজুৰ্বেদত থকা অনুক্রম"	"যীচু শ্ৰীষ্টত তেওঁৰ পৰিপূৰ্ণতা"
<p>पशुं स्रपयन्ति कूटकर्णखण्डश्लोणसमशफ वर्जम् ॥ (আপস্তুস্ত শ্ৰৌত সূত্র = ৭-১২-১, পৃষ্ঠাসংখ্যা: ৪২১) <i>Paśuṁ srapayanti kūṭakarnaḥṇḍaṣlōṇā saptaśāpha varjaṁ</i> Āpastamba-Śrauta-sūtra (-7-12-1, Page No. 421)</p>	
<p>অর্থ: "যি পশুক বলি দিয়া হ'ব, সেইটো দাগৰিহীন, নিৰ্ভজ হ'ব লাগিব আৰু পবিত্ৰভাৱে অৰ্পণ কৰিব লাগিব।"</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. "যীচু পবিত্ৰ, নিষ্কপট আৰু নিৰ্মল, আৰু পাপীৰ পৰা পৃথক।" (ইব্ৰানীয় ৭:২৬) 2. "তেওঁ অতি সুন্দৰ।" (শ্ৰেষ্ঠগীত ৮:৪৬) 3. "তোমালোকৰ ভিতৰত কোনে মোক পাপী বুলি কয়?" – যীচুৱে সুধিলে। (যুহুনা ৫:১৬)

<p>धर्षा मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या ब्रह्मस्त्वौषधीभ्यः ॥ (ত্ৰৈতৰ্থ সংহিতা কাণ্ড ৬, প্ৰশ্ন স. ৩, পৃষ্ঠাসংখ্যা: ৩০৪) <i>dharṣhā mānuṣhān' iti ni yunakti dhṛtyā</i> Taittirīya-Samhitā (kanda 6, Q. No.3, Page No. 477)</p>	
<p>অর্থ: যি পশুক বলি দিয়া হ'ব, সেয়া এক খম্বা (যোপা)ৰে বেঁধা দিব লাগিব।</p>	<p>সেখানে তেওঁলোকে সেয়া আৰু তাৰ সৈতে আন দুটা মানুহক ক্ৰুচৰ ওপৰত উঠাইছিল, এজনক ইয়াত আৰু এজনক সোঁতে, আৰু মন্থা ঠাইত যীচুক। আৰু পিলাতুসে এক দোষ-পত্ৰ লিখি ক্ৰুচৰ ওপৰত মন্থাই দিছিল আৰু তাত এইটো লিখা আছিল, 'যীচু নাছৰী ইহুদীৰ ৰজা।' (যুহুনা ১৯:১৮-১৯)</p>

<p>अमायुं कृण्वन्तं संज्ञपयत इत्युक्त्वा पराडावर्ततेऽध्वर्युः ॥ (আপস্তুস্ত শ্ৰৌত সূত্র = ৭-১৬-৬, পৃষ্ঠাসংখ্যা: ৪৩৩) <i>Amayūṁ kṛṇvantam saṅganapayata ityuktvā paradāvartatē dhvāryuḥ</i> Āpastamba-Śrauta-sūtra (= 7-16-6, Page No. 433)</p>	
<p>অর্থ: যি পশু অৰ্পিত কৰা হৈছে, সেয়া শান্ত হ'ব লাগিব আৰু পশুৰ হাড় নকৰিব লাগে।</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. যি ধৰণে ভেড়া বলি হোৱাৰ সময় বা চুলি কাটাৰ সময় চুপচাপ শান্ত থাকে, ঠিক সেয়া সিও নিজৰ মুখ খুলি নাছিল। (যিশাই ৫৩:৭) 2. কিন্তু যেতিয়া যীচুৰ ওচৰত আহি চোৱা হ'ল যে সেয়া মৰাণৰ পৰা গৈ গৈছে, তেতিয়া তেওঁৰ ভৰি নৰাৰ পৰা ভাঙা নহ'ল। (যুহুনা ১৯:৩৩)

<p>दध्नीतीदामुप हवयते पशवो वा इडा पशुनेवोप हवयते ॥ (ত্ৰৈতৰ্থ সংহিতা কাণ্ড ৬, প্ৰশ্ন স. ৩, পৃষ্ঠাসংখ্যা: ৩০৮) <i>dadhātīidāmupa hvayate pashavo vā iḍā pashūnevaupa hvayate</i> Taittirīya-Samhitā (kanda 6, Q. No. 3, Page No. 495)</p>	
<p>অর্থ: বলি দিয়া পশুৰ মাংস খাই পৰা উচিত।</p>	<p>তেতিয়া যীচুৱে পুৰাণী লৈ, আশীষ মাগি ফাটি দিল, আৰু শিষ্যসকলক দিয়া ক'লে, 'লোৱা, খোৱা; এইটো মোৰ দেহ।' তাৰপিছত সেয়া এক পাত্ৰ লৈ, ধন্যবাদ দি, সেয়া তেওঁলোকক দিয়া ক'লে, 'তুমি সকলোৱে এইটোত পৰা চাহ।' (মক্তি ২৬:২৬-২৭)</p>

यत्पशुरपां पेरुरसीत्याद्वैष ह्यपां पाता ॥

(त्रैतर्ष संग्रहता काणु ७, प्रश्न स. ७, पृष्ठासंख्या: ७०४)

yatpashurapām perurasiityāthaeṣha hiapām pātā ||

(Taittirīya-Samhitā, kanda 6, Q. No. 3, Page No. 478)

अर्थ: यजुषुष बावे जल प्रदान कबा उचित।

पवित्र शास्त्रुष कथा पूर्ण हैछे बुलि कले, 'मई तृष्णार्त'। सिहंते आचाबित मदत डुबोरा एक स्पञ्ज खुटिष ओपबत बाधि तेणुँष मुखलै सेया दिवलगा कबिछिल। येतिया यीचुरे सेया आचाबित मद ल'ले, सेया क'ले 'पूर्ण हैछे'।

(युहन्ना १९:२८-२९)

वप्राश्रपणी पुनरन्वारंभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति ॥

(त्रैतर्ष संग्रहता काणु ७, प्रश्न स. ७, पृष्ठासंख्या: ७०७)

vapāshrapaṇī punaranvārabhateasminneva

loke prati tiṣṭhati ||

Taittirīya-Samhitā (Kanda 6, Q. No. 3, Page No. 486)

अर्थ: बलि दिया पशुक काँटाष पबा छिद्रित कबा उचित।

सैन्यासकले यीचुष कापोष पबिधान उलियाई तेणुँक कबिभजि ढणुष बागा पबाई दिल। आरु काँटाष मुकुट गाँधि तेणुँष मूबत थै दिल।

(मन्ति २९:२८-७०)

स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्रौ प्रागृह्णात् ॥

(थथबीया समिथा काणु २, प्रथम अरताष द्वितीय हनसू, पृष्ठासंख्या: ७२)

Sa ātmano vapāmodakkhidattāmagrau prāgrhṇāt ||

Taittirīya-Samhitā (kanda 2, 1st Awathaar, 2nd Hanasu, Page No.3)

अर्थ: प्रजापति माध्य (ब्रह्मा) तेणुँलोकष निजुष देहक विस्मृतिष रूपत अपर्ण कबिछिल।

छागली आरु बाचष बकुष द्वाबा नहय, किन्तु निजुष बकुष द्वाबा एकहे बाष पबिद्र स्थानत प्रवेश कबिले, आरु अनन्त मुक्ति लात कबिले। (इब्रानीय ९:१२-१४)

प्रिय पाठकसकल, आमाक वैदिक युगष पापष पबित्राणष बावे पशुबली आरु यीचु ख्रीष्टुष माजत आमाष पापष बावे बलिदानष रूपत एक पबिपूर्ण समानता नापोरा यय नेकि?"

"यीचु ख्रीष्टुष बिषये नबी महम्मदे कैछे:"

यि जने एहीटो बिश्वास नकबे ये यीचु ईशुष प्रेषण कबा दूत, तेने ब्यक्तिक मुसलिम बुलि गण्य कबा नायाय; आरु यि जने नबीष भविष्यद्वाणीक अस्वीकार कबे, सि इछलामष पबा बहिष्कृत ह'ब। पबित्र कोषानत उल्लेख कबा बह नामष भितबत केरल एटा महिला नाम पोरा यय—सेया ह'ल यीचुष मातु माबियम। पबित्र कोषाने माबियमष जीरनष पथक एही पृथिरीष बावे एखन आदर्श हिचापे दाणुि धबा हैछे। 'मई तेने जनष कसम खाणुँ, यष हातत मोष जीरन आछे। मातु माबियमष पुत्र निश्चितभारे एजन धर्मपरायण विचारकष रूपत आपोनालोकष ओपबत बाजुत कबिबलै नमिब।' पुनरुत्थानष मुहूर्त आहिब नोराबे यतस्फण नालागे प्रभु यीचुष पुनष आगमन नहय।

"এই পবিত্র সত্যবেদৰ বাক্যটো পবিত্র কোৰানতো অন্তৰ্ভুক্ত হৈছে।"

3. Al-i'Imran عَمْرَانِ آلِ سُورَةُ ۳

45: (وہ وقت بھی یاد کرنے کے لائق ہے) جب فرشتوں نے (مریم سے کہا)

کہ مریم خدا تم کو اپنی طرف سے ایک فیض کی بشارت دیتا ہے جس کا نام مسیح (اور مشہور) عیسیٰ ابن مریم ہوگا (اور) جو دنیا اور آخرت میں بالبرو اور (خدا کے) خاصوں میں سے ہوگا

অর্থ: এটা স্বর্গদূতে ক'লে, 'হে মাৰিয়ম, ঈশ্বৰে তোমাক এটা সু-সংবাদ দিছে — তোমাৰ এটা পুত্র হ'ব, তেঁওৰ নাম যীচু হ'ব; তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীত নমি আহিব আৰু ঈশ্বৰৰ দূত হিচাপে নিযুক্ত হ'ব।'

47: مریم نے کہا پروردگار میرے ہاں بچہ کیونکر ہوگا مجھے ہاتھ تک تو لگایا نہیں فرمایا کہ کسی انسان نے کہ خدا اسی طرح جو چاہتا ہے پیدا کرتا ہے جب وہ کوئی کام کرنا چاہتا ہے تو ارشاد فرما دیتا ہے کہ بوجا تو جاتا ہے وہ ہو

অর্থ: তেওঁ ক'লে, 'মোৰ প্ৰভু! মোক কোনো পুৰুষে স্পৰ্শ নকৰিলেও মোৰ ছোৱালী সন্তান কেনেকৈ হ'ব?' স্বৰ্গদূতে ক'লে, 'এইদৰে হ'ব। আল্লাহে যি বিচাৰে, সি সৃষ্টি কৰে। যেতিয়া তেওঁ কিবা বিষয়ৰ সিদ্ধান্ত লয়, তেতিয়া কেৱল ক'য়, "হ' যা", আৰু সেয়া হৈ পৰে।'

49: اور (عیسیٰ) بنی اسرائیل کی طرف پیغمبر (ہو کر جائیں گے اور کہیں گے) کہ میں تمہارے پروردگار کی طرف سے نشانی لے کر آیا ہوں وہ یہ کہ تمہارے سامنے مٹی کی مورت بشکل پرند بناتا ہوں پھر اس میں پھونک مارتا ہوں تو وہ خدا کے حکم سے (سچ مچ) جانور ہو جاتا ہے اور اندھے اور ابرص کو تندرست کر دیتا ہوں اور خدا کے حکم سے مردے میں جان ڈال دیتا ہوں اور جو کچھ تم کہا کر آتے ہو اور جو اپنے گھروں میں جمع کر رکھتے ہو سب تم کو بتا دیتا ہوں اگر تم صاحب ایمان ہو تو ان باتوں میں تمہارے لیے (قدرت خدا کی) نشانی ہے

অর্থ: "আৰু তেওঁক ইস্ৰাইলৰ সন্তানসকলৰ ওচৰলৈ এজন ৰছুল হিচাপে পঠিওৱা হ'ব। (তেওঁ ক'ব) 'মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা এখন নিদৰ্শন লৈ আহিছোঁ—মই তোমালোকৰ বাবে মাটিৰে পখীৰ আকৃতি গঠন কৰোঁ, আৰু তাৰ পাছত তাৰ ভিতৰত ফুংকাৰ মাৰোঁ, আৰু ই আল্লাহৰ আদেশত উৰি যাবলৈ ধৰিছে। আৰু মই আল্লাহৰ আদেশত অন্ধ আৰু কুষ্ঠ ৰোগীক আৰোগ্য কৰোঁ, আৰু মৃতলোকক জীৱিত কৰোঁ। আৰু মই তোমালোকক জনাই দিওঁ যি কিছু তোমালোকে খোৱা আৰু যি কিছু তোমালোকে তোমালোকৰ ঘৰত সংগ্ৰহ কৰি ৰাখা। নিশ্চয় ইয়াত তোমালোকৰ বাবে এটা নিদৰ্শন আছে, যদি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা।"

55: اس وقت خدا نے فرمایا کہ عیسیٰ! میں تمہاری دنیا میں رہنے کی مدت پوری کر کے تم کو اپنی طرف اٹھا لوں گا اور تمہیں کافروں (کی صحبت) سے پاک کر دوں گا اور جو لوگ تمہاری پیروی کریں گے ان کو کافروں پر قیامت تک فائق (و غالب) رکھوں گا پھر تم سب میرے پاس لوٹ کر آؤ گے تو جن باتوں میں تم اختلاف کرتے تھے اس دن تم میں ان کا فیصلہ کردوں گا

অর্থ: তেতিয়া আল্লাহে ক'লে, 'হে ঈছা! মই তোমাক নিজৰ ওচৰত লৈ যাম, আৰু তোমাক নিজৰ ফালে উঠাই লৈ যাম, আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ অপক্ৰমৰ পৰা তোমাক পবিত্ৰ কৰি দিম; আৰু তোমাৰ অনুসৰিসকলক কিয়ামতৰ দিনলৈকে সেইসকলৰ ওপৰত ৰাখিম, যিসকলে অস্বীকাৰ কৰিছিল। তেতিয়া তোমালোকক মোৰ ওচৰত উভতি আহিবলগীয়া হ'ব; আৰু মই তোমালোকৰ মাজত সেই বিষয়বোৰৰ ফয়চলা কৰি দিম, যিবোৰ সন্দৰ্ভত তোমালোকে মতভেদ কৰিছিল।'

6. প্ৰভু যীশুৰ পুনৰুত্থান আৰু স্বৰ্গৰোহণ

সপ্তাহতৰ প্ৰথম দিন, কিছু মাকৰী মৰণৰ কবৰলৈ গ'ল, য'ত যীশুৰ দেহৰ বখা হৈছিল। তাৰপাছত এক ডাঙৰ ভূমিকম্প আহিল, আকাশৰ পৰা এক স্বৰ্গদূত কবৰৰ দৰ্জাৰ পৰা শিলা গৰালি আৰু সেয়াৰ ওপৰত বহি পৰি। স্বৰ্গদূতে সিহঁতক ক'লে "ভয় নকৰা, মই জানো, তুমি যীশুকেই বিচাৰি আছা, যাক মৰা হৈছিল। সেয়া ইয়াত নাই; যি তেওঁ ক'লে যে সেয়া পুনৰ জীৱিত হ'ব, সেয়া জীৱিত হৈছে। আহা আৰু চোৱা, সেয়া য'ত থৈ দিছিল, সেই ঠাইটো।" তাৰ পিছত দিনৰ ভিতৰত যীশু সিহঁতৰ আগত উপস্থিত হ'ল আৰু ক'লে "তোমালোকক শান্তি দিয়া হওক।" শিষ্যসকল তেওঁৰ আগত আহিল আৰু তেওঁৰ ভৰি চেপি পেলালে। তাতেই, যীশু তেওঁৰ আন শিষ্যসকলক দেখুৱাইছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত আত্মাৰ ফোঁকাই চোৱাৰ সময়ত ক'লে "যিসকলৰ পাপ তোমালোকে মাফ কৰিব, সেয়া মাফ কৰা হৈছে; যিসকলৰ পাপ তোমালোকে বখাব, সেয়া বখা হৈছে।"

তেতিয়া যীশুৰ দ্বাদশ শিষ্যৰ ভিতৰত এটি থ'মা নাছিল। সেয়া হ'লে তেওঁলোকে ক'লে "যতদিন মই তেওঁৰ হাতৰ তৰাতৰ চিহ্ন নেদেখোঁ আৰু নিজৰ আঙুলি তেওঁৰ দেহৰ ফুটোৰ ভিতৰ দি নোৱাৰোঁ, মই বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰোঁ।" এটা সপ্তাহৰ পিছত, যেতিয়া তেওঁলোকৰ শিষ্যসকলে ঘৰতো আছিল আৰু থ'মা তেওঁলোকৰ লগত আছিল। যদিও দৰ্জা বন্ধ আছিল, যীশু তেওঁলোকৰ মাজত দাঁড়িয়ে ক'লে "তোমালোকক শান্তি দিয়া হওক।" তাৰ পিছত ক'লে কিয় তুমি কষ্ট কৰি আছা? তোমাৰ হৃদয়ত কিয় সন্দেহ সৃষ্টি হৈছে? মোৰ হাত-পা স্পৰ্শ কৰক, তুমি যিদৰে ভাবিছে, মোৰ মাংস আৰু অস্থি আছে, ভূতৰ দৰে নহয়, এই ক'লে তেওঁলোকৰ পৰা মাচলাৰ এক টুকুৰা খাইছিল, আৰু তেওঁ থ'মাক ক'লে, "নিজৰ আঙুলি ইয়াত ৰাখ, মোৰ হাত চোৱা। নিজৰ হাত মোৰ দেহৰ ফুটোৰ ভিতৰ ৰাখা, সন্দেহ কৰা বন্ধ কৰা আৰু বিশ্বাস কৰা।" থ'মাই ক'লে, "মোৰ প্ৰভু আৰু মোৰ

ঈশ্বৰ।" যীশু তেওঁৰ পৰা ক'লে, "তুমি মোক চাৰা বিশ্বাস কৰা হৈছে, ধন্য সেইসকল, যি দেখাৰ আগতেই বিশ্বাস কৰে।" এই সেই শিষ্য আছিল যি ভাৰতলৈ আহিছিল। যীশু মছিহৰ এক শক্তিশালী সাক্ষী হিচাপে, সেয়াই তামিলনাডু আৰু কেৱেলত যীশু মছিহৰ শুভসংবাদ প্ৰচাৰ কৰিছিল। পাছত, তেওঁৰ হত্যা কৰা হয়, সেয়া সিহঁতৰ ভাৰতৰ ভূমিত যীশু মছিহৰ বাবে শাহীদ হ'বৰ আৰু তেওঁৰ সাক্ষী হোৱা ঘটনাটো।

চাৰ্লিচ বছৰ পূৰ্ণৰূপে পুনৰ জীৱিত হোৱা যীশু প্ৰায়ে তেওঁৰ শিষ্যসকলক দেখুওৱা কৰিছিল আৰু গালিলিয়া নামৰ গাঁৱত পৰ্বতৰ ওপৰত থকা শিষ্যসকলে সেয়া দেখি তেওঁক প্ৰণাম কৰিছিল, তাৰপিছত যীশু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈ সেয়া ক'লে, "স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সকলো অধিকাৰ মোৰ দিয়া হৈছে। সেয়া, তুমি যাবা আৰু সকলো জাতিৰ মানুহক চেলাৰ দৰে কৰিবা আৰু সিহঁতক মুকলি পৰাৰ পথ শিকাবা। বিশ্বাস কৰাৰ লোকৰ মাজত এই চিহ্নবোৰ থাকিব, সেয়া মোৰ নামত পাপী আত্মাক প্ৰস্থান কৰিবা। নতুন ভাষা বুলি উঠিব, সাপৰ দৰে উঠিব, আৰু যদি বাচল খাবৰ খায় তেন্তে সিহঁতৰ কিবা ক্ষতি নহ'ব, সেয়া অসুস্থৰ ওপৰত হাত ৰাখিব, আৰু সিহঁত সুস্থ হ'ব।"

পিছত প্ৰায় ৫০০ লোকে উপস্থিত থাকোতেই সেয়া স্বৰ্গলৈ উঠি গ'লে আৰু পিতাৰ সোঁহাতত বহি পৰি। ইয়াৰ পৰা শিষ্যসকলে বাহিৰ গৈ তেওঁৰ শিক্ষা প্ৰচাৰ কৰিছিল।

যীশুৰ কবৰৰ ওপৰত চৰকাৰী মুদ্ৰা ৰাখি মন্থাই পৰিসৰে ৰাখিছিল, সেয়া আগতে ক'লে যে সেয়া কবৰৰ পৰা উঠা হ'ব, তেওঁৰ মৃত দেহ কবৰত নাছিল। সেয়া হ'লে তেওঁৰ পুনৰ জীৱিত হোৱাৰ বিষয়ে এতিয়ালৈকে কোনো সন্দেহ নাই। আজিৰ দিনত পৃথিৱী মৰা যীশুক নকৰা, কিন্তু সেই যীশুক গ্ৰহণ কৰে যি মৰা পৰাৰ পৰা উঠে পৰি আৰু চিৰকাল জীৱিত থাকে।

7. যীশু মছিহ পুনৰ আহিব

যেতিয়া যীশু মছিহ স্বৰ্গলৈ উঠিছিল, তেতিয়া স্বৰ্গদূতসকলে
তেওঁৰ শিষ্যসকলক কিছুমান কথা ক'লে।

হে গালিলীয় মানুহসকল, তোমালোকে কিয় স্বৰ্গৰ দিশত
চাবলৈ থিয় হৈ আছা? এই যীশু, যাক তোমালোকে তোমাৰ পৰা
স্বৰ্গলৈ উঠি গৈ থকা দেখিছিল, সেয়া সেইদৰে পুনৰ আহিব।

(প্ৰেৰিতৰ ক্ৰিয়াবলী ১:৯-১১)

কিয়নো প্ৰভু নিজে স্বৰ্গৰ পৰা অৱতীৰ্ণ হ'ব; সেই সময়ত
এক সৰগৰ মূৰত উচ্চাৰিত হ'ব, আৰু এক প্ৰধান স্বৰ্গদূতৰ শব্দ শুনা
যাব, আৰু ঈশ্বৰৰ শিঙা পুফা হ'ব, আৰু যিসকলে মছিহত মৰা হৈছে,
সেয়া প্ৰথমে পুনৰ জীয়াই উঠিব। তাৰপিছত আমি যিসকলে জীৱিত
আছো আৰু বাচি থাকিম, সিহঁতৰ সৈতে মেঘৰ ওপৰত উঠি যাবো,
যাতে বায়ুতো প্ৰভুৰ সৈতে মিতিৰ কৰিব পৰা যায়, আৰু এইদৰে
আমি চিৰকালৰ বাবে প্ৰভুৰ সৈতে থাকিম।

(১ থিস্সলুনীকালীয়ান ৪:১৬-১৭)

মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ সৈতে তেওঁৰ পিতাৰ
মহিমাত আহিব, আৰু সেই সময়ত সেয়া প্ৰত্যেকজনক তেওঁৰ কৰ্মৰ
অনুসৰি পৰিত্ৰাণ দিব। "কিয়নো মৰণ আৰু নৰকক চাবি মাত্ৰ
তেওঁৰ হাতত আছে। (মতি ১৬:২৭; প্ৰকাশিত বাক্য ২২:১৮)

তেতিয়া সাৱধান থাকক, এনেধৰণৰ নোহোৱাকৈ যে তোমাৰ
মন মত্ততা আৰু মদৰ পৰা শিথিল হোৱা আৰু জীৱনৰ চিন্তা-চৰ্চাৰ
পৰা অলস হোৱা, আৰু সেই দিনটো তোমাৰ ওপৰত আচৰিতকৈ
আচল পৰিব। কিয়নো সেই দিনটো পৃথিৱীজুড়ে সকলো বাসিন্দাৰ
ওপৰত আচৰিতভাবে আহিব। সেয়া হ'লে সাৱধান থাকক আৰু
প্ৰত্যেক সময়ত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকক যাতে এই সকলোবোৰ আসন্ন
ঘটনাৰ পৰা তুমি বাচি যোৱাৰ পৰা, আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ সন্মুখত
দাঁতিবৰ বাবে উপযুক্ত হোৱা। (লুকা ২১:৩৪-৩৬)

8. কোনে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিব পাৰে?

"প্ৰাচীন কালৰ পৰা, ভাৰত তেওঁৰ চমৎকাৰ সাংস্কৃতিক
পৰম্পৰাৰ বাবে পৰিচিত। আমাৰ ঋষি, প্ৰখ্যাত চিন্তক আৰু
দাৰ্শনিকসকলে অতি উৎকৃষ্ট আছিল। ব্ৰহ্মদাৰ্শন্যকোপনিষদ ৩: ১:
২৮ ত দেখা হোৱা শাৰ্থৰ প্ৰাৰ্থনাৰ এক উদাহৰণ এইদৰে হৈছে—"

<p><i>অসতো মা সদ্ৰময়। তমসো মা জ্যোতিৰ্গময়। মৃত্যোৰ্মা অমৃতংগময়। ॐ শ্যান্তি: শ্যান্তি: শ্যান্তি:।।</i></p>	<p>"মইক মিছাৰ পৰা সাঁচৰ পৰাই ল'যা। মইক অন্ধকাৰৰ পৰা আলোকৰ পৰাই ল'যা। মইক মৃত্যুৰ পৰা অমৰত্বৰ পৰাই ল'যা।"</p>
--	--

"ইয়ীশু তেওঁৰ পৰা কৈছিল, 'মাৰ্গ আৰু সাঁচা আৰু জীৱন
মইহে; মোৰ পৰা একো জনে পিতাৰ (ভগৱানৰ) কাষলৈ নাযাব।'

(যুহুমা ১৪: ৬)

দয়া কৰি পৰীক্ষা কৰক যে ইষ্ট মছিহ যিয়ে ওপৰোক্ত বক্তব্য
দিছিল সেয়া এক মিছা, ঠগা বা পাগল আছিল নে সেয়া সাঁচাকৈ
কৈছিল? আপোনাৰ বাবে এই সিদ্ধান্ত লওক।"

9. পৱিত্ৰ বাইবেলৰ ইতিহাস।

“বাইবেল” শব্দটো এক গ্ৰীক শব্দ “বিল্লোস”ৰ পৰা আহৰণ কৰা হৈছে, যাৰ অৰ্থ হৈছে স্ক্ৰল বা পুথি। বাইবেল 1600 বছৰৰ পৰা অধিক কালছোৱাত 40ৰো অধিক লেখকৰ দ্বাৰা লিখা হৈছে, যিসকলে এছিয়া, ইউৰোপ আৰু আফ্ৰিকাৰ মহাদেশৰ পৰা আহিছিল। পৱিত্ৰ বাইবেলৰ কিছুমান অংশ মৌখিক ৰূপে পৰিসৰে দিয়া হৈছিল আৰু পিছত সিহঁত হিব্ৰু আৰু গ্ৰীক ভাষাত বিভিন্ন জন্তুৰ চামড়া, কঁঠালৰ স্ক্ৰল আৰু পাথৰতে লিখা হৈছিল। আৰু গ্ৰীক ভাষাৰ লিখন প্যাটাৰ্ন বাওঁৰ পৰা সোঁৰ পৰা থাকে, যাৰ ফলত হিব্ৰু ভাষাৰ পৰা বাওঁৰ পৰা সোঁৰ পৰা থাকিলে সিহঁতক এক পুথি হিচাপে ব্যৱস্থাপন কৰিবলৈ কঠিন হৈছে। পৃথিৱীৰ ইতিহাসত, বাইবেল লেটিন ভাষাত 1456 চনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে প্ৰকাশিত হৈছিল। 1714 চনত, ভাৰতত প্ৰথম বাইবেল তামিল ভাষাত প্ৰকাশিত হৈছিল। বাইবেলৰ হিন্দী আৰু উৰ্দু অনুবাদৰ ইতিহাস ভাৰতীয় অনুবাদকৰ দ্বাৰা হৈছিল, যিয়ে তেওঁলোকৰ লেখন দৈন্যগৰী আৰু নস্তালিকী ভাষাত লিখিছিল। প্ৰথম হিন্দী বাইবেল বেনজামিন শুলটজে, এক জাৰ্মান মিছনাৰীয়ে 1689 চনৰ পৰা 1760 চনৰ মাজত লিখিছিল। আৰু সেয়া 1745 চনত হালে প্ৰকাশিত হৈছিল।

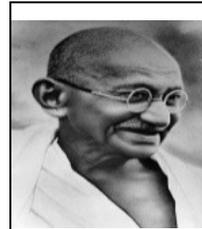
বাইবেলৰ সকলো পুথি একতাৰ প্ৰদৰ্শন কৰে আৰু বৈজ্ঞানিক, চাৰিত্ৰিক, পুৰাণত্বৰ পূৰ্ণতা, আৰু আন কিতাপবোৰত কোনো বিৰোধ বা আপত্তি নাথাকে। ইয়াত পৃথিৱী আৰম্ভণি পৰা অন্ত পৰ্যন্ত মানবজাতিৰ উদ্ধাৰৰ লগত জড়িত বিষয়সমূহ অন্তৰ্ভুক্ত আছে। ইয়াৰ উপৰিও বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিৰে ই যোগ্য বুলি বিবেচিত হৈছে। এই পুথিৰ বাৰ্তা এক ব্যক্তিৰ জীৱনক এক পুণ্যৰূপে পৰিৱৰ্তিত কৰিব। এই পুথি সকলো ৰাষ্ট্ৰ, সকলো যুগৰ সংস্কৃতিৰ বাবে প্ৰাসংগিক। সকলো শাস্ত্ৰ ঈশ্বৰৰ শ্বাস হৈ থাকে আৰু ধৰ্মৰ সোধোধান আৰু শিকাৰ পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈ বিদ্রোহ নকৰে। ঈশ্বৰে নিজে ইয়াৰ লেখক। বৰ্তমানত, পৱিত্ৰ বাইবেল 3000ৰো অধিক ভাষাত অনুবাদিত হৈছে, যাতে 95% লোক নিজৰ ভাষাত বাইবেল পঢ়িব পাৰে। এইটো চন্দ্ৰ গ্ৰহতও সুৰক্ষিত ৰাখা হৈছে। প্ৰতিটো খ্ৰীষ্টান পৰিয়ালে নিজৰ

ব্যক্তিগত বাইবেল থাকে। প্ৰতিবছৰ বাইবেল শ্ৰেষ্ঠ বিক্ৰিত কিতাপ হয়।

ভাৰতীয় মুদ্ৰাত সম্ৰাট আশোকৰ স্তম্ভৰ এক চিত্ৰ আছে, যিয়ে খ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ প্ৰায় 400 বছৰ আগতে শাসন কৰিছিল; যাৰ তলত অৰ্থবেদৰ মুণ্ডকোপনিষদত ঘোষণা কৰা "সত্যমেৱ জয়তে" বুলি শ্লোক আছে, যাৰ অৰ্থ হৈছে "সত্যেই শক্তিশালী হ'ব" বা "জয়ী হ'ব"। যদি যীশু এক ধোঁকাবাজ বা ঠকাই আছিল আৰু তেখেতৰ শব্দ (শিক্ষা) সত্য নহ'লহেঁতেন, তেন্তে সিহঁতে নিশ্চয় থাকিব নোৱাৰিলে। আজিও তেখেতৰ শিক্ষা পৃথিৱীজুৰি আছে। মানবজাতিৰ ইতিহাসত যীশু আৰু তেওঁৰ সত্যৰ অনুসৰণকাৰী অনুসাৰীসকলৰ সংখ্যা বহু। এইটো একমাত্ৰ সঁচা পুথি যি জাতি, জাতি, ধৰ্ম আৰু ধৰ্মীয় সীমাৰ পৰা বাহিৰে সকলোৰে দ্বাৰা (বিশ্বজুৰি) পঢ়া হৈছে, নিৰ্দ্বন্দ্ব পৱিত্ৰ বাইবেল। মই বিশ্বাস কৰোঁ, মই এইটো ক'বলৈ পাৰোঁ যে যিসমূহ বাধা বা কষ্টবোৰ থাকে, পৃথিৱী আৰু স্বৰ্গ ধ্বংস হোৱা হলেও, সিহঁতৰ উপদেশ কেতিয়াও মচি নহ'ব, কাৰণ সিহঁত সত্য। পৱিত্ৰ সত্যবেদৰ উপদেশৰ অনুসৰি যিজনে জীৱন যাপন কৰে, সেয়া প্ৰেম, দয়া আৰু ভাতৃত্বৰ দেৱীয় গুণবোৰক নিজৰ জীৱনলৈ ল'ব মুকলি লাভ কৰে। পিছত স্বামী বিবেকানন্দ, মহাত্মা গান্ধীজী আৰু মাদাৰ তেৰেচাৰ দৰে আদৰ্শ ব্যক্তি হৈ সমাজলৈ নিজৰ সেৱা আগবঢ়াই দিয়ে।

মহাত্মা গান্ধীৰ সাক্ষীতা:

“মানৱক মহান গুৰুক মন্থা হৈছে, প্ৰভু যীশু। ঈশ্বৰৰ বেছি ওচৰলৈ যোৱাৰ দৰ্শন তেওঁৰ জীৱনেই। ঈশ্বৰৰ সংকল্প আৰু শক্তিৰ বৰ্ণনা তেওঁৰ দৰে আন কোৱা নাই। সেয়া বাবে তেওঁ ঈশ্বৰৰ কুমাৰ, এইটো মোৰ ধাৰণা।”

- মহাত্মা গান্ধী

এবাৰ, যেতিয়া গান্ধীজীক দেখিবলৈ এগৰাকী শ্বেত (ইংৰাজী) ব্যক্তিয়ে সোধা, “আপোনাৰ ভাৰতৰ বাবে স্বাধীনতা কেনেকৈ আহিব?” তেওঁ শান্তিৰে পৱিত্ৰ বাইবেল মুকলি কৰি মন্তী অধ্যায় ৫ ৰ

পৰা শ্লোক দেখাই সোধিলে; “তোমাৰ নে সোধা নাই যে 'ধন্য হৈছে সেয়া সকলে যি নম্ন হৈছে, কাৰণ সিহঁতে পৃথিৱী লাভ কৰিব।' নম্ন হৈ মই ভাৰতৰ স্বাধীনতা কিয় নআনি পাব?” সেয়া দৰে আমাৰ দেশ যীশুৰ বাণী আৰু তেওঁৰ জীৱনৰ অনুসৰণ কৰি আৰু অহিংসাৰ মাধ্যমে স্বাধীনতা লাভ কৰিলে। আনহাতে, আন কিছুমান দেশৰ প্ৰেমীসকলক প্ৰাণহানি কৰিব লগা হৈছিল। সেয়া বাবে গান্ধীজীকে 'মহাত্মা' উপাধিৰ সৈতে 'ৰাষ্ট্ৰপিতা' বুলি কোৱা হয়। আৰু তেওঁৰ ছবি আমাৰ দেশৰ ৰূপীত আছে।

যেতিয়া মহাত্মা গান্ধী নিহত হৈছিল, তেতিয়া তেওঁ কোনো দেশৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী বা ৰাষ্ট্ৰপতি নাছিল আৰু তেওঁৰ নিজৰ ঘৰো নাছিল। তেওঁৰ একো বেংক একাউন্টো নাছিল, তেওঁৰ মুদ্ৰাত কিছুমান কাপোৰ, এক জোড়া চপলা আৰু এক ঘড়ী আছিল। তেওঁ দৰ্শনীয় নাছিল; যেতিয়া এক বুজনী ব্যক্তি যাক অৰ্ধনগ্ন ফকিৰ বুলি কোৱা হৈছিল, সেইজনক হত্যা কৰা হৈছিল, তেতিয়া যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ নিউইৰ্ক চহৰত যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ জাতীয় সংগঠন বিন্দিঙত ৫৫টা দেশৰ ৰাষ্ট্ৰীয় নিশান সোঁৱৰণৰ বাবে আধা মুৰলৈ নামা হৈছিল আৰু শোক প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। পৃথিৱীত এনে সন্মান আজিলৈকে কাকো মন্থা হোৱা নাই। এইটো এক কথা যি সকলো ভাৰতীয়ে গৰ্ভ কৰিব পাৰে, তেওঁৰ জন্মদিন আজি বহু দেশত গান্ধী জয়ন্তী হিচাপে পালন কৰা হয়।

10. ধনী মানুহ আৰু ভিখাৰী লাজৰ দৃষ্টান্ত।

এবাৰ এক ধনী মানুহ আছিল যিয়ে বেনজনী ৰংৰ কাপোৰ আৰু মলমলৰ বস্ত্ৰ পৰিধান কৰিছিল আৰু প্ৰতি দিন সুখ-ভোগ আৰু ধুমধামৰ সৈতে জীৱন যাপন কৰিছিল। আৰু লাজৰ নামৰ এক ভিখাৰী যাৰ শৰীৰ পুৰাণেৰে পূৰ্ণ আছিল, সেইজনক ধনী মানুহৰ দুৱাৰত পৰিহিত কৰা হৈছিল। আৰু সেয়া চাৰা চাইছিল, যে ধনী মানুহৰ মেজৰ পৰা থকা খোৱা সঁচা টুকুৰাৰ পৰা তেওঁ নিজৰ পেট

ভৰাব। বৰঞ্চ কুকুৰবোৰো আহি তেওঁৰ পুৰাণবোৰ চাৰা চাৰা খাই আছিল। আৰু এইদৰে হৈছিল যে সেয়া ভিখাৰী মৰি গ'ল আৰু দেৱদূতৰাই তেখেতক লৈ ইব্ৰাহীমৰ গৰাকীলৈ পঁচাই দিলে; আৰু সেই ধনী মানুহটোও মৰি গ'ল আৰু মাটিত পোৱাল। আৰু তলৰ পৰিসৰে সেয়া যন্ত্ৰণাত পৰি নিজৰ চকু উচলাই ইব্ৰাহীমৰ গৰাকীলৈ দূৰৰ পৰা লাজৰক চাইছিল আৰু সেয়া আকুল হৈ ক'লে, "হে পিত্ৰ ইব্ৰাহীম, মোৰ ওপৰত দয়া কৰা আৰু লাজৰক ম'ৰ পৰা পঠিয়াই দিয়ক যাতে সেয়া তেওঁৰ আঙুলি সোঁতাত ঢালি মোৰ জিভা ঠাণ্ডা কৰে, কাৰণ মই এই জ্বালাত তৃষ্ণাত পীড়িত হৈ আছোঁ।"

তবে ইব্ৰাহীম সোধালে; "হে পুত্ৰ, মনত ৰাখা, যে তুমি তোমাৰ জীৱনত ভাল বস্তুসমূহ লোৱাৰ পৰা উপভোগ কৰিছিল, আৰু তেনেতে লাজৰ বেয়া বস্তুসমূহ লোৱা; কিন্তু এতিয়া সেয়া ইয়াত শান্তি পোৱা আৰু তুমি যন্ত্ৰণাত আছা। আৰু এই সকলোবোৰৰ পৰা আমাৰ আৰু তোমাৰ মাজত এক গভীৰ পাত্ৰ স্থাপন কৰা হৈছে, যাতে যিসে ইয়াত পৰা সেয়া তোমাৰ পৰা পাৰ কৰিব নোৱাৰিব, আৰু আৰু কোনো একো সেয়া আমাৰ পৰা পাৰ নহ'ব।"

সেয়া ক'লে; "তাহলে হে পিত্ৰ, মই তোমাৰ পৰা আবেদন কৰোঁ যে, সেয়া মোৰ পিতাৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। কাৰণ মোৰ পাঁচ ভাই আছে, তেওঁলোকৰ মাজত এই কথা শিকাই দিব যাতে সেয়া ইয়াৰ পীড়াৰ স্থানলৈ নাযায়।"

ইব্ৰাহীম সোধালে, "তেওঁলোকৰ মূসা আৰু ভবিষ্যদ্বক্তাৰ পুথীসমূহ আছে, সেয়া তেওঁলোকে শুনক।" সেয়া ক'লে, "নহয়, হে পিত্ৰ ইব্ৰাহীম; কিন্তু যদি মৰণৰ পৰা কোনো এজন তেওঁলোকৰ মাজলৈ যায়, তেন্তে তেওঁলোকে মন পৰিব।"

ইব্ৰাহীম সোধালে, "যদি তেওঁলোকে মূসা আৰু ভবিষ্যদ্বক্তাৰ কথা নাসুহে, তেন্তে মৰণৰ পৰা কোনো একো উঠিলেও সেয়াৰ কথা নমানিব।" (লুক ১৬:১৯-৩১)

11. যীচু খ্ৰীষ্ট কোন? তোমাৰ সিদ্ধান্ত কি?

মোৰ প্ৰিয় ভায়ে-বোনবিলাক, যিদৰে মই আগৰ পৃষ্ঠাবোৰত উল্লেখ কৰিছোঁ, যি জনে যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে ভাবে—তেওঁ ঠগ, মিছাবাদী, উন্মাদ, নে সত্য ঈশ্বৰ? যদি আপুনি বিশ্বাস কৰে যে যীচু খ্ৰীষ্টেই ঈশ্বৰ, তেন্তে আপুনিও সেই মুহূৰ্ততে মুক্তি লাভ কৰিব পাৰে। মুক্তি লাভ কৰাৰ বাবে পুনৰজন্মবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, তীৰ্থযাত্ৰালৈ যাবৰো প্ৰয়োজন নাই; নিজকে দণ্ড দিব লাগিব নে দান-ধ্যানৰ কাম কৰিব লাগিব—এই সকলো অবিহনে, জাতি বা ধৰ্ম, পুৰুষ বা মহিলা, কোনো বৈষম্য নকৰি, মুক্তি বিনামূল্যে লাভ কৰিব পাৰি। কাৰণ পবিত্ৰ বাইবেলে কয় যে ঈশ্বৰে চায় সকলোৰে মুক্তি হৌক আৰু সকলোৰে সত্যৰ জ্ঞান লাভ কৰক। উদাহৰণ স্বৰূপে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে শূলিত উত্তোলিত হোৱা চোৰজনে খালী অনুতাপ কৰি তেতিয়াৰ পৰাই স্বৰ্গ লাভ কৰিছিল।

যদি আপুনি মুক্তি লাভ কৰিব খুজে, তেন্তে তলৰ প্ৰাৰ্থনাটো কৰক:

হে প্ৰভু যীচু, তুমি অনুগ্ৰহ আৰু দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ, এই পৃথিৱীত আমাৰ বাবে সত্যৰ জ্ঞান আৰু মুক্তি দিবলৈ আহাৰ বাবে ধন্যবাদ। মই স্বীকাৰ কৰোঁ যে মই এটা পাপী মানুহ আৰু বিশ্বাস কৰোঁ যে তুমি পবিত্ৰ ঈশ্বৰ; আমাৰ পাপৰ কাৰণে তুমি শূলিত মৰিলে। মোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰপৰা মই বিশ্বাস কৰোঁ যে তুমি সত্য ঈশ্বৰ, যিয়ে মোৰ কাৰণে কেৱলভাৱী শূলিত মৰিলে, সমাধিত ৰখা হ'ল আৰু তৃতীয় দিনত মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে। মই বিশ্বাস কৰোঁ তুমি মহিমাৰ যোগ্য, এইটো মই মোৰ মুখেৰে স্বীকাৰ কৰোঁ। মোৰ পাপসমূহ ক্ষমা কৰা আৰু জীৱনৰ পুথিত মোৰ নাম অন্তৰ্ভুক্ত কৰা বাবে ধন্যবাদ। মই বিশ্বাস কৰোঁ তুমি মোক স্বৰ্গলৈ লৈ যাম।

12. হমেঁ যেশু মসীহ কী बताई हुई बातों पर क्याँ विश्वास करना चाहिये

স্বৰ্গৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱাৰ বাবে যিসকল ব্যক্তি পৃষ্ঠা সংখ্যা: ১৩ ত বৰ্ণনা কৰা অনুযায়ী এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তেওঁলোকক অভিনন্দন! ধন্যবাদ!

যীচু খ্ৰীষ্ট কোনো কাল্পনিক ব্যক্তি নহয়; তেওঁ এজন ঐতিহাসিক আৰু বাস্তৱিক ব্যক্তি, যাৰ পৃথিৱীত আগমন হওতাৰ বহু প্ৰমাণ আৰু আধাৰ আছে। তেওঁৰ দৰে কোনোবাই মানৱ চৰিত্ৰত এনে প্ৰভাৱ পেলাই নাছিল। তেওঁৰ ৰক্তত ভিজা কাপোৰ এতিয়াও লগুনৰ এখন সংগ্ৰহালয়ত সুৰক্ষিতভাৱে সংৰক্ষিত আছে। বিজ্ঞানসন্মত পৰীক্ষাৰ শৃংখলাৰ পিছত নিশ্চিত কৰা হৈছে যে এই কাপোৰটো স্বয়ং যীচুৰেই। তেওঁ আমাৰ এছিয়া মহাদেশত জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। যীচুৰ ১২ গৰাকী শিষ্যৰ ভিতৰত দুজন সাধুৰে ভাৰত ভ্ৰমণ কৰিছিল। যীচুৰ জন্মই ইতিহাসক দুটা সময়ত বিভক্ত কৰিছে: খ্ৰীষ্টপূৰ্ব আৰু খ্ৰীষ্টাব্দ (Anno Domini, অৰ্থাৎ প্ৰভুৰ বছৰ)। এই কাৰণবিলাকৰ বাবে তেওঁ যি কয় সেইটো সত্য বুলি বিশ্বাসযোগ্য।

1. প্ৰভু যীচুৰ ব্যক্তিত্ব অতুলনীয় আৰু আটাইতকৈ পবিত্ৰ। (পৃষ্ঠা নম্বৰ ৩৩ চাওক)
2. যীচুৱে এজন উপদেশদাতাৰ ৰূপত জীৱন অতিবাহিত কৰিছিল। সেইকাৰণে তেওঁৰ শিক্ষাবোৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীত বিস্তৃত হৈছে। (পৃষ্ঠা নম্বৰ ৩৫ চাওক)
3. যীচুৰ হাতত প্ৰকৃতি, দুষ্ট আত্মা আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত ক্ষমতা আছিল। তেওঁ বহু আশ্চৰ্য্য কাৰ্য্য কৰিলে আৰু চিহ্ন দেখুৱালে। (পৃষ্ঠা নম্বৰ ৩৯ চাওক)
4. যীচুৰ বাক্য আৰু কামবোৰ ক্ষমতাৰে ভৰপূৰ আছিল। শূলি উপৰত ছয় ঘণ্টা পীড়া সহ্য কৰিও, তেওঁ তেওঁৰ মানসিক শান্তি নোহোৱা নকৰি সাতটা বাক্য (বাণী) ক'লে, যি এটা উন্মাদ ব্যক্তিৰ পক্ষে সম্ভৱ নহয়। (পৃষ্ঠা নম্বৰ ৫৩ চাওক)

5. এইবাবে আমি কোনো মূল্যতেই ক'ব নোৱাৰোঁ যে তেওঁ উন্মাদ আছিল। বাধা, অত্যাচাৰ বা প্ৰতিবাদ থাকিলেও, তেওঁৰ সেৱা বন্ধ হোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নহ'ব। (পৃষ্ঠা নম্বৰ ৫৪ চাওক)

6. মানৱে পবিত্ৰ বাইবেলৰ শিক্ষাত বিশ্বাস আৰু পালন কৰাৰ জৰিয়তে দিৱ্যজ্ঞান লাভ কৰিব। (পৃষ্ঠা নম্বৰ ৬৪ চাওক)

যীচুৰ জন্মৰ বিষয়ে, পবিত্ৰ বাইবেলে কয় যে এজন কুঁৱৰী কন্যাই গৰ্ভধাৰণ কৰিব আৰু সন্তান জন্ম দিব। এই বিষয়ে পবিত্ৰ কোৰানৰ নথিও নিম্নলিখিত ধৰণে উল্লেখ কৰিছে:

অধ্যায় ১৩ ৰ পৰা ২০ বহু দৈনিক পত্ৰিকা ৰাজ্যজুৰি প্ৰচাৰিত হৈছে, লিখা হৈছে আৰু আপোনালোকক বুজাবলৈ এই কিতাপৰ পৰা আনা হৈছে।

২৫-১২-২০১২ শিৱমোগা শহৰৰ স্থানীয় পত্ৰিকা যোগে প্ৰকাশিত নামা।

13. যীশু মসিহঁত যথার্থ কল্যাণময় ঈশ্বৰ।

প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট পৰমেশ্বৰ আছিল, আৰু আমিও তেওঁলোকক এক ভগৱানৰ ৰূপত মানবীয় অভিব্যক্তি যীচু খ্ৰীষ্টৰ পূজা কৰা উচিত। আপুনি ভগৱানৰ অভিব্যক্তিৰ পৰা বেছি কোনো বস্তুৰ পূজা কৰিব নোৱাৰিব। যেতিয়া আপুনি এটা ভগৱানক খ্ৰীষ্টৰ বাহিৰে নিৰ্দিষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেতিয়া আপুনি সকলো খিনিটো ধ্বংস কৰি ফেলে। “

- স্বামী বিৱেকানন্দ

(ক্ৰুতি শ্ৰেণীৰ প্ৰবচন পৃষ্ঠাসংখ্যা-৭: পা.সং: ৩৩১)

পবিত্ৰ বাইবেলত ঘোষণা কৰা মতে যীচুৰ পবিত্ৰতা যি আমাৰ মাজত অৱসৰ গ্ৰহণ কৰিছে, সেই দৰে হৈছে:

- **প্ৰভুৰ দূত যীচুৰ জন্মৰ সন্দৰ্ভত কুমাৰী মাৰিৰ সৈতে কথা পিছে। দূতৰ সোৱালত সি উত্তৰ দিলে;**
পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰত আহৰণ হ'ব, আৰু পৰমতাৰ শক্তি তোমাৰ ওপৰত ছাই দিব; সেয়ে যি পবিত্ৰ হৈছে, সিহঁতৰ সকলোৰে মাজত সি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হিচাপে জনা হব। (লূকা 1:35)
- **যীচু সম্পূৰ্ণ মানুহৰ ৰূপত 33½ বছৰমান মানুহৰ মাজত আছিল।**

সি সকলো বস্তুত আমাৰ নিচিনা পৰীক্ষা কৰা হৈছে,
তথাপি নিঃপাপ আছিল। (হিব্ৰু 4:15)

➤ **যেতিয়া মানুহে যীচুৰ অবলীলা বিচাৰিবলৈ চেষ্টা
কৰা, তেনেহলে সেওঁত কৈছিল:**

তোমাৰ মাজৰ কোনে মোক পাপী বুলি গণ্য কৰে?

(যোহন 8:46)

➤ **প্রতিটো ধৰ্মশাস্ত্ৰ বৰ্ণনা কৰে যে পাপৰ পৰিশোধ
মৃত্যু আৰু ৰক্তপাতৰ অবিহনে কোনোৰূপ মুক্তি
নাই।**

যি লোক পাপৰ বিষয়ে অজ্ঞাত আছিল, সি জনে আমাৰ
বাবে পাপী হিচাপে গণ্য কৰা হৈছে, যাতে আমিও তেওঁক
লৈ ঈশ্বৰৰ ধৰ্মিকতা হৈ পৰা যাওঁ। (2 কুৰিণ্থী 5:21)

➤ **যেতিয়া গৰু আৰু মেষৰ ৰক্তৰ দ্বাৰা মানুহৰ পাপ
মচি পেলোৱা অসম্ভৱ হৈছিল,**

আমাক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নিজ ৰক্তৰ দ্বাৰা মুক্তি,
অৰ্থাৎ অপৰাধৰ মাফ, তেওঁৰ সেই কৃপাৰ ধনসমূহৰ
অনুসৰি লাভ হৈছিল। (এফিচীয়ান 1:7)

➤ **12 শিষ্যৰ পৰা এজনে ইউদাছ উপলব্ধি কৰিছিল যে
তেওঁ 30 টা চেঙা ৰূপী পোৱাৰ আশাত যীচুকে ধৰা
কৰাইছে, যাৰ বাবে তেওঁ পছনাটো প্ৰকাশ কৰি
কৈছিল:**

মই নিৰ্দোষ ব্যক্তিৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰিবলৈ ধৰা কৰাইছে।

(মতি 27:4)

➤ **যেতিয়া সানহেদ্ৰিন, ইহুদি ধৰ্মীয় শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিষ্ঠানে এক তদন্ত
কৰিবলৈ মিলিত হৈছিল—**

মহাযাজক আৰু সকলো মহাসভা যীচুক হত্যা কৰিবলৈ তেওঁৰ
বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য বিচাৰিবলৈ নতুন বাচি আছিল, কিন্তু মিলা

নাপেলে। কাৰণ বহুতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিছিল, কিন্তু
সেই সাক্ষ্যবোৰ একে আছিল। (মাৰ্ক 14:55-56)

➤ **পীলাতুস গৱৰ্ণৰে কৈছিল**

তুমি এই মানুহটো লোকক গুলপুৰ কৰিবলৈ মোক আগবঢ়াইছ
আৰু চাও, মই তোমাৰ আগত তেওঁৰ পৰীক্ষা কৰিছোঁ, কিন্তু
যিসকল বিষয়ৰ বাবে তুমি তেওঁৰ ওপৰত দোষ আৰোপ কৰিছে,
সেই বিষয়তো মই তেওঁৰ ভিতৰত একো দোষ নপাইছোঁ। নে
হিৰোদেছ, কাৰণ সেই সময়ত তেওঁ যীচুক আমাৰ ওচৰলৈ উভাই
দিছে। (লুকা 23:14,15)

➤ **পীলাতুসে মুখ্য পুৰোহিত আৰু ভিড়লৈ কৈছিল:**

মই এই মানুহত কোনো দোষ নাপাওঁ।

(লুকা 23:4)

➤ **যেতিয়া তেওঁ ন্যায়াৰ গদীত বহা আছিল, তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁলৈ
বাৰ্তা পঠিয়াইছে, কিহও, তুমি সেই ধৰ্মী লোকৰ বিষয়ত হাত নিগ
' বা; কাৰণ মই আজি সপোনতো তেওঁকাৰণতে খুব দুখ পাইছি।**

(মতি 27:19)

➤ **যীচুৰ সৈতে শূলত চড়োৱা দুজন চোৰৰ মাজৰ পৰা
এজন যীচুকে ক'লে:**

আমি বিচাৰৰ অধীনত শাস্তি গণ্য কৰি আছোঁ, কাৰণ
আমি আমাৰ কাৰ্যৰ সঠিক ফল পোৱা; কিন্তু ইয়াক ই
অন্য কোনো অযোগ্য কাম নকৰা। (লুকা 23:41)

➤ **যীশু খ্ৰীষ্টৰ শূলৰ পৰিচালিকা কৰা সুবেদাৰেও
কৈছিল:**

ভুলে নহয় এই মানুহ মাতৃ ছিল।

(লুকা 23:47)

➤ **3½ বছৰ ধৰিহে যীচুৰ সৈতে থকা 12 শিষ্যৰ মাজত
এজন পেট্ৰাছ সাক্ষ্য দিনত কৈছিল:-**

আৰু আপোনালোকে এই কাৰণে প্ৰবোধিত হৈছে, কাৰণ
মেচিহে আপোনালোকৰ বাবে দুখ কঢ়িয়াইছে,
আপোনালোকক এজন আদৰ্শ দিয়াৰ বাবে, যাতে আপুনি

তেওঁৰ পদ চিন চোৱাৰ বাবে চলে। তেওঁৰ পৰা কোনো
পাপ নাছিল, আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা মিছা কোনোটোৱে
উলিবলৈ নাই। (1 পেট্ৰিছ 2:21,23)

যীশু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ জন্ম, জীৱন, মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানত
সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ। এতিয়ালৈ, কোনোবাই তেওঁৰ পৰা একো ভুল পোৱা
নাই। ঈশ্বৰে এনেকুৱা নহ'ব লাগে নেকি? তেওঁৰ সৈতে তুলনা
কৰিব পাৰে কে? সত্যত তেওঁৰ দৰে আন কোনো নাই।

১৭-০৩-২০১৩ ত “ৰাজ্য দৈনিক সংবাদ পত্ৰ” সম্পূৰ্ণ কাৰ্ণাটকত প্ৰকাশিত এটা প্ৰবন্ধ।

14. যীশু খ্ৰীষ্টৰ পৰ্বতৰ উপদেশৰ সাৰাংশ।

দেশৰ ৰাষ্ট্ৰপিতা মহাত্মা গান্ধীয়ে তেওঁৰ গ্ৰন্থ 'সত্যৰ সৈতে
মোৰ প্ৰয়োগ'ত কৈছিল যে যেতিয়া তেওঁ পবিত্ৰ বাইবেলৰ পৰা
পৰ্বতীয় উপদেশ পঢ়িছিল, তেতিয়া ই তেওঁৰ হৃদয়ত গভীৰ স্পৰ্শ
কৰিলে, তেওঁৰ শিক্ষাবোৰ কেৱল খ্ৰীষ্টানসকললৈ সীমিত নহয়,
বৰঞ্চ প্ৰতিটো মানুহৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়। ইয়াত পৰ্বতীয় উপদেশৰ
এক সাৰাংশ দিয়া হৈছে, যিয়ে গান্ধীজীক প্ৰভাৱিত কৰিছিল আৰু
তেওঁক অহিংসা গ্ৰহণ কৰি ভাৰতক স্বাধীন কৰাৰ অৰ্থ বুজাইছিল।

ধন্য কেতিয়া থাকে আৰু সিহঁতক কেনেকুৱা পায়?

ধন্য ঈশ্বৰ, যাক মনৰ দীনতা আছে, কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য
সেইসকলৰ।

ধন্য ঈশ্বৰ, যি শোক কৰে, কিয়নো তেওঁলোকে শান্তি পাব।

ধন্য ঈশ্বৰ, যি নম্ৰ, কিয়নো তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ অধিকাৰী হ'ব।

ধন্য ঈশ্বৰ, যি ধৰ্মৰ বাবে ক্ষুধাতুৰ আৰু তৃষ্ণাতুৰ,

কিয়নো তেওঁলোকে সন্তোষিত হ'ব।

ধন্য ঈশ্বৰ, যি দয়ালু, কিয়নো তেওঁলোকৰ ওপৰত দয়া কৰা হ'ব।

ধন্য ঈশ্বৰ, যাৰ মন বিশুদ্ধ,
কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ মনোমোহন দেখিব।

ধন্য ঈশ্বৰ, যি মেল কৰোতে তৎপৰ,

কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি জনা হ'ব।

ধন্য ঈশ্বৰ, যিসকল ধৰ্মৰ বাবে অত্যাচাৰিত হয়,

কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য সেইসকলৰ।

মানৱ জীৱন কেনেকৈ হ'ব লাগিব।

যীচু যিসৰে প্ৰচাৰ কৰিছিল, সেইদৰে জীৱন যাপন কৰা:

- তুমি পৃথিৱীৰ নুন; কিন্তু যিদৰে নুনৰ স্বাদ বিৰস্তু হ'লে, সেয়া পুনৰ
কিহৰ দ্বাৰা নুনৰ স্বাদ দিব? সেয়ে সেয়া কোনো কামৰ নহয়,
কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱা হয় আৰু মানুহৰ খোজত পদদলিত
হয়।
- তুমি বিশ্বৰ প্ৰজ্জ্বলিতা; যি চহৰ পৰ্বতৰ ওপৰত অৱস্থিত, সেয়া
গোপন নহ'ব পাৰে। আৰু মানুহে মোমবাতি জ্বলাই চিৰাটি
তলত নহয়, মাচিত ৰাখে, তেতিয়া সেয়া ঘৰখনৰ সকলো
লোকলৈ পোহৰ প্ৰদান কৰে। সেয়ে তোমাৰ উদ্ভাস মানুহৰ
আগত পোহৰ কৰিব লাগে।

- যদি তোমাৰ বাওঁ চকুৰে তোমাক বৰ্জন কৰে, তেনেহলে সেয়া উলিয়াই পেলাও; কাৰণ তোমাৰ বাবে এইটো মঙ্গলজনক যে তোমাৰ অঙ্গসমূহৰ পৰা এটি নষ্ট হয় আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ শৰীৰক কৈলাসত ন পেলোৱা হয়।
- বুৰুকৰে মুখামুখি নহয়; তোমাৰ শত্ৰুৰ সৈতে পথ যাত্ৰাৰ সময়তে মাৰপিট কৰা বুলি সতৰ্ক থাকক, নহ'লে তুমি আবদ্ধ হৈ পৰিবা। যিয়ে তোমাৰ বাওঁ গালত হাত দিলে, সেয়াৰ দিশলৈ দুয়োটি ঘূৰাও। যিয়ে তোমাৰ পৰা বিচাৰিছে, সেয়া দিয়া; আৰু যিয়ে তোমাৰ পৰা ধাৰ ল'ব বিচাৰিছে, সেয়াৰ পৰা মুখ ন মোড়া।
- তুমি তোমাৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰিবা, যিজন তোমাক উৎপীড়ন কৰে, তেওঁৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, যিজনে তোমাৰ সৈতে দ্ৰব্যবোধ কৰিছে, তেওঁলোকক সহায় কৰিবা। যিসকলে তোমাক অভিশাপ দিয়ে, সেয়ালোকক আশীৰ্বাদ দিবা। এনেদৰে কৰা হলে, তুমি স্বৰ্গীয় প্ৰভু সৈতে সন্তান হ'ব।
- যদি তুমি সেইসকলৰ সৈতে প্ৰেম কৰা, যিসকলে তোমাক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তোমাৰ বাবে কি সঁহাৰি আছে? কি শোষকো এনেদৰে কৰাঁ আসা নাই? ঈশ্বৰৰ সূৰ্য্য সকলোৰ ওপৰত উদয় কৰে, যি ভাল আৰু বেয়া, দুয়োখনৰ ওপৰত বৰষা কৰে।
- সাৱধান ৰোৱা যে তোমাৰ দ্বাৰা কৰা ধৰ্মীয় কৰ্মসমূহ মানুহৰ সমুখত দেখুৱাবলৈ নহয়। যদি তুমি সেই কৰোঁ, তেন্তে তোমাৰ বাবে আকাশত তোমাৰ পিতা পৰা কোনো সঁহাৰি নাহিবা। কিন্তু যেতিয়া তুমি দৰৰাবোৰক দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ বাওঁ হাতৰ সুৰ ৱিৰৰণ নকৰা যে তোমাৰ দাহিনা হাত কি কৰিছে। যেতিয়া তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰো, তোমাৰ কক্ষত যাও, মূৰ্দা বন্ধ কৰা আৰু তোমাৰ পিতাৰ পৰা গুপ্তে প্ৰাৰ্থনা কৰা।
- আপোনাৰ বাবে পৃথিৱীৰ ওপৰত ধন সংগ্ৰহ নকৰা; বৰং আপোনাৰ বাবে স্বৰ্গত ধন সংগ্ৰহ কৰক, য'ত বিৰূপ খোৱাটো নহ'ব, আৰু

কুঁৱৰীৰ ক্ষতি নহ'ব, আৰু চুৰিও নাখুটিব। কাৰণ য'ত তোমাৰ ধন আছে, সেই ঠাইত তোমাৰ মনোযোগ থাকিব।

- কোনো মানুহে দুই গৰাকীৰ সেৱা কৰিব নোৱৰে। তুমি ঈশ্বৰ আৰু ধনৰ দুয়োটাৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰিবা। এখন ছাত্ৰ নিজৰ শিক্ষকলৈ উচ্চতাত নাথাকিব, কিন্তু যিজন সম্পূৰ্ণভাৱে প্ৰশিক্ষিত হৈছে, সেয়া তেওঁৰ শিক্ষক সদৃশ হ'ব।
- যেতিয়া আপোনাৰ ভিতৰত ভাল কােৰা শক্তি আছে, তেতিয়া সেইসকলক ভাল কৰাৰ পৰা ৰ' ব নকৰা, যাৰ কাৰণে সেয়া যোগ্য। যেতিয়া আপোনাৰ কাষত যি আছে, তেতিয়া আপোনাৰ পৰা সেই মাতৰ জনক নকওক যে “পাছত আহা, এতিয়া উভতি যাওক।”
- যেতিয়া কেৰুৰ বাবে কোনোৱে আপোনাক নিমন্ত্ৰণ কৰে, সঁজুলিৰ ঠাইতে অৱস্থান নল'ব, সেই ঠাইখন আপোনাৰ সংখ্যাতকৈ অধিক গৰিমা থকা ব্যক্তিৰ বাবে হ' ব পাৰে। অতিথি যিজনে আপোনাক আমন্ত্ৰণ দিছে, সেয়া আহি আপোনাৰ সৈতে ক'ব, 'এই মানুহটোক নিজৰ স্থান দিয়া'। তেতিয়া আপোনাক মানহানিৰ সন্মুখীন হ'ব, আপোনাক সৰ্বনিম্ন গুৰুত্বৰ স্থান লৈ থাকিব। বাচল, যেতিয়া আপোনাক নিমন্ত্ৰণ কৰা হয়, তেন্তে সকলোতকৈ কম গুৰুত্বৰ স্থান লৈ থাকক, যাতে যেতিয়া আপোনাৰ অতিথি আহে, তেওঁ আপোনাক ক'ব, "বন্ধু, এটি সঠিক স্থানত বহা" তেতিয়া আপোনাক সকলো অতিথিৰ উপস্থিতিত সন্মানিত কৰা হ'ব। যিজন নিজকে উচ্চতাত তোলাৰ চেষ্টা কৰে, সেয়া লজ্জিত হ'ব আৰু যিজনে নিজকে দীন কৰে, সেয়া উচ্চতাত উঠিব।
- অন্যৰ বিচাৰ নকৰা আৰু তোমাৰ এতিয়াও বিচাৰ নকৰা হ'ব? কি এটি দৃষ্টিহীন দ্বিতীয় দৃষ্টিহীনক পথ দেখুৱাই বহে? কি সিহঁতে দুয়োটি গড্ডলিত পৰিব না? “তুমি পাকি, প্ৰথমে লাঠীটো তোমাৰ চকুৰ পৰা পাৰ কৰা, আৰু তাৰ পাছত তুমি তোমাৰ ভায়ৰ চকুৰ পৰা পৰিস্কৃত কৰিব পাৰিবা” ।

15. যীশু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা কৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ ৩৭ টা অচিন্তনীয় ঘটনা

২০২৪ সনৰ আগতে প্ৰমাণিত কৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ তথ্য হৈছে যে যীচুৱে এই পৃথিৱীত জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু তেওঁ ৩৩ ½ বছৰ ধৰি মানুহৰ মাজত আছিল। তেওঁৰ ৩ ½ বছৰীয়া সেৱাৰ জীৱনৰ ভিতৰত কৰা ৩৭ টি গুৰুত্বপূৰ্ণ অলৌকিক ঘটনা পবিত্ৰ বাইবেলত পঞ্জীয়িত আছে।

1. কানাতে এক বিবাহ অনুষ্ঠান চলি আছিল, মদ শেষ হৈ গৈছিল, যীচুই ছয়টা পাথৰৰ হাঁড়ীত পানী ভৰালে। প্ৰত্যেক হাঁড়ীত দুইৰ পৰা তিনিটি মাটকো আহিব পাৰে। তাৰ পিছত, যীচুৱে পানী মদলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিলে। (যোহান ২: ১-১১)
2. কানাতে এজন ৰাজকীয় অধিকাৰীৰ পুত্ৰ ৰোগ্ৰস্ত হৈ পৰিছিল আৰু সেই মুহূৰ্তত যীচুৱে ক'লে, 'তুমি পৰা যাবা, তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই হৈ থাকিব।' তেখেত সঠিক হৈ উঠিল। (যোহান ৪: ৪৩-৫৪)
3. উপবেখনত বেয়া আত্মাৰ দ্বাৰা অকলঙ্কিত এজন ব্যক্তিয়ে যীচু মেছিয়া কোৱালে, 'কি তুমি আমাক বিনষ্ট কৰিবলৈ আহা? মই জানো যে তুমি ঈশ্বৰক পৱিত্ৰ পুত্ৰ।' যীচুৱে কঠোৰকৈ ক'লে, 'তেওঁৰ দেহৰ পৰা বাহিৰ হওক।' তেতিয়া বেয়া আত্মাই কোনো ক্ষতি নকৰাকৈ মানুহটোক ত্যাগ কৰিলে। (লুক ৪: ৩১-৩৬)
4. যেতিয়া যীচু পিতৰৰ ঘৰলৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁ দেখিলে যে পিতৰৰ শ্বাশুৰী জ্বৰ পৰাৰ বাবে বিছনাত পৰি আছে। তাৰ পিছত যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ হাত ধৰিলে, জ্বৰ তাড়ালে। (মাথী ৮: ১৪-১৫)
5. যেতিয়া আবেলি হ'ল, বেয়া দুষ্ট আত্মাৰ অধীন কিছু ব্যক্তি আৰু ৰোগী লোকৰ যীচু কাষত লৈ অহা হৈছিল, আৰু তেওঁ এটা

- ক্ষমা কৰোঁ, তেন্তে তোমাকো ক্ষমা কৰা হ'ব, অন্যসকলৰ সৈতে সেই আচৰণ কৰা যি তুমি তেওঁলোকৰ পৰা আশা কৰা।
- সৰ্বজনে যিজনে ক'ব, "ঈশ্বৰ, ঈশ্বৰ" তেওঁলোক আকাশৰ ৰাজ্যলৈ সোমাব নোৱাৰিব, কিন্তু কেৱল সেইটো যিয়ে মোৰ পিতাৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰে। সেয়ে, যিয়ে মোৰ শব্দ শুনে আৰু সেয়াক কাৰ্য্য ৰূপে আনে, সেয়া এক বুদ্ধিমান ব্যক্তিৰ নিচিনা যিয়ে নিজৰ বাৰীৰ ওপৰত খড়ৰ গাঁথিছিল।
- তুমিৰ মাজৰ ক'লৈ চিন্তা কৰি, তোমাৰ জীৱনত এক ঘণ্টা বৃদ্ধি কৰিব পাৰিব নোৱৰে; ক'নে। প্ৰভুৱে জানে, তোমাক কি আৱশ্যক। আকাশৰ পাৰুলীগুলিক চাও, সিহঁতে ন তলা, ন কেঁচা সোনৰ কাষত বুটল ৰূপে পৰিসংখ্যা কৰিব, আৰু তথাপি তোমাৰ আকাশীয় পিতীয়ে সিহঁতক আহাৰ যোগায়। কি তুমি তহঁতৰ পৰা অধিক মূল্যবান নহয়? প্ৰথমে ৰাজ্য আৰু ধৰ্ম সম্পৰ্কে বিচাৰ কৰক, আৰু এই সকলোবোৰ তোমাকো দিয়া হ'ব।

প্ৰাৰ্থনা কেনেকৈ কৰিব?

"ডাঙৰ পিতৃ, তুহঁত য' ত স্বৰ্গত আছে, তোৰ নাম পবিত্ৰ বুলি গণ্য কৰা দিয়া, তোৰ ৰাজ্য আহক, তোৰ ইচ্ছা যেন স্বৰ্গত সম্পূৰ্ণ হয়, সজল ভূমিতো তেনে হওক, আমাক আমাৰ দৈনিক ৰুটি আজিৰে দিয়া, আৰু যেতিয়া আমি আমাৰ অপৰাধীসকলক ক্ষমা কৰোঁ, তেনেতে তোৰো আমাক আমাৰ অপৰাধসমূহ ক্ষমা কৰক, আৰু আমাক পৰীক্ষাত নপতাই, কিন্তু দুষ্টৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। কাৰণ ৰাজ্য, শক্তি আৰু মাহিমা সদায় তোৰ।" "আমীন।"

আদেশত দুষ্ট আত্মাবোৰক বাহিৰ কৰালে আৰু সকলো ৰোগীক সজীৱ কৰিলে। (মাথী ৮:১৬-১৭)

6. যেতিয়া এটি মৎসজীৱী, যাৰ নাম পিতৰ আছিল, যিয়ে ৰাতি সৰ্বদা মাছ ধৰি নাছিল, সততে দুখিত হৈছিল। তাৰ পিছত যীচু মেছিয়া তেওঁৰ নাওত থিয় হৈ মানুহক উপদেশ দিলে, তেওঁৰ আদেশত পিতৰে নিজৰ জাল টোপালে আৰু বৃহৎ পৰিমাণ মাছ পোৱা গ'ল। (লুক ৫: ১-৭)

7. যেতিয়া যীচু এক কুষ্ঠ ৰোগগ্ৰস্ত এজন ব্যক্তিক দেখি, তেওঁ নিজৰ মোকা মূৰ লৈ মাটিত দিছিল আৰু ভিক্ষা মাগিলে, 'প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক নিৰাময় কৰিব পাৰে।' তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ হাতক স্পৰ্শ কৰি মানুহজনক দেখিলে আৰু ক'লে, 'মই সাজু নিৰাময় হওঁক।' তৎক্ষণাত কুষ্ঠৰ ৰোগ সুস্থ হৈ গ'ল। (লুক ৫: ১২-১৩)

8. এজন সেনাপতি যীচুক কাষলৈ আহিছিল আৰু ক'লে, প্ৰভু মোৰ অধীনৰ এটা চাকৰী ঘৰত পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত হৈছে আৰু মই এতিয়া আপোনাৰ ছাঁটৰ তলতে আহিবলৈ এক অভিযোগ নছি। কিন্তু মাত্ৰ এটা শব্দ ক'লে, মোৰ চাকৰী নিৰাময় হৈ যাব। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, 'যোৱা, যি তোমাৰ বিশ্বাস আছে সেয়া হব।' আৰু তেওঁৰ চাকৰী তেতিয়া সুস্থ হৈ পৰিছিল। (মাথী: ৮:৫-১৩)

9. যীচু মেছিয়াই কাষলৈ অহা পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত ব্যক্তিকে ক'লে, 'তোৰ খাট উঠা আৰু যোৱা।' আৰু সেই ব্যক্তিক খন উঠি যোৱা লাগিছিল। (মাথী ৯: ২-৮)

10. যীচু মেছিয়াই এজন মানুহৰ শুকান হাত দেখা পাই ক'লে, 'তোৰ হাত বঢ়াওক।' আৰু তেওঁ হাত বঢ়াই দিলে, তেওঁৰ হাত সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ পৰিল। (মাৰ্ক ৩: ১-৬)

11. যেতিয়া এজন বিধৱাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ মৃত্যু হৈছে, তেতিয়া প্ৰভু যীচুৰ ওপৰত দয়া পাই তামাক বৈ থকা চিতা স্পৰ্শ কৰি ক'লে, "হে

যুৱক, মই ক'ম, উঠা।" মৰা মানুহটো উঠি গৈ কথা পাতিবলৈ ধৰিলে। (লুক ১১:১-১৭)

12. এটা ভয়ংকৰ বৈশাখী আহি পৰিল, আৰু টোসমূহ নাওৰ পৰা ভাঙি পৰিছিল, যাৰ ফলে সেই প্ৰায় ডুবিছিল। যীচুৱে বৈশাখীখনক ধৰা দি টোসমূহক ক'লে, "শান্ত হৈ চোৱাৰহা।" তাৰ পাছত বতাহ সম্পূৰ্ণ নীৱৰ হৈ গ'ল। (মাৰ্ক ৪: ৩৫-৪১)

13. গেৰাছেনিয়ো ৰাজ্যৰ পৰিসৰেৰে এক অশুদ্ধ আত্মাৰ মানুহ ফালে আছিল। যেতিয়া তেওঁ যীচু দূৰ দেখে, তেওঁ দৌৰ মাৰি তেওঁৰ আগত হাঁটু মুড়ি গৈ ক'লে, 'যীচু, সৰ্বশক্তিমান পুত্ৰ, শপত খাও, তুমি মোক কষ্ট দিব নেকি।' যীচুৱে ক'লে, "এই মানৱৰ পৰা বাহিৰ হও, তুমি অশুদ্ধ আত্মা।" তেতিয়া সেই মানুহ অশুদ্ধ আত্মাৰ সৈন্যৰ পৰা মুক্ত হৈছিল আৰু তেওঁ নিজৰ স্থানত প্ৰতিস্থাপনিত দেখা পাইছিল। (মাৰ্ক ৫: ১-২০)

14. বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তপানৰ পৰা অসম্ভাৱিত এজন মহিলা ভিৰত যীচুৰ পিছত আহি তেওঁৰ কাপোৰক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু ভাবিলে যে যদি মই তেওঁৰ ডাঁকটোৰ সৈতে স্পৰ্শ কৰোঁ, তেনেহলে মই সঠিক হ'ম। তৎক্ষণাতে তেওঁৰ ৰক্তপাত ৰুদ্ধ হ'লে। (মাৰ্ক ৫: ২৫-৩৪)

15. যেতিয়া যীচু কথা পতা কৰিছিল, কিছু মানুহ যাইৰৰ ঘৰ পৰা আহিছিল, যি উপাসনা গৃহৰ মুখ্য আছিল। "তোমাৰ মেয়ে মৰি গ'ল," তেওঁলোকে ক'লে। "তুমি এতিয়া প্ৰভুক কিহৰ বাবে ছলাবা?" যেতিয়া তেওঁলোকে উপাসনাৰ আধিকাৰীৰ ঘৰলৈ আহিছিল, তেতিয়া যীচু দেখিলে, মানুহে ৰঙা ক'ৰে থাকে আৰু উচ্চৈশ্বৰে চিঞৰিছে। তেওঁ সিঁজলৰ হাত ধৰিল আৰু ক'লে, "তাল্লিত কুমি!" যাৰ হিব্ৰু অৰ্থ "ছোট পুৰাণী, মই তোমাৰ সৈতে ক'ম, উঠা!") ততালিকে ছাৰ পুৰাণী উঠিল আৰু গৈ মৰে। (মাৰ্ক ৫: ৩৫-৪৩)

16. যেতিয়া যীচু সমানে চলি গৈ আছিল, তেতিয়া দুজন আন্ধা তেওঁৰ পিছলৈ আহি ক'লে, "হে দাৱীদৰ পুত্ৰ, আমাৰ ওপৰত দয়া কৰ।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকুত হাত একোন দিছিল।

"তোমাৰ বিশ্বাসৰ অনুষ্ৰণ তোমাৰ বাবে হ'ব," ক'লে আৰু
তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'ল। (মাথী ৯: ২৭-৩০)

17. যেতিয়া তেওঁলোকে বাহিৰলৈ গৈছিল, তেতিয়া মানুহে এজন
গুণ্ৰ অস্তিত্ব ধাৰণ কৰা এজন মানুহক তেওঁৰ কাষলৈ আনিছিল।
আৰু যেতিয়া দুষ্ট আত্মা ত্যাগ কৰা হৈছিল, তেতিয়া গুণ্ৰ কথা
পাতা ধৰিছিল। (মাথী ৯: ৩২-৩৩)

18. বৈতেহাছদাৰ কুণ্ডৰ কাষত এজন মানুহ আছিল, যি
আটাইদহনিৰ বেমাৰৰ পৰা ভূস্বামী হোৱা অৱস্থাত আছিল। যীচুৱে
তেওঁক পৰা দেখা পাই আৰু জানি যে তেওঁ বৰ সময়ৰ পৰা এই
অৱস্থাত আছে, তেওঁ সোধে, "তুমি কি সঠিক হোৱা বিচৰা?"
তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "উঠা, তোমাৰ খাট উঠাই আৰু
যোৱা।" সেই মানুহটি তৎক্ষণাত সঠিক হৈ পৰে, আৰু তেওঁ খাট
উঠাই যোৱা। (যোহান ৫: ১-৯)

19. যীচুৰ পিছত এটা ডাঠ ভিৰ আছিল। (সেই বন্ধুস্ট মৰম প্ৰায়
২০,০০০ লোক আছিল) তেওঁ তেওঁলোকৰ আৰু পৰিণামৰ ওপৰত
দয়া কৰিলে আৰু ৰোগীসকলক সঠিক কৰিলে। যেতিয়া আবেলি
হ'ল, যীচুনে পাঁচকটি আৰু দুই মৎস্য লৈ সুৱৰ্ণলৈ চোৱা দি, ধন্যবাদ
জ্ঞাপন কৰি ৰুটীগৰাকীতোষণ কৰে। সৰুৰাষে বাচ পৰিস্থিতি আৰু
বাচৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ মध्ये থকা বাচ্য। পদ্ধতি বাচলৈ, মাত্ৰ প্ৰায়
পাঁচ হাজাৰ হৈছিল। (মাথী ১৪: ১৩-২১)

20. ৰাতিপুৱা চাৰি বাজে, যেতিয়া তেওঁলোকৰ শিষ্য নাওত উঠিছিল,
ৰাতিপুৱা, যেতিয়া নাও সাগৰৰ মাজত আছিল, এটি জোৱে বৈশাখী
আহি পৰিছিল আৰু নাওত পৰাৰ অৱস্থাত আছিল। তেতিয়া যীচু
পানীৰ ওপৰত হাঁটাই অতিৰিক্ত ৰূপে আহিছিল। শিষ্যকল যেতিয়া
যীচুক দেখিলে, তেওঁলোকে আজা পাৰা আছেভাৱ কৰিলে, আৰু
তেওঁলোকে ভাবিছিল যে তেওঁ কোনো প্ৰেত। যীচুৱে তৎক্ষণাত
তেওঁলোকক সান্ত্বনা দি ক'লে, "ভয় নকৰা, মই যীচু।" তেতিয়া
পিতৰে যীচুৰ পৰা ক'লে, "হে প্ৰভু, যদি তুমি, তেনেহলে মোক

পানীৰ ওপৰত আহিবলৈ ক'বা।" যীচুৱে উত্তৰ দিলে, "আহা।"
পিতৰে নাওৰ পৰা নামি পানীৰ ওপৰত ভাবি থাকিব ধৰিলে।

(মাথী ১৪: ২২-৩৩)

21. যেতিয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য গন্যেছাৰেটত উঠিল, তেনেহলে
তাতৰ মানসকেলে যীচুক চিনিলে, আৰু তেওঁলোকে এই কথাক
সমগ্ৰ দেশে তথ্য দিছিল, মানুহে তেওঁলোকৰ সমস্ত ৰোগীক তেওঁৰ
কাষলৈ বিচ গৈছিল এবং তেওঁ তেওঁলোকক ৰগস্ত কৰি বহুত প্ৰসন্ন
হৈ গেল। (মাথী ১৪: ৩৪-৩৬)

22. এগৰাকী মহিলাক যাৰ সৰু কন্যাত এটা দুষ্ট আত্মা আছিল,
তেওঁ অধাৰিত হৈ তেওঁলোকৰ ভৰিত দিয়া। মহিলা এজন গ্ৰীক
আছিল, যাৰ জন্ম চিৰিয়াৰ ফেনিশিয়াত হৈছিল। তেওঁ যীচুৰ পৰা
নিজৰ কন্যাৰ ভিতৰত দুষ্ট আত্মাক বাহিৰ কৰিবলৈ আগ্ৰহ
কৰিছিল। যীচুৱে ক'লে, "তুমি যাবা পাৰ, শয়তান তোমাৰ কন্যাক
ত্যাগ কৰিছে," আৰু তেওঁ ঘৰলৈ গ'লে তেওঁক বিছনাত চুটি পোৱা
গ'ল, যিটো দুষ্ট আত্মাৰ পৰা মুক্তৰূপে আচাৰ কৰি হ'ল।

(মাৰ্ক ৭: ২৪-৩০)

23. কিছু মানুহ যীচুৰ পৰা অন্ধ আৰু বচনি বিচৰা এজন ব্যক্তিক
ল'বলৈ একাছ কৰিছিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁক তাত প্লাহৰ
নৰোৱাৰ বাবে খহৰ আগলৈ নিচাৰ আহিছিল। যীচুৱে তেওঁৰ
আঙুলি তেওঁলোকৰ কানে ঘৰ দিলে। তাৰপিছতে তেওঁ থোকা ভৰা
আৰু তেওঁৰ জিভ মৰা। তেওঁ স্বৰ্গলৈ চাৰা নোৱাৰি গভীৰ অভাৱ-
ভাণা দিয়াৰ পাছত তেওঁলোকে ক'লে, "ইফফথা!" (যাৰ অৰ্থ হৈছে,
"খোলা নহয়।") তাৰ পাছতে, মানুহটোৰ কান মুকলি হ'ল, তেওঁৰ
জিভাক লিচা কৰি দিয়া গ'ল আৰু তেওঁ স্পষ্টভাৱে কথা পাতে।

(মাৰ্ক ৭: ৩১-৩৭)

24. যীচু সেয়া বহুবিধক পূৰ্ণ কৰেছেন, যাৰ কিছু দিনৰ পৰা এটি
তৰিখৰ স্থলন কৰিব বিচাৰিছে। তেওঁ তেওঁলোকক ক্ষুধাৰ পৰা স্নেহ
কৰা নিভাৰণ কৰিব বিচাৰিছিল। সেয়ে, তেওঁ সাতজন ৰুটি আৰু

কিছু সৰু মাছ লৈ ধন্যবাদ দি দিছিল আৰু ভিড়ক খাবলৈ শিষ্যলৈ দিছিল। তেওঁলোকৰ ৪০০০ পুৰাণী আছিল, যাৰ মাজত মহিলা আৰু শিশু আসে। সকলো খাব পৰা পাছত বাদে থকা গুৰুত্বৰ পৰা সাতবোলে ভৰাইছিল। (মাথী ১৫: ৩২-৩৯)

25. বেতসাইদাৰ কিছু লোক এজন নিৰ্বল লোকক লৈ আহিছিল আৰু যীশুক তলৰ পৰা তেওঁক ছোৱাবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ চকুত থোঁকনি থৈ, তেওঁ হাতমান দি তেওঁক সুধিলে, "তুমি কিছুমান দেখিছা নে?" তেওঁ ওপৰলৈ চালে আৰু কৈছিল, "মই মানুহবোৰক দেখিছো, তেওঁলোকে গছৰ দৰে চলি আছে।" যীশুয়ে পুনৰ উদ্ধাৰিত লোকটোৰ চকুত হাত দিল, তেতিয়া তেওঁৰ চকু মেলি গ'ল, তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি প্ৰতৰক্ষিত হৈ পৰিল আৰু তেওঁ সকলো কিছু স্পষ্টভাবে দেখিলে।" (মাৰ্ক ৮: ২২-২৬)

26. যীশুৱে এখনমান মানুহক দেখিলে, যিয়ে জন্মসূত্ৰে অন্ধ আছিল। তেওঁ মাটিত থোঁকনি দি কিছু মাটি গলিছে আৰু তেওঁলোকৰ চকুত লগাই দিয়ে আৰু ক'লে "যোৱা" আৰু শিলোহৰ পুখুৰীত ধুৱাবলৈ। তেওঁ গৈ তেওঁৰ চকু ধ'ল আৰু দেখা পাই ঘৰত আহিছিল। (যোহন ৯: ১-৭)

27. এজন মানুহ যীশুৰ ওচৰলৈ আহিছিল আৰু তেওঁৰ আগত হাঁটু টিপি কৈছিল, 'প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰৰ ওপৰত দয়া কৰা, তেওঁক খিচনি আহে আৰু তেওঁক অতি কষ্ট হ'ব।' "যীশুৱে অসৎ আত্মাক চাগে নিৰ্দেশনা দিলে, আৰু সি সেই ল'ৰাৰ শৰীৰৰ পৰা বাহিৰ হৈ গ'ল, আৰু তেওঁ তাতেই সলনি হ'ল। (মাথী ১৭: ১৪-২১)

28. যীশুৱে পেন্দ্ৰক কৈছিল, "জিলাৰ পৰা যাওঁ আৰু তোমাৰ মাছৰ আংকোৰা ওলাও। যি প্ৰথম মছলীৰ পৰা উলোৱাই পাৰে, তাৰ মুখ মেলিবলৈ আৰু এজন চীনা টকা পাবা, সেয়া লৈ মোৰ আৰু তোমাৰ 'কৰ'ৰ বাবদ তেওঁলোকক দিয়া। (মাথী ১৭: ২৪-২৭)

29. তেতিয়া লোকবৃন্দ এজন ব্যক্তিক লৈ অহা আছিল, যি অন্ধ আৰু গেৰ আছিল, আৰু যীশুৱে তেওঁক সুস্থ কৰি, যেন সি কথা পাতিবলৈ আৰু দেখিবলৈ সক্ষম হয়। (মাথী ১২: ২২)

30. এনে এজন মহিলা আছিল যিয়ে আটৰা বছৰ ধৰে এজন অসৎ আত্মাৰ পৰা বাকৰি আছিল। তেওঁ বুকত তলৰ পৰা গৈ থকা আছিল আৰু সি একেবাৰে সোজা নহ'ব পাৰিছিল। যীশুৱে তেওঁক দেখিলে, তেওঁ তেওঁক আগদিনে লৈ আহিছিল আৰু কৈছিল, "মহিলা, তুমি তোমাৰ দুৰ্বলতাৰ পৰা মুক্ত হ'লে," পিছত তেওঁ হাতৰে তেওঁক ধৰি, আৰু তাতেই সি সোজা হ'ল আৰু প্ৰভুৰ প্ৰসংসা কৰিলে। (লূকা ১৩: ১০-১৩)

31. এজন জলোদৰ পৰা কষ্ট ভোগ কৰা লোক যীশুৰ কাষত আহিছিল। যীশুৱে তেওঁৰ হাতত লৈ মোকৰ্দমা কৰিলে আৰু সি সুস্থ হৈ গ'ল। (লূকা ১৪: ১-৪)

32. যেতিয়া যীশু এখন গাঁওৰ কাষলৈ আহে, দশজন যি কুঠৰ পৰা গৱেষণা কৰিছিল, তেওঁলোকক চেহেৰি ঈশ্বৰক দয়া ক'ৰে। তেওঁলোকে উচ্চ শব্দত কৈছিল, "যীশু, সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ, আমাৰ ওপৰত দয়া কৰা!" যীশুৱে তেওঁলোকক দেখি কৈছিল, "তুমি যাও আৰু তোমাৰ ইয়াদাৰ যাজকসকলক দেখুৱাওঁ।" তেনেহলে তেওঁলোক যেতিয়া যাজকলৈ গৈ আছে, তেওঁলোকৰ মাজতে বিহিত হৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ কুঠ দূৰ হৈ গ'ল। (লূকা ১৭: ১১-১৯)

33. যীশুক প্ৰিয় লাজৰ মৃত ঘোষণা কৰা হৈছিল আৰু সি চাৰিদিন ধৰি কবৰত আছিল। যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ বোনবোৰক কান্দি দেখি, সেইসময়ত তেওঁো কান্দি উঠিল। যীশু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সৈতে লাজৰৰ কবৰত গ'ল আৰু উচ্চৰে কৈছিল, "লাজৰ, বাহিৰ আহিছ!" মৃত লাজৰ বাহিৰ আহিল। যীশুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, "কবৰ আৰু পেটলীৰ কাপোৰ খুলা আৰু তেওঁক যাওঁ দিয়া।"

(যোহন ১১: ১-৪৪)

34. তেতিয়া তেওঁলোকে জিৰিকৈ আহিছিল আৰু যীশু তেওঁৰ শিষ্যবোৰ আৰু এটি বৃহৎ লোকসকল সৈতে যিৰি এৰি থকাৰ সময়ত, বাৰ্থিমায় নামৰ এজন অন্ধ ভিক্ষুৱী পথৰ পাৰৰ পৰা বহি আছিল। যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে সি নাগৰিক যীশু, তেওঁ উচ্চস্বৰে কোৱা আৰম্ভ কৰিলে, "দাউদৰ পুত্ৰ যীশু, মোৰ ওপৰত দয়া কৰা।" তেতিয়া যীশুৱে ৰখা থৈ কৈছিল, "তোক মোৰ কাষলৈ আন।" তেতিয়াৰ পৰা যীশুৱে তেওঁক সুধা কৰিছিল, "তুমি মোক কি কৰিব বিচাৰিছা?" অন্ধজন ইৰে উত্তৰ দিছিল, "হে ৰবী, মই পুনৰ দেখিবলৈ বিচাৰো।" তাৰ পাছত যীশুচে ক'লে, "যোৱা, তোৰ বিশ্বাসৰ বাবদ তোৰ মুক্তি হৈছে।" তেন্তে সি তৎক্ষণাত দেখিবলৈ ধৰিলে আৰু যীশুৰ পিছত মাজৰ পৰা গৈছিল। (মাৰ্ক ১০: ৪৬-৫২)

35. যেতিয়া যীশু নিজৰ নগৰত উভতি গৈছিল আৰু পথত এক আঙুৰবাঁক (ফিগ) দেখিছিল আৰু তেওঁ তাৰ ওচৰত গৈছিল, কিন্তু প ৰ বাহিৰে সি কিছু নাপাইছিল। তেনেহলে তেওঁ সাকে ক'লে, "এতিয়াৰ পৰা তোৰ ভিতৰত কিছু পৰা নপঠিও।" তৎক্ষণাত গছটি মৰি গ'ল। (মথি ২১: ১৮-১৯)

36. যেতিয়া যিহূদা যীশুক বিশ্বাসঘাতক কৰিবলৈ আহিছিল, তেতিয়া যীশুৰ শিষ্যৰ পৰা এজন মহাযাজকৰ চাকৰৰ কাণত নিজৰ তলোৱৰ আঘাত মাৰি। তেতিয়া যীশুৱে তেওঁক ক'লে, "তোৰ তলোৱৰ মাফ কৰিলে দিয়া, কিয়নো যিজনে তলোৱৰ সৈতে হৈছে, se তলোৱৰ সৈতে মৰে।" এই কৈ যীশুৱে সেই মানুহৰ কাণত টোচ দিলে আৰু তেওঁক চাঢ়িবলৈ দিলে। (লুক ২২:৪৭-৫১)

37. ঈশ্বৰক বানী ঘোষণা কৰি যীশুৰ শিষ্যবৃন্দ সোনকালে মৎস্য ধৰিবলৈ গ'ল। সেই ৰাতিত সিহঁতে এবাৰো মৎস্য ধৰিব পৰা নহ'ল। পৰৱৰ্তী দিনৰ পুৱাৰে পুনৰজীৱিত যীশুৱে তেওঁলোকক দৰ্শন দিয়ে আৰু সিহঁতক মাতি সুধিলে, "তোমালোকৰ লগত কিছু মৎস্য নাইনে?" তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, "নাই, প্ৰভু।" যীশুৱে কয়, "নাওৰ সোঁমাজে তোমাৰ জাল পেলোৱাৰ চেষ্টা কৰা।" যেতিয়া

সিহঁতে এনে কৰিলে, তেতিয়া সিহঁতে বেছি পৰিমাণৰ মৎস্য পাইছিল যাৰ বাবে জাল ফাটি গৈছিল। (জন ২১:১-১৪)

“তেওঁলোকৰ বাহিৰে, যীশুৱে বহুতো কাম কৰে। যদি সেইবোৰৰ প্ৰতিটো লিখা যোৱা হয়, তেন্তে মই ভাবোঁ যে যি পৰ্যন্ত সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ডাঙৰ একে ধৰণে লিখিত হ'ব, সেইবোৰৰ বাবে যথেষ্ট ঠাই নহ'ব।” (জন ২১:২৫)

যীশু খ্ৰীষ্টে ক'লে, "মই তোমাক স্ৰষ্টা ক'ব, যিজনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ সেইবোৰেই কৰিব যি মই কৰিছোঁ, সি সেয়া দুইবাৰ বিশাল কাৰ্য কৰিব আৰু যি কিবা তুমি মোৰ নামত বিচাৰিবা, মই কৰিম। (জন ১৪:১২-১৩)

ঈশ্বৰ চতুৰ্থাংশ, চাৰিওদিশেৰে দেখা পাব এবং সকলো শক্তিশালী হ'ব লাগিব। তেওঁৰ বাবে কিছু নাই যি অসম্ভৱ। যীশু খ্ৰীষ্টে সকলো প্ৰকাৰৰ অলৌকিক ঘটনা ঘটাইছে, প্ৰকৃতিৰ ওপৰত, দুষ্ট আত্মাৰ ওপৰত, মৃত্যুৰ ওপৰত আৰু শৰীৰৰ সমস্যাৰ ওপৰত তেওঁৰ অধিকাৰ প্ৰকাশ কৰিছে। তেওঁৰ বাবে কিছু নাই যি অসম্ভৱ, কিয়নো সি ঈশ্বৰ। আমি তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰোঁ আৰু তেওঁৰ পূজা কৰোঁ।

16. ব্যভিচারত পতিত এজন মহিলাক সন্দৰ্ভে সিদ্ধান্তৰ বাবে যীচুৰ ওচৰলৈ অনোৱা হৈছিল।

"কিন্তু এই লাভক চিহ্নিত কৰক; শতাব্দীসমূহ গুচি যায়, তথাপি যত শক্তি তেওঁ পৃথিৱীৰ ওপৰত এৰি গৈছে, সেয়া এতিয়াও প্ৰসাৰী হোৱা নাই, আৰু এতিয়াও সম্পূৰ্ণৰূপে ব্যয় কৰা হোৱা নাই। যুগবোৰ পাৰ হোৱাটো আগবাঢ়ি এই নতুন উদ্যম বাঢ়ি থাকে। 'কোনোবাই কেতিয়াও পৰমেশ্বৰক দেখা নাই, কিন্তু পুত্ৰৰ মাধ্যমে আমি দেখা পাওঁ।' আৰু এইটো সত্য। আমাৰ পৰমেশ্বৰক পুত্ৰৰ পৰা সৰি গৈ ক'ত দেখা পাব?"

- স্বামী বিবেকানন্দ

(কৰ্মজ্ঞত, প্ৰকাশন-৭, প্ৰৱচন চৰ্চ পা. সংস. ১৩৬)

ভাৰতত যীশু ভট্টে পুনৰ মন্দিৰৰ অপেক্ষা গ'ল; য'ত সকলো আপোনালোকৰ চাৰিওফালে মাচৰ বিভৰ হৈ গৈছে, আৰু তেওঁ সেইসকলক পঢ়িবলৈ বহি গৈছিল। আইন আৰু ফাৰিচীসকলৰ শিক্ষক পাপত পতিত হোৱা এটি মহিলাক অনা। তেওঁ সকলোৱে গোটৰ সম্মুখত তেওঁৰ কাৰণ উলৈ গৈ, যীশুৰ আগত ক'লে, "শিক্ষক, এই মহিলাৰ পাপত পতিত হোৱা দেখা গৈছে। ম'চাৰ আইন আমাৰ এনে মহিলা সকলক পাথৰ মাৰিবলৈ আদেশ কৰে।

এতিয়া আপুনি কি ক'ব?" তেওঁলোকে এই প্ৰশ্নটোক এক জাল হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল, যাতে তেওঁলৈ অভিযোগ কৰা মৌলিক সৃষ্টি হৈছে। কিন্তু যীশু মাটিত কনুঙা লগা আৰু তেওঁৰ আঙুলিৰে মাটি নিজৰাই লেখাৰ আৰম্ভ কৰিলে। যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা প্ৰশ্ন কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ সোজা উঠি আৰু তেওঁলোকক ক'লে, "যদি আপোনালোকৰ ভিতৰত কোনো জনৰ পাপ নাই, তেনেহ'লে সৰ্বপ্ৰথমে তেওঁ পাথৰ মাৰিব পাৰে।" পুনৰ তেওঁ মইন এটা অভিমুখ হিচাপে মাটিত বহি গ'ল। এই দেখে সকলো মানুহ একে একে দূৰি যোৱাত আৰম্ভ কৰিলে, মাত্ৰ যীশুকৈ মহিলাৰ লগত থকাৰ পৰা আৰু কোনো এক মানুহ নাই। যীশু সোজাকৈ দাঁৰাই তেওঁক সোধে "মহিলা, তেওঁলোক ক'ত আছে? কি কোনোজনাই আপোনাৰ নিন্দা নিদিয়?" "কোনোটা নাই, ৰব্বী," তেওঁ ক'লে। "তেনেহ'লে মইও আপোনাৰ নিন্দা নিদিম," যীশু ক'লে। "এতিয়া যাও আৰু পুনৰ পাপ নকৰা।" (জেন ৪: ১-১১)

যীশু খ্ৰীষ্ট এই মহিলা খনৰ ওপৰত পাথৰ মাৰিব পৰা আছিল, কাৰণ তেওঁ সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ আছিল। পবিত্ৰ বাইবেল ক'ব, যে তেওঁ পবিত্ৰ, সৎ আৰু নিখুঁত, আৰু পাপীসকলৰ পৰা পৃথক আছিল। (হিব্ৰু ৭:২৬) "ঈশ্বৰ তেওঁৰ পুত্ৰক পৃথিৱীৰ লোকক দোষী ঠৰে' বাবে নহয়, বৰঞ্চ পৃথিৱীলৈ বাচাবলৈ (সকল মানুহক মুক্তি প্ৰদান) অৱস্থান দিছে। যীশু খ্ৰীষ্টৰ উদ্দেশ্য আছিল, বহু মানুহক বাচাবলৈ আৰু নিৰ্ভাজসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ নহয়। তেওঁ পাপীসকলক বিচাৰি আৰু তেওঁলোকক বাচাবলৈ আৰু তেওঁলোকক চিৰকালীন জীৱন বা মুক্তি প্ৰদান কৰিবলৈ আহিছিল।" কোনো পৱিত্ৰ বস্তু তাতে প্ৰৱেশ কৰিবলৈও সক্ষম নহব, আৰু লাজ বা মিছা বুলি কোৱা একো কোনো কাৰ্য হ'লে, সেয়া প্ৰৱেশ কৰিব নোখোজ। সেয়া নগৰীতে মাত্ৰ তেওঁলোকৰ নাম মেঘৰ জীৱন (মুক্তি)ৰ পুথিত লিখা আছে সিহঁতে প্ৰৱেশ কৰিব পাৰিব। (প্ৰকাশিত ২১:২৭) "ঈশ্বৰ দয়ালু আৰু অনুগ্ৰহশীল,

ক্ৰোধ কৰাত ধৈৰ্য্যশীল, আৰু অত্যন্ত কৰুণা, সত্য, অবিৰাম কৰুণা কৰা, তেওঁ দুৰাচাৰ আৰু পাপৰ ভুলটো দিছে, কিন্তু দোষী ব্যক্তিক তেওঁ অপৰাধী হিচাপে ডিজে' নকৰিব।" কাৰণ তেওঁ এটি ন্যায়াবাহী ন্যায়াধীশ। (নিষ্কম 34: 6-7)

পবিত্ৰ গ্ৰন্থ ক'লে 'মানুহৰ মনৰ চিন্তা যে কি সহস্ৰাব্দৰ পৰা জন্মো হৈছে সেয়া সদায় অকল বেয়া হয়। কোনো বুদ্ধিমান নাই, কোনো ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ ধৰিব দান নাই। সেয়া কাৰণ সকলো পাপ কৰিছে আৰু ঈশ্বৰৰ মহানতা ৰহিত হয়।' (উৎপত্তি 6:5, ৰোমি 3:11, 23) "যিজনে নিজৰ পাপ গোপন কৰে, তেওঁৰ কাম সফল নহয়, কিন্তু যিজনে তেওঁ বয়সলয় কৰে আৰু তাৰে মুক্তি লাভ কৰে, তাত দয়া কৰা হৈছে।" (নীতিবিধি 28:13) অৰ্থাৎ পবিত্ৰ যীশু খ্ৰীষ্ট। আমাৰ পাপৰ প্ৰতিদান: আৰু মাত্ৰ আমাৰ নহয়, বৰঞ্চ পৃথিৱীত থকা সকলোৰে পাপকো। (1 জন 2:2)

কিন্তু যদি তেওঁ য'ত আলো আছে, সেয়া আমি আলোত যাত্ৰা কৰোঁ, তেনেহ'লে আমি একে আৰু অংশীদাৰ আছে; আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীশুৰ ৰক্ত আমাৰ সকলো পাপৰ পৰা পবিত্ৰীকাৰ কৰিব। যদি আমি ক'ব যে আমাৰ ভিতৰত কিছুমান পাপ নাই, তেনেহ'লে আমি নিজকে ধোঁকা দিছোঁ; আৰু আমিতো সত্য নাই। যদি আমি আমাৰ পাপক স্বীকাৰ কৰা আমাৰ পাপসমূহৰ মাফ কৰাবলৈ আৰু আমাদেৱ সমগ্ৰ অনীতিৰ পৰা পবিত্ৰকৰণ কৰিবলৈ বিশ্বাসযোগ্য আৰু ন্যায়াবাদী। (1 জন 1:7-9)

আমি যীশুৰ ৰক্তৰে পৰিষ্কাৰ কৰা হৈছিল, পবিত্ৰ যাতে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰে যে, সকলো লিঙৰ, জাতিৰ, আৰু সমূহৰ ষড়যন্ত্ৰ আৰু জাতিৰ সকলো লোকৰ পাপক নিজৰ ওপৰত লৈ লৈছে। বলিদানৰ মেঘৰ ৰূপত ৰক্ত বহোৱা আৰু ক'ব "সমাপ্ত"। যীশুক মাৰ ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰা হৈছিল, তেৰ বাবে আমি শক্তিশীল

হৈছিলোঁ, যাৰ শান্তি আমাক শান্তি দিব পাৰে, তা তেওঁৰ ওপৰত আছিল আৰু তেওঁৰ দুখবোৰৰ সহায়েৰে মই সুস্থ হ'ব।

(হিব্ৰু 9 আৰু 10, ঈশায়াহ 53:5-6)

তেওঁ নিজে আমাৰ পাপক নিজৰ শৰীৰতে লৈ নিজস্ব কাষত উঠা পুৰাণটো অসাড়িত কৰা যিয়াৰ পৰা আমি পাপৰ বাবে মৰি যোৱা জীবনস্থিতিৰ বাবে জীৱিত হৈ থাকোঁ: তেখেতৰ চিকাৰ তোলে তোমালোকৰ কাষ্ট কাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। (1 পিতৰ 2:24) তেওঁ ইচ্ছা কৰে, যে সকলো মানুহৰ উদ্ধাৰ হয়; আৰু তেওঁলোকৰ বাবে সত্যটোক ঠিকাকৈ বোধ কৰি। কাৰণ ঈশ্বৰ এগৰাকী; আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজতো এটা মাত্ৰ মধ্যস্থতা, অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট যীশু, যিজনে মানুহ, সকলোৰে মুক্তিপ্ৰদান কৰি নিজকে মূৰ পৰ গ'ল।

(1 তীমোথী 2: 4-6)

তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভু যীশু খ্ৰীষ্টক বিশ্বাস কৰা, তেনেহ'লে তুমি আৰু তোমাৰ পৰিয়াল উদ্ধাৰ হ'ব। যদি তুমি তোমাৰ মুখৰ পৰা যীশুক প্ৰভু হিচাপে স্বীকাৰ কৰা আৰু তোমাৰ মনে বিশ্বাস কৰো যে ঈশ্বৰে তেওঁক মৰে পৰা জীয়াই তুলিছে, তেনেহ'লে তুমি নিশ্চিতভাৱে উদ্ধাৰ হ'ব। কাৰণ ন্যায়াৰ বাবে মনে বিশ্বাস কৰা হয়, আৰু উদ্ধাৰৰ বাবে মুখে স্বীকাৰ কৰা হয়।

(প্ৰেংগা 16:31, ৰোমিও 10:9-13)

ৰাজ্য সংবাদ পত্ৰ উদয়বাণীলৈ ২৪-০৩-২০১৩ তাৰিখে
আৰু প্ৰজাৰাণীলৈ ২৫-০৫-২০১৩ তাৰিখে প্ৰকাশিত এটা প্ৰবন্ধ।

17. মৃত্যুৰ পিছত আমাৰ কি হয়? এই প্ৰশ্নৰ সুৰক্ষিত উত্তৰ বাইবেলত আছে।

যদি আপুনি মোক্ষ পাবলৈ বিচাৰে, তেন্তে যীশু মচীহৰ কাষত
থাকক, সি যিকোনো ঈশ্বৰৰ পৰা উচ্চতম যাৰ আপুনি কল্পনা
কৰিব পাৰে।
-স্বামী বিবেকানন্দ (ক্ৰেতী শ্ৰেণী, সম্পূট-৭, পা. সং.: ৫৩)

"আপুনি যদি উদ্ধাৰ বিচাৰে, তেন্তে কেৱল যীচুৰে ফালে চাই
থাকক, কাৰণ তেওঁ সকলো অন্য দেবতাৰ পৰা ডাঙৰ, যিসকলৰ
বিষয়ে আপুনি কল্পনা কৰিব পাৰে। আমি এই পৃথিৱী এৰি যাব
লাগিব, সেয়ে এইটো জানিব লাগিব – মই কোন? মৃত্যুৰ পাছত মই
ক'লৈ যাওঁ? পবিত্ৰ বাইবেলে এই সম্পৰ্কে কি কয়?"

"স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী/সৃষ্টিৰ সৃষ্টি আৰু পাপত মানুহৰ পতন"

আদি সময়ত, ঈশ্বৰে আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টি কৰিলে।
তাৰ পিছত ঈশ্বৰে মানুহক তেওঁৰ প্ৰতিচ্ছবি আৰু সদৃশতাত সৃষ্টি
কৰিলে। ঈশ্বৰে মানুহক মাটিৰে সৃষ্টি কৰিলে আৰু তেওঁৰ নাকত
জীৱনৰ শ্বাস ফুকি দিলে, আৰু মানুহ এজন জীৱিত প্ৰাণী হৈ
পৰিল। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে মানুহজনক গভীৰ টোপনি দিলালে,
আৰু মানুহ (আদম)ৰ এটা পাঁজৰ হাড় লৈ, তাৰ পৰা এটা মহিলা
সৃষ্টি কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে এখন উদ্যান তৈয়াৰ কৰিলে
আৰু তেওঁলোকক প্ৰশংসা কৰিলে, আৰু আদম আৰু হৱ্বাক
ক'লে, "উদ্যানৰ যিকোনো গছৰ ফল খোৱাৰ বাবে তুমি মুক্ত,

কেৱল যি গছ ভাল আৰু বেয়াৰ জ্ঞান দিয়ে, সেই গছৰ ফল খাব
নালাগে।" কিন্তু ঈশ্বৰৰ আদেশ নমানি, সেই মহিলাই চেতানৰ
প্ৰলোভনত পৰি সেই গছৰ নিষিদ্ধ ফল খালে, আৰু তেওঁৰ
স্বামীকো দিলে, তেওঁও খালে। এইদৰে, পাপ মানুহৰ জাতিত প্ৰবেশ
কৰিলে। যেতিয়া ঈশ্বৰে দেখিলে যে পৃথিৱীত মানুহৰ দুষ্টিতা
কেনেদৰে বৃদ্ধি পাইছে আৰু তেওঁৰ মনত সদায় কেৱল বেয়া
চিন্তাই থাকে, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ হৃদয় দুখে ভৰি পৰিল আৰু তেওঁ
মানুহ সৃষ্টি কৰাৰ বাবে পচতালে। (উৎপত্তি ১-৬)

"অন্তিম দিনবোৰৰ চিহ্নসমূহ"

"কাৰণ এক গোটৰ পৰা অন্য গোট আৰু এক ৰাজ্যৰ পৰা
অন্য ৰাজ্যৰ পৰা যুদ্ধ হ'ব, আৰু ঠাই ঠাইত অনাহাৰ আৰু ভূমিকম্প
হ'ব। এই সকলোবোৰত পীড়াৰ আৰম্ভণি হ'ব। তাৰপিছত, তেওঁলোকে
তোমাক কষ্ট দিবলৈ তোমাক ধৰা পৰাৰ বাবে, আৰু মোৰ নামৰ বাবে
সকলো গোটৰ মানুহে তোমাৰ পৰা বেয়া অভিপ্ৰায় ৰাখিব।
তাৰপিছত বহুতে পৰাস্ত হ'ব, আৰু পৰস্পৰে বেয়া অভিপ্ৰায় ৰাখিব।
আৰু বহু মিছা পূৰ্ববক্তা উঠিব, আৰু বহুতক মোনাৰ কৰিব। আৰু
অধৰ্মৰ বঢ়াই যোৱাৰ কাৰণে বহু 人的 প্ৰেম ঠাণ্ডা হৈ পৰিব। কিন্তু যি
অন্তলৈ ধৈৰ্য্যৰে থাকে, সেইজনৰ উদ্ধাৰ হ'ব। আৰু এই ৰাজ্যৰ
সুসমাচাৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীত প্ৰচাৰিত হ'ব, যাতে সকলো গোটৰ পৰা
সাক্ষী মনাই পৰে, তাৰপিছত অন্ত পৰিব।" (মথি ২৪:৭-১৪)

দুনীয়া কেতিয়া পৰিসমাপ্তি হ'ব আৰু অন্তিম দিনত কি হ'ব

কিন্তু প্ৰভুৰ দিন চোৰৰ দৰে আহিব। আকাশ ডাঙৰ বজ্ৰৰ
সৈতে লুপ্ত হ'ব, আৰু উপাদানসমূহ অগ্নিৰে সঁহাৰি যাব, আৰু পৃথিৱী
আৰু তাৰ ওপৰত থকা সকলো কাম জ্বলনি হৈ ছাৰ হ'ব।

(২ পিতৰ ৩:১০)

"প্ৰায় ২০০০ বছৰ পূৰ্বে ইউহনাই, যি যীশু মচীহৰ এক প্ৰিয় শিষ্য আছিল, এজন দৰ্শন এইদৰে বৰ্ণনা কৰিছে:-

যেতিয়া সিঁচা মুৰ খোলাটো, মই দেখিলোঁ যে, এক ডাঙৰ ভূমিকম্প হৈছিল; আৰু সূৰ্য কটনৰ দৰে ক'লা হৈ গ'ল, আৰু পূৰ্ণ চন্দ্ৰ পুৰাণী ৰঙৰ দৰে ৰক্তৰ দৰে হ'ল। আৰু আকাশৰ তৰাবোৰ পৃথিৱীত পৰি পৰিছিল যেন এক ডাঙৰ পখী পৰা কাঁচা ফলবোৰ তৰিত পৰা অঙুৰৰ গছৰ পৰা পৰে। আৰু আকাশটো সেইদৰে সৰকিল, যেন এক চিঠি গুটাই আনে; আৰু প্ৰতিটো পাহাৰ, আৰু দ্বীপ, তেওঁলোকৰ স্থানৰ পৰা সৰকিছিল। আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা, আৰু প্ৰধান, আৰু ৰাজা, আৰু ধনী আৰু শক্তিশালী লোকে, আৰু প্ৰতিটো দাস, আৰু প্ৰতিটো স্বাধীন ব্যক্তি, পাহাৰৰ গছৰ আৰু শিলৰ মাজত লুকাই পৰিছিল। আৰু পাহাৰ আৰু শিলবোৰৰ পৰা ক'লে, যে আমাৰ ওপৰত পৰি যাওক; আৰু আমাক সেইজনৰ পৰা যি সিংহাসনৰ ওপৰত বহা আৰু মেঘৰ ক্ৰোধৰ পৰা লুকাই লওক। কাৰণ তেওঁলোকৰ ক্ৰোধৰ ভয়ংকৰ দিন আহি পুৱা গৈছে, এতিয়া ক'ৰ পৰা সাৱটি থাকিব পাৰিব?"

(প্ৰকাশিতবাক্য ৬:১২-১৭)

"ঈশ্বৰে নৰক কিয় সৃষ্টি কৰিছে?"

"তেতিয়া বিচাৰৰ দিনত সি তেওঁৰ বাওঁফালে থকা লোকসকলক ক'ব, 'হে অভিশপ্ত মানুহসকল, মোৰ আগত পৰা সেই অনন্ত অগ্নিত সোমাও, যিটো শয়তান আৰু তেওঁৰ দুঃসাধকসকলৰ বাবে তৈয়াৰ কৰা হৈছে। কাৰণ মই ক্ষুধাৰ্ত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক খোৱাৰ পৰিসৰে দিব নাছিল, মই তৃষিত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক পানী খুৱাই নাছিল। মই পৰদেশী আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক ঘৰলৈ নাপৰিছিল; মই নাঙ্গা আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক কাপোৰ পৰিধান কৰাই নাছিল; মই ৰোগী আৰু কাৰাগাৰত আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোৰ খবৰ নাপৰিছিল।' তেতিয়া সিহঁত উত্তৰ দিব, 'হে প্ৰভু, আমি কেতিয়া আপোনাক ক্ষুধাৰ্ত,

বা তৃষিত, বা পৰদেশী, বা নাঙ্গা, বা ৰোগী, বা কাৰাগাৰত দেখা পাইছোঁ আৰু আপোনাৰ সেৱা কৰা নাই?' তেতিয়া সি সিহঁতক উত্তৰ দিব, 'মই তোমালোকক সঁচা কৈ ক'ব যে, তোমালোকে যি এই সৰুৰ পৰা সৰু একৰ সৈতে কৰা নাছিল, সেয়া মইৰ সৈতে কৰা নাই।' আৰু এইবোৰ অনন্ত দণ্ড অৰ্থাৎ নৰক ভোগ কৰিব, কিন্তু ধাৰ্মিকসকলে অনন্ত জীৱনলৈ প্ৰৱেশ কৰিব, অৰ্থাৎ সুৰগলৈ।" (মন্তি ২৫:৪১-৪৬)

বিশ্বৰ শেষ হোৱাৰ পাছত বা আমাৰ মৃত্যুৰ পাছত আমাৰ সৈতে কি হয়?

মানুহৰ বাবে একবাৰ মৰা নিৰ্ধাৰিত হৈছে, আৰু তাৰ পাছত ন্যায় আহে। (ইব্ৰাণীস ৯:২৭)

নিয়ম দুটা শ্ৰেণীত আহে:

1. যিসকলৰ পাপ মন্থাই কৰা হৈছে সিহঁত স্বৰ্গলৈ যাব। তথাপি সকলো বিশ্বস্ত লোক মেছিয়াহৰ ন্যায়কুৰিত উপস্থিত হব। এই ন্যায় নৰকলৈ পঠিয়াবলৈ নহয়, বৰঞ্চ সন্মান, মুকুট দিয়াৰ বাবে। (প্ৰকাশিতবাক্য ২:১১)
2. যিসকলৰ পাপ মন্থাই কৰা হোৱা নাই, সিহঁত (যুগৰ অন্তত) মহান সাদা সিংহাসনৰ আগত বৈ থাকিব, য'ত কিতাপবোৰ খোলাচৰ হ'ব। তেওঁলোকৰ ন্যায় কিতাপবোৰত লিখা কথাৰ অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ অনুসৰি কৰা হ'ব, আৰু যদি কাকৰো নাম জীৱনৰ কিতাপত পোৱা নাযায়, তেন্তে তেওঁলোকক উদ্ধাৰকাৰী ঈশ্বৰৰ অস্বীকাৰ কৰা শাস্তি হিচাপে আগৰ পোহৰৰ পৰা আগৰ পৰিসৰেৰে জুইৰ হুদলৈ পেলাই দিয়া হ'ব। (প্ৰকাশিতবাক্য ২০:১২-১৫)

কিন্তু ভয়ানক, অবিশ্বাসী, ব্যভিচারী, হত্যা কৰা, যৌন পাপকাৰী, যাদু বিজ্ঞানৰ অধ্যয়ন কৰা, মূৰ্তিপূজা কৰা আৰু মিছা কোৱা সকলো সেই হৃদত থাকিব যি আগ আৰু গন্ধকৰ পৰা পুঠি থাকে। সেয়া হৈছে, সেয়াত কামুৰা পোকা মৰা নাযাব, আৰু আগ নিভোৱা নহব। (প্ৰকাশিতৱাক্য 21:8, মাৰকুছ 9:48)

আমাক নৰক পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আৰু স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ কি কৰিব লাগিব? পাছত আমাৰ সৈতে কি হ'ব?

1. এজন ধনী মানুহ, যিয়ে আইনৰ অনুসৰণ কৰিছিল, যীচুৰ কাষলৈ আহি সোধিছিল যে মই কি ভাল কাৰ্য কৰিব লাগে যাতে মই চিৰকালৰ জীৱন বা মুক্তি লাভ কৰিব পাৰো? যীচুৱে তেনে কৈছিল, যদি তুমি পৰিপূৰ্ণভাবে নিৰ্দিষ্ট হ'ব বিচাৰো, তেন্তে যাও আৰু যি কিছু তোমাৰ আছে সেয়া বেচি দিয়া আৰু দুখীয়া লোকক দিয়াইক আৰু তোমাৰ পৰিসৰে স্বৰ্গত ধন থাকিব, তাৰ পাছত মোৰ পিছত যা। ধনী মানুহে এই কথা শুনি, দুখিত হৈ চ'ৰা গৈছিল, কাৰণ তেওঁৰ হাতে বহুত ধন আছিল। তেওঁৰ বাবে যীচুৱে কৈছিল, ধনী মানুহৰ বাবে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰা কঠিন। ধন্য হ'ব সেয়াই, যিসকলৰ মনটো দীন হৈছে, কাৰণ স্বৰ্গৰ ৰাজ্য সেয়াৰাই। (মথি 19:16-26, 5:3)

2. যীচুৱে মাৰ্থাৰ পৰা কৈছিল, পুনৰুত্থান আৰু জীৱন মই নিজেই, যিয়ে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে সেয়া মৰা হ'লেও, তেনেও জীৱিত থাকিব। আৰু যিয়ে জীৱিত আছে, আৰু মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, সেয়া চিৰকাললৈ নহ'লে মৰে, তুমি এইটোত বিশ্বাস কৰানে? (যোহন 11:25-26)

3. অন্যৰ দ্বাৰা উদ্ধাৰ নাছিল; কাৰণ স্বৰ্গৰ তলত মানুহৰ মাজত আৰু আন কোনো নাম নাই, যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম। (প্ৰেৰিতৰ কাম 4:12)

4. তেওঁলোকে কৈছিল, সেয়াৰ সমস্ত ভবিষ্যদ্বক্তাই সাক্ষী দিছে, যে যিয়ে সেয়াৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, সেয়া সেয়াৰ নামৰ দ্বাৰা পাপৰ মনাই লাভ কৰিব। (প্ৰেৰিতৰ কাম 10:43)

5. তেওঁলোকে কৈছিল, প্ৰভু যীচু মছিহৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰ, তেন্তে তুমি আৰু তোমাৰ পৰিয়াল উদ্ধাৰ পাব। (প্ৰেৰিতৰ কাম 16:31)

"০৬-০৪-২০১২ তাৰিখে শিৱমোগগা জিলাৰ সকলো দৈনিক বাতৰি পত্ৰত প্ৰকাশিত এক প্ৰবন্ধ।"

18. চৰ্চাৰ ওপৰত কোৱা যীচু মচিহৰ সাতটা বাক্য

"মই প্ৰাচ্যৰ দৰে যীচুক পূজা কৰোঁ, তেন্তে মোৰ মাত্ৰ একেটা পথ আছে আৰু সেয়া কৈছে যে মই যীচু মচিহক ঈশ্বৰৰ দৰে পূজা কৰিব লাগিব।

- স্বামী বিবেকানন্দ
(কৰ্ত্ৰি শ্ৰেণী, সম্পূট ৭, পা. সং: ৫৯)"

➤ যীচু নিজক নিষ্ঠুৰভাবে পীড়া দিয়া লোকবোৰক চাওঁতে ক'লে:

1. যীচু- "হে পিতৃ, সিহঁতক মাফ কৰ, কাৰণ সিহঁত জানে নে কি কৰিব পৰা নাই।" (লূকা ২৩:৩৪)

- যিসে নিজৰ পাপক স্বীকাৰ কৰি স্বৰ্গৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, সেয়া যীচুৱে ক'লে:
- 2. যীচু- "মই তোমালৈ সাঁচ ক'ব, আজি তুমি মোৰ সৈতে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত থাকিব।" (লূকা ২৩:৪৩)
- মাক আৰু শিষ্যক ওচৰচৰা চালে আৰু ক'লে:
- 3. যীচু তেওঁৰ মাকলৈ- "হে মহিলা, চাওঁ, এইটো তোমাৰ পুত্ৰ।" তাৰপিছত সেই শিষ্যলৈ ক'লে, "এইটো তোমাৰ মাক।" (যুহুনা ১৯:২৬-২৭)
- যেতিয়া যীচু আমাৰ পাপৰ বাবে পৰমেশ্বৰৰ পূৰ্ণ নিৰ্ণয় বহন কৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ আধ্যাত্মিক একাকীত্বৰ সন্মুখীন হৈছিল আৰু ক'লে:
- 4. যীচু- "এলই, এলই, লমা শ্ববক্তনি" যাৰ অৰ্থ হৈছে; "হে মোৰ পৰমেশ্বৰ, হে মোৰ পৰমেশ্বৰ, তুমি মোক কিয় ত্যাগ কৰিলো?" (মাৰ্কুস ১৫:৩৪)
- যীচু পিছে ৰাতি গ্ৰেপ্তাৰ হোৱা আৰু পোনাই দিনৰ ৯ বজা পৰা ৩ বজাত পৰিসৰ মধে শুকান ৰ'দত ৰক্তৰ পৰা ফুৰা সঁচৰিত কষ্ট সহ্য কৰি:
- 5. যীচু পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ বাক্য পূৰ্ণ কৰাৰ পিছত ক'লে - "মই তৃষিত।" (যুহুনা ১৯:২৮)
- যেতিয়া যীচুৱে শুক্ৰে নিৰাকৰণৰ কাৰ্য্য পূৰ্ণ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ ক'লে:

- 6. যীচু- "পূৰ্ণ হৈছে।" (যুহুনা ১৯:৩০)
- প্ৰভু যীচুৱে পৰমেশ্বৰৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰি ক'লে:
- 7. যীচু- "হে পিতৃ, মই মোৰ আত্মা তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছোঁ:" এই বুলি কৈ জীৱন ত্যাগ কৰিলে। (লূকা ২৩:৪৬)

সেই শুক্ৰবাৰে 'গুড ফ্ৰাইডে'ৰ নামেৰে জনা যায়, যেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো মানুহৰ পাপৰ নিৰাকৰণ হৈছিল।

"শিৱমোগা স্থানীয় দৈনিক বাতৰি পত্ৰত ০৬-১২-২০১৩ তাৰিখে প্ৰকাশিত এক প্ৰবন্ধ।"

19. পৃথিৱীজুৰি যীচুৰ শিক্ষাৰ ঘোষণা!

প্ৰায় ২০০০ বছৰৰ পূৰ্বে, মানৱ শৰীৰত এই পৃথিৱীত জন্ম লৈ যীশু মচিহ ৩৩½ বছৰ পৰ্যন্ত জীৱিত আছিল। পৃথিৱীত তেওঁৰ জীৱনৰ অন্তিম সাড়ে তিনিটা বছৰৰ সময়ছোৱাত, তেওঁ শক্ৰতা, আত্মপৰ আৰু দুৰ্নীতিৰে পৰিপূৰ্ণ পৃথিৱীত পৰমেশ্বৰী ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰে, আৰু ইজৰাইলৰ পূৰ্ণ ভূমি ভ্ৰমণ কৰে। তেওঁৰ সেৱকাই আৰম্ভণিত, তেওঁ ১২ জন শিষ্যক বাচি লৈছিল যাক তেওঁ প্ৰেৰিত হিচাপে পৰিচয় দিছিল। তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে, "চাওঁ, মই তোমাক ভেড়াৰ দৰে ভেড়ী-গৰাৰ মাজত পঠিয়াইছোঁ।" আৰু ইজৰাইলৰ লোকসকলক ক'লে যে, "পৰমেশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমাৰ ওচৰলৈ আহি পৰা হৈছে। পাপৰ বাবে পশ্চাতাপ কৰা আৰু মুক্তি লাভ কৰা।" শিষ্যসকলে উভতি আহি ক'লে, "প্ৰভু, তেওঁলোকৰ নামত শয়তানো আমাৰ অধীন হৈছে!" "আনন্দিত হওক, কাৰণ তোমাৰ নাম স্বৰ্গত লিখিত আছে।"

পেটৰসে যীশুৰ পৰা ক'লে, "চাওঁ, আমি সকলো এৰি তোমাৰ পিছত গৈছোঁ, তেন্তে আমাৰ কি লাভ হ'ব?" যীশু ক'লে, "যি যিয়ে মোৰ নামৰ বাবে ঘৰ, ভাই, বোন, পিতা, মা, সন্তান বা ভূমি এৰি দিছে, সিহঁতে শতগুণ ফল লাভ কৰিব আৰু অনন্ত জীৱন (মুক্তি) লাভ কৰিব।" পুনৰ উদ্‌তানৰ পিছত, যীশু নিজৰ স্বৰ্গলৈ উঠাৰ আগতে পৃথিৱীত ৪০ দিনৰ সময়ছোৱাত একে সময়ত একে শিষ্যৰ সৈতে গুৰি ১১ বাৰ দেখা হৈছিল। স্বৰ্গলৈ উঠাৰ পূৰ্বে যীশু নিজৰ শিষ্যসকলৰ পৰা ক'লে, "স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীটোৰ সমগ্ৰ অধিকাৰ মোক দিয়া হৈছে; আৰু চাওঁ, মই পৃথিৱীলৈ আহাৰ শেষ হোৱা পৰ্যন্ত সদায় তোমাৰ সৈতে আছোঁ।" "পৃথিৱীজুড়ে যাওঁ আৰু সমগ্ৰ সৃষ্টি মানুহৰ বাবে সুসমাচাৰ (মুক্তিৰ পথ) প্ৰচাৰ কৰক।"

বৰাহ শিষ্যসকলে বিলাসী জীৱন যোৱাৰ বাবে যীশু মচিহৰ পিছত নাছিল আৰু কোনো খ্যাতি বা নামৰ বাবে তেওঁলোক সৰু নাছিল। প্ৰকৃততে, যীশুৱে কেতিয়াও তেওঁলোকক যত্নগাৰ পৰা মুক্ত জীৱন দিব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি নেদিয়া আছিল আৰু নৰ্থাৰ পৰিসৰে সুন্দৰ ভবিষ্যত লাভৰ মোহও নাছিল। তথাপিও শিষ্যসকলৰ বাবে যিৰুছলাম চহৰ বা গালিল দেশত আৰামদায়ক জীৱন পৰিকল্পনা কৰাৰ প্ৰত্যেক সম্ভাৱনা আছিল, কিন্তু সিহঁতে স্বেচ্ছাই এক বিপদজনক পথ বাচি লৈছিল। সিহঁতে শান্তি, প্ৰেম আৰু মিলনৰ বাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, যি যীশু মচিহে তেওঁলোকক শিকাইছিল।

যীশু দ্বাৰা বাচি লোৱা ১২ জন প্ৰেৰিত (শিষ্য) আৰু

তেওঁলোকৰ প্ৰতিবন্ধতা:-

(মথি ১০:২-৪; মাৰ্কুছ ৩:১৬-১৯; লূকা ৬:১৪-১৬)

1. **পেটৰছ:** সি এজন মৎসজীৱী আছিল আৰু যীশু মচিহৰ আটাইতকৈ প্ৰিয় শিষ্যসকলৰ ভিতৰত এক আছিল। সি এজন শক্তিশালী ব্যক্তি আছিল, কিন্তু তেওঁৰ এক দুৰ্বলতা

আছিল। যীশু মচিহে যেতিয়া এই দীন ব্যক্তিক আহ্বান কৰিলে, সি হাটু পৰি ক'লে- "প্ৰভু, মই পাপী আছোঁ, অনুগ্ৰহ কৰি মোক মাফ কৰক।" তেওঁৰ সোজা আৰু প্ৰেমময় ব্যক্তিত্ব আছিল। সিয়ে যীশুৰ সন্মুখত স্বীকাৰ কৰিলে, "তুমি মচিহ, জীৱিত পৰমেশ্বৰৰ পুত্ৰ। তোমাৰ ওচৰত অনন্ত জীৱনৰ বাক্য আছে।" মচিহে আন কাকো তেওঁ কেনেকৈ শিকাইছিল সেয়া নকৰে। সি কাকো অই চাৰা বাচল আৰু তীব্ৰকৈ ধিকাৰো নিদিয়ে। যদিও সি এক মহান জ্ঞানী নহলে, মচিহৰ পুনৰ উদ্‌তানৰ পাছত তেওঁৰ একলাট উপদেশে ৩০০০ জন লোকক মচিহলৈ আনে। তেওঁৰ ছায়াই ৰোগীসকলক আৰোগ্য দিছিল। পৰমেশ্বৰে তেওঁক শক্তিশালীভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিলে। যীশু মচিহৰ পুনৰ উঠাৰ পাছত তেওঁ সাহসৰ সৈতে প্ৰচাৰ কৰিলে। যেতিয়া সি ৰোম চহৰত ক্ৰুচত উঠাই দিয়া হৈছিল, সেয়া জানি যে সি মচিহৰ দৰে মৰা যোগ্য নহলে, সি মাথোঁ মূৰ কটাৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ পৰিসৰ কৰি চাৰা চাৰা হোৱা কৰাত আকুল হৈছে।

(শহীদৰ বৰ্ষ ই. ৬৪)

2. **অন্দিয়াছ:** সি পেটৰছৰ ভাই আছিল আৰু পূৰ্বে সি ইউহন্নাত পৰা বাপ্তিস্ম লৈছিল। একবাৰ যেতিয়া ইউহন্নাই যীশুক চালে আৰু ক'লে, "চাওঁ, সি পৰমেশ্বৰৰ মেঘসকলা," সেয়া তেওঁ যীশুৰ পিছত গৈছিল। সি যি পেটৰছক মচিহৰ ওচৰলৈ নিয়া গ'ল। সেয়া হওঁতে সি পূৰ্ণৰূপে শিকাই থকা আৰু শক্তিশালী চেলা আছিল, কিন্তু সি পেটৰছৰ সৈতে আছিল আৰু বহুতো লোকক মচিহৰ পৰিসৰে চাৰা চাৰা চাৰা মনাই কৰোঁ। সি বিশেষভাৱে আমাৰ বাবে এক আদৰ্শ। অবশেষত সি নিষ্ঠুৰভাৱে কোদাল মাৰি আৰু X আকাৰৰ শ্বাসকৰ পেটৰছৰ পিছত ২ দিন পৰ্যন্ত শ্বশ্মানৰ পৰা মনাই কৰা হৈছিল।

(শহীদৰ বৰ্ষ ই. ৭০)

3. **ইয়াকুব:** ইয়াকুব যি ইউহন্নাব ডাঙৰ ভাই আছিল, সি যীশু মচিহৰ এক দূৰৰ আত্মীয় আছিল আৰু সম্ভৱতঃ সি যীশুক শিশুৰ পৰা জানিছিল। সি 'সন্স অফ থাণ্ডাৰ' নামেৰে যীশুৰ সেৱকৰ সহিত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। সি ঘোঁটাৰ দৰে মুনাৰ পৰা খুক পৰা বসিছিল, কাৰণ সি সদায় তেওঁৰ হাঁটুতে বহি প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। একবাৰ যেতিয়া যীশু মচিহে পেটৰছ, ইয়াকুব আৰু ইউহন্নাক এক ডাঙৰ পাহাৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ ৰূপ পৰিৱৰ্তিত হৈছে, তেওঁৰ মুখ সূৰ্যৰ দৰে পোহৰ লগাই উঠি আছিল আৰু তেওঁৰ কাপোৰ পোহৰৰ দৰে জ্বলিছে। ই এক বিশেষ কথা হৈছে যে, যীশু মচিহে পেটৰছ, ইয়াকুব আৰু ইউহন্নাক গেচেমনি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ লৈ গৈছিল। স্পেইনৰ ৰজা হেৰোদেছ মাত্ৰ খ্ৰীষ্টান মণ্ডলীত কিছুমান মানুহৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিছিল, কিন্তু তলৱৰ পৰা তেওঁৰ মূৰ কটা মাৰা হৈছিল। সি মচিহৰ বাবে শহীদ হোৱা প্ৰথম প্ৰেৰিত আছিল। (শহীদৰ বৰ্ষ ই. ৪৪-৪৫)

4. **ইউহন্ন:** ইউহন্ন ইয়াকুবৰ ভাই আছিল। সি 'সন অফ থাণ্ডাৰ' নামেও চিহ্নিত আছিল। সি আটাইতকৈ প্ৰিয় শিষ্য আছিল যি সদায় যীশু মচিহৰ লগত থাকিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ মনাই সাৰাৰ পৰা সৰিব নাছিল। যেতিয়া যীশু ক্ৰুচৰ ওপৰত আছিল, সি সেয়া চালে আৰু তেওঁৰ মাকৰ পৰা ক'লে, "এয়া তোমাৰ পুত্ৰ," তাৰপিছত ক'লে, "এয়া তোমাৰ মাক।" সেয়া পৰাই তেওঁ সেয়া নিজৰ ঘৰলৈ চাৰা চাৰা লৈ গ'ল। তেওঁৰ সৈতে কি আশীষ আছিল! সি যীশুৰ সৈতে আছিল যেতিয়া তেওঁ সূলিত উঠাই দিয়া হৈছিল, যেতিয়া তেওঁৰ সকলো শিষ্যসকলে কঁপৰ পৰা পাৰি গ'ল। একবাৰ সেয়া পুৰাণী তেলৰ ভিতৰত পেলাই দিয়া হৈছিল, কিন্তু পৰমেশ্বৰে সি ক্ৰন্দলৰ পৰা সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিছিল। "যিহেতু যিজনে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবলৈ চাৰা চাৰা যায়, সি

সেইটো হেৰুৱাই পেলাইছে, কিন্তু যিজনে মোৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণ পৰিসৰ কৰি চাৰা চাৰা যায়, সি সেইটো লাভ কৰিছে।" যীশুৰ এই শব্দবোৰ তেওঁৰ জীৱনতো সঠিক পৰিসৰে পূৰ্ণ হৈছিল। যেতিয়া সি পাটমুছ দ্বীপৰ কাৰাগাৰত বন্দী আছিল, যীশুৱে তেওঁৰ সন্মুখত দৰ্শন দিছিল আৰু শেষৰ সময়ৰ বিষয়ে সকলো কথা কৈছিল। সি যীশুৰ একমাত্ৰ শিষ্য আছিল যি প্ৰাকৃতিকভাৱে বৃদ্ধ অৱস্থাত মাৰা গ'ল।

(প্ৰাকৃতিক মৃত্যু ই.

5. **ফিলিপ:** যোহনৰ সুসমাচাৰত ফিলিপৰ প্ৰায়ে উল্লেখ কৰা হৈছে, বিশেষকৈ গ্ৰীক সম্প্ৰদায়ৰ লগত সম্পৰ্কত। গ্ৰীক নাম থকাৰ লগতে সম্ভৱতঃ গ্ৰীক ভাষাত কোৱা ফিলিপে তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ সদস্যসকলক যীচুৰ লগত পৰিচয় কৰাই দিয়া এটা সেতুৰ দৰে কাম কৰিছিল। অন্তিম ভোজনৰ সময়ত, ফিলিপে যীচুক বিশেষকৈ পিতাক দেখুৱাবলৈ কৈছিল, যিয়ে যীচুক তেওঁৰ শিষ্যসকলক পিতা আৰু পুত্ৰৰ একতাৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়াৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সময় প্ৰদান কৰিছিল আৰু পিতা আৰু পুত্ৰ একেই বুলি বুজাইছিল। নতুন নিয়মত, প্ৰেৰণাসকলৰ মাজত ফিলিপক সদায় পঞ্চম স্থানত ৰখা হৈছে। পৰম্পৰাগতভাৱে ধৰা হয় যে ফিলিপক হিয়েৰাপলিছ চহৰত মূৰ কাটি হত্যা কৰা হৈছিল। তেওঁ সাধাৰণতে এটা লেটিন ক্ৰুচৰ প্ৰতীকৰ সৈতে জড়িত। ফিলিপৰ লগত জড়িত অন্য প্ৰতীসমূহ হৈছে – দুটা ৰুটিৰ সৈতে এটা ক্ৰুচ, ৰুটিৰ এটা বাকু, পিতৃসন্তাসম্বন্ধীয় ক্ৰুচসহ এটা বাঁটা আৰু এখন কাৰিকৰৰ স্কুৱেৰ জড়িত এটা ক্ৰুচ। জুলাই ২০১১ চনত, ফিলিপৰ কবৰ তুৰ্কীৰ ডেনিজলীৰ ওচৰৰ হিয়েৰাপলিছত পোৱা গৈছিল। তুৰ্কী সংবাদ প্ৰতিবেদন অনুসৰি, পুৰাতত্ত্ববিদসকলে এটা নতুনকৈ পোৱা গীৰ্জাৰ ভিতৰত কবৰখন পালে, য'ত শিলালিপি আৰু কবৰ ডিজাইনে তাক যীচুৰ শহীদ প্ৰেৰণ হিচাপে চিনাক্ত কৰিলে।

(শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৫৪)

6. বাৰ্থ'লমিউ (নথানিয়েল): তেওঁ মচিৰ বিধি অধ্যয়ন কৰিছিল আৰু ভাববাদীসকলে কি লিখিছিল তাক আৰু মছীহাৰ প্ৰতীক্ষা কৰিছিল। যীচু মছীহা তৰ্কাৰ। তেওঁ এজন ইস্ৰায়েলীয় আছিল যিয়ে যীচুৰ শিষ্য ফিলিপৰ জৰিয়তে যীচুক দেখিবলৈ আহিছিল। প্ৰভু যীচুৱে তেওঁক "এজন পাখণ্ড নথকা ইস্ৰায়েলীয়" বুলি কৈছিল। তেওঁ উত্তৰ দিছিল – "ৰব্বী, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ! তুমি ইস্ৰায়েলৰ ৰজা"। যীচুৰ সৈতে তেওঁৰ সংক্ষিপ্ত সাক্ষাৎই তেওঁক যীচুৰ শিষ্য বনাইছিল। তেওঁ এটা প্ৰাৰ্থনা বীৰ আছিল যিয়ে প্ৰেৰণাসকলৰ সৈতে প্ৰাৰ্থনাত একত্ৰিত আছিল। তেওঁ প্ৰেৰণ যুগত কৃষ্ণান গীৰ্জাৰ প্ৰতিষ্ঠাতাসকলৰ ভিতৰত এজন আছিল। তেওঁ ভাৰত আৰু আৰ্মেনিয়াত কঠোৰ সেৱা কৰিছিল। তেওঁক কেতিয়াবা কঠিনভাৱে কোবোৱা হৈছিল, তাৰ পাছত তেওঁৰ ছাল উলিয়াই, মূৰ কাটি হত্যা কৰা হৈছিল। (শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৫৪)

7. থ'মা: তেওঁো এজন মাছ-মৰা মানুহ আছিল। ঈশ্বৰত তেওঁৰ বিশ্বাস অন্ধবিশ্বাস নহয়। যেতিয়া তেওঁ মছীহাৰ পুনৰুত্থান সন্দেহ কৰিছিল, তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক আকৌ দেখা দিছিল যেতিয়া তেওঁ অন্য শিষ্যসকলৰ মাজত আছিল। তেওঁ কেৱল পুনৰুত্থিত যীচুক দেখি নাছিল, তেওঁৰ মহিমা স্পৰ্শ কৰিবলৈও আশীৰ্বাদিত হৈছিল। খ্ৰী. ৫২ চনত তেওঁ ভাৰতৰ কেৰালা ৰাজ্যলৈ আহিছিল, তাত তেওঁ ১০ বছৰ আছিল। পিছত তেওঁ ১০ বছৰৰ বাবে চেন্নাইত আছিল আৰু সেই ৰাজ্যৰ লোকসকলক যীচুৰ বিষয়ে জনাইছিল। মন্দিৰৰ যাজকসকলে তেওঁৰ ওপৰত বাঁটা নিক্ষেপ কৰি, তেওঁৰ ভক্ষ কৰিবলৈ জীয়াল ভাঁটাত পেলাই হত্যা কৰিছিল। তেওঁ এজন যীচু মছীহাৰ প্ৰেৰণ আছিল যিয়ে ভাৰতত মৃত্যু লাভ কৰিছিল। পৃথিৱীত প্ৰেৰণাসকলৰ কবৰত কেৱল তিনি খ্ৰীষ্টান গীৰ্জা আছে – ভেটিকান চিটীত ছেণ্ট পিটাৰৰ গীৰ্জা, স্পেইনত ছেণ্ট জেমচৰ গীৰ্জা আৰু ভাৰতৰ চেন্নাইত ছেণ্ট থ'মাছ গীৰ্জা। ভাৰত চৰকাৰে থ'মাচৰ স্মৃতিত দুটা ডাক টিকট প্ৰকাশ কৰিছিল। (শহীদৰ তাৰিখ: ০৩-০৭-০০৭২)

8. মন্তি: মন্তি ৰোমান চৰকাৰৰ অধীনত এক কৰ সংগ্ৰাহক আছিল, মন্তি ধনী আৰু ভালকৈ যোগ্য আছিল। যেতিয়া যীচুৱে ক'লে, "মোৰ পিছত আহা", তেতিয়া সেয়া যীচুৰ আহ্বানৰ প্ৰতিতী আঞ্জাবহ হৈছিল, সেয়া নিজৰ পেশা ত্যাগ কৰিছিল, নিজৰ সম্পত্তি পৃথক কৰি, যীচুক অনুসৰণ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল। সেয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক ৰাতিৰ আহাৰত অতিথি হিচাপে নিজৰ ঘৰলৈ নিমন্ত্ৰণ জনাইছিল আৰু কৰ সংগ্ৰাহক আৰু অন্যান্য অপবাদিত পাপীসকলকো নিমন্ত্ৰিত কৰিছিল। সেয়া সকলোকে যীচুৰ পৰা পৰিচিত কৰাইছিল যাতে তেওঁলোকে আশীৰ্বাদিত হ'ব পাৰে। সেয়া আৰামাইক, গ্ৰীক, হিব্ৰু আৰু লেটিন ভাষাত দক্ষ আছিল। সেয়া ইথিঅপিয়া, পাৰচ আৰু ছিৰিয়া দেশত সেৱা কৰিছিল আৰু সেই স্থানসমূহত গীৰ্জাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। সেয়া আৰামাইক ভাষাত মছীহাৰ সুসমাচাৰ লিখিছিল। সেয়া মৃত্যুৰ মুকাবিলা কৰিছিল। (শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৬০-৭০)

9. আলফিয়াছৰ পুত্ৰ যাকুব: তেওঁ মন্তিৰ ভাইৰ সৈতে, যাকুব সেয়া আছিল যিসকলে যীচুক অনুসৰণ কৰিছিল আৰু মছীহাৰ পুনৰুত্থানৰ পিছত তেওঁলোকে যাকচালেমত সেৱা কৰিছিল আৰু সেয়া গীৰ্জাসকলক শক্তিশালী কৰিছিল। যাকুব এক দেওলত বহি উপদেশ দিয়া আছিল, যেতিয়া ইহুদী ধৰ্মগুৰুসকলে সেয়াক দেওলৰ পৰা তললৈ পেলাবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল। সেয়া বাচি গৈছিল। যেতিয়া মানুহে বুজি পালেহে যে সেয়া মৰা নাই, তেতিয়া সেয়াক পিটাইছিল, পাথৰেৰে মাৰিছিল আৰু এক ডাঙৰে মূৰত মাৰি সশস্ত্ৰভাৱে শেষ কৰিছিল। (শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৬৩)

10. তদৈ: সেয়াক যাকুবৰ পুত্ৰ ইহুদা বুলিও কোৱা হয়। সেয়াই একবাৰ যীচুৰ পৰা সুধিছিল, "হে প্ৰভু, আপোনি নিজকে আমাৰ সন্মুখত কেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিব, আৰু পৃথিৱীলৈ নহয়?"। যীচুৱে উত্তৰ দিছিল, "যদি কোনোবাই মোৰ প্ৰেম ৰাখে, তেনেহ'লে সেয়া মোৰ কথা মানিব, আৰু মোৰ পিতা সেয়াৰ প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি

তেওঁৰ কাষত আহিম, আৰু সেয়াৰ মাজত বাস কৰিব। আৰু যি কথা তুমি শুনিছে, সেয়া মোৰ নহয়, কিন্তু পিতাৰ যিয়ে মোক পঠাইছে।" তদৈ হৈছে প্ৰথম শিষ্য যিজনে যাকচালেম ত্যাগ কৰি বিদেশী দেশসমূহত সুসমাচাৰ বিতৰণ কৰা। সেয়াই পাৰচ আৰু উত্তৰ পাৰচত চিৰন্তন জীৱনৰ বিষয়ে সেয়াৰ কৰিছিল আৰু বহুজনক মছীহাৰ পৰা আনিছিল। ইহুদা আৰ্মেনিয়া আছিল যেতিয়া সেয়াক কাঠৰ ক্লাবৰ পৰা পিটাই মাৰিছিল। (শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৭২)

11. শিমোন জালোতে: সেয়া এক চাৰাৱাদী দলৰ সদস্য আছিল, যিসকলে ৰোমান শাসনৰ পৰা ঘৃণা কৰিছিল, সেয়াই যীচুৰ উপদেশ শুনাৰ পিছত শুধু চুৰী কৰাৰ পৰিসৰে নহয়, কিন্তু পৃথিৱীত ইহুদাৰ ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ বাবে যুদ্ধ কৰিছিল; সেয়াই এই সঁচাই পালে যে প্ৰেমৰ মাধ্যমে ঈশ্বৰ ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পৰা যায় আৰু সেয়া এক অতিশয় ভাল মানুহ হৈ পৰিছিল আৰু বহু দেশত মছীহাৰ শিক্ষাৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল। ইহুদা ইষ্কৰিওতিৰ দৰে, যিজনে যীচুক বিশ্বাসঘাতক কৰিছিল, সেয়াই ভাবিছিল যে মছীহে ইহুদীসকলক ৰোমান শাসনৰ পৰা মুক্তি দিব। যদি জুডাছেই গুৰুক বিশ্বাসঘাতক কৰাৰ বাবে আত্মহত্যা কৰিছিল, তেন্তে কি সেয়া এক ডাঙৰ কথা নহয় যে সেয়াই গুৰুক শিক্ষা প্ৰচাৰ কৰাৰ বাবে শহীদ হৈছিল? সেয়া মিছৰ, বাহৰেইন, আফ্ৰিকা, ম'ৰ'ক্ক' আৰু গ্ৰেট ব্ৰিটেইন আদি দেশসমূহত মছীহাৰ শিক্ষা প্ৰচাৰ কৰিছিল। সেয়াক চাৰা হক চড়াই মাৰিছিল আৰু তাৰ পিছত টুকুৰাত কটাই মাৰিছিল। (শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৭৪)

12. ইহুদা ইষ্কৰিওতি: একবাৰ, এক মহিলা মহলৰ ববুল তেলৰ এক সিৰা লৈ আহিছিল, সেয়াই মছীহৰ পাদুকাত অভিষেক কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পাদুকা মোনৰ পৰা মুছিছিল। তেলৰ সুবাসে সৰু ঘৰটো পৰিপূৰ্ণ কৰি তুলিছিল। এই চোৱাচি, ইহুদাই মন্তব্য কৰিছিল যে সেয়া তেল ৩০০ চাৰিকাৰ সোনৰ চেকৰ সমান বেচা হ'ব পাৰিছিল। সেয়াৰ বাবে ধন মছীহৰ পৰা বেছি গুৰুত্ব আছিল। তথাপি, মছীহে, তেওঁৰ সৰ্বজ্ঞতাৰ পৰা, ইহুদাৰ কৰ্মৰ পূৰ্বভাস লোৱা হৈছিল, তাৰ পিছত সেয়াই তাক শেষলৈ চাৰা ৩ বছৰৰ পৰা চাৰা মাতিবলৈ দিবলৈ

অনুমতি দিছিল। যদিও বহু পাপী আৰু খোটকৰ্থা মানুহ মছীহৰ জীৱন, শিক্ষা আৰু আশ্চৰ্য্যবোৰৰ পৰা সলনি হৈছিল, ইহুদাত কোনো পৰিৱৰ্তন আহিছিল। ধনৰ পৰা প্ৰেমিত হ'বলৈ সেয়াই চাৰা ত্ৰিশ চাৰিকাৰ সোনৰ বাবে মছীহক বিশ্বাসঘাতক কৰিছিল। এইদৰে, সেয়া ইতিহাসৰ এক অতি খ্যাতিমান বিশ্বাসঘাতক হৈ পৰিছিল, যিজনে মানবতাৰ মুক্তিৰে মছীহক তেওঁৰ শত্ৰুৰ হাতত দাঙি ধৰিছিল। আজিও পৰ্যন্ত, মাতৃবাবাই তেওঁৰ খ্যাতিমান বিশ্বাসঘাতকৰ বাবে নিজৰ সন্তানৰ নাম "ইহুদা" ৰাখিবলৈ সৰ্ব্বশেষ ভাবে পৰিহাৰ কৰে। তাৰ পিছত ইহুদাই নিজৰ প্ৰাণ ল'লে আৰু সেয়াৰ দ্বাৰা আত্মা হেৰুৱাইছিল। যদি সেয়া পছাৰকৈ পুনৰ ত্ৰুটিৰ বাবে মছীহৰ পৰা ক্ষমা মগাইছিল, তেন্তে নিশ্চিতকৈ সেয়াৰ ক্ষমা লাভ হৈছিল। যি দৰেই পৱিত্ৰ বাইবেলে বৰ্ণনা কৰিছে, সেয়াৰ নাম একবাৰ নতুন যকচালেমৰ মূলে বাৱো শিষ্যৰ মাজত লিখা হৈছিল, কিন্তু তেওঁৰ বিশ্বাসঘাতকতাই সেই সন্মান ভ্ৰমিত কৰিলে।

(আত্মহত্যাৰ বছৰ: খ্ৰী. ৭০)

13 মথ্ৰীয়: সি আৰম্ভৰ পৰা খ্ৰীষ্টৰ অনুগামী আছিল। প্ৰভু যীশুৱে যিসকল ৭০ জনক বাচনি কৰিছিল, তাৰে এইজন আছিল। যীশুৱে য'ত সুভাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ যাব লাগিছিল, সেয়া আগতেই গৈ সুভাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল। চান্দীৰ ৩০ টকা বিনিময়ত নিজৰ গুৰুক ধৰাই দিয়া যিহুদা ইষ্কৰিওটৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁক প্ৰেৰিতসকলে চিতী আৰু ভোট দি বাচনি কৰিছিল। কাৰণ সি প্ৰভু যীশুৰ দিনৰ পৰা প্ৰেৰিতসকলৰ সৈতে ভাল সম্পৰ্ক ৰাখিছিল। পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ প্ৰকাশৰ এই পুথিত উল্লেখ কৰা অনুসৰি নতুন ইৰুশালেমৰ ১২টা স্তম্ভত লিখিত ১২ জন প্ৰেৰিতৰ নামৰ ভিতৰত তেওঁৰ নামো থাকিব। কিমান মহান ভাগ্য! সি ইসৰাইলৰ ইৰুশালেমত প্ৰভাৱশালী সুভাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি আছিল। অন্ততঃ তেওঁক পাথৰেৰে মাৰিও, মূৰ্ছা কোপাই মাৰা হৈছিল। তেওঁৰ দেহৰ কিছু অংশ জাৰ্মানীৰ ট্ৰায়াৰ আৰু ইটালীৰ ৰ'ম চহৰতো ৰখা হৈছে। (শাহিদ বৰ্ষ: খ্ৰীষ্ট ৭০)

14. পোৱালে: পুনৰ্জীৱিত প্ৰভু যীচুৰ পৰা নিৰ্বাচিত শিষ্য হৈছে সন্ত পোৱালে। সেয়া যুৱক আছিল, ধনী আছিল, বিদ্বান আছিল আৰু ভাল নেতা আছিল। সেয়া ইহুদী ধৰ্মৰ অনুসৰী আছিল আৰু যীচু মছীহৰ অনুসৰণ কৰা লোকক সশ্ৰম কাৰাগাৰত ৰাখিবলৈ আৰু হত্যা কৰিবলৈ মহাযাজকৰ পৰা অধিকাৰ পত্ৰ লাভ কৰি যাত্ৰা কৰিছিল। যীচু দৰ্শনাৰ পৰা সেয়াৰ বাক্য অনুসৰি আন লোকক, ৰাজা আৰু ইসৰাইলীক যীচুৰ নাম প্ৰকাশ কৰাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল। এই কাৰণত সেয়া সকলো কিছু নিষ্ঠুৰতাৰ দৰে অনুভৱ কৰিছিল। ঈশ্বৰে তেওঁৰ হাতত অসংখ্য আশ্চৰ্য্যৰ কাৰ্য্য কৰিছে। তেওঁৰ বস্ত্ৰ ৰোগীৰ ওপৰত পৰি থাকিলেই সেয়া সুস্থ হৈ পৰিছিল আৰু বুৰা আত্মাই পালাই গৈছিল আৰু সেয়াই মৃতসকলে পুনৰ জীৱিত হৈছিল। এতিয়াও সেয়াই তেওঁৰ স্বজাতীৰ পৰা বহু প্ৰতিবন্ধকৰ সন্মুখীন হৈ বহু চৰাৰ পৰা বন্দী হৈ ৩০০ কোঁৱাত পিটাইছিল। উপবাস কৰি, ঠাণ্ডাত পোছাকবিহীন হৈ থাকি, বহু বিপদৰ সন্মুখীন হৈ বহু বাৰ মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ হৈছে, পৰিশ্ৰমে আৰু চেপ্টা কৰি যীচুৰ সংবাদ প্ৰসাৰিত কৰিছে আৰু পবিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ ১৩টা চিঠি লিখিছে। অন্ততঃ সেয়াই ক'লে, "শ্ৰেষ্ঠ দৌৰ চলাইছে, যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখিছে, নীতিমানক যাৰ জয়ৰ মুকুট ম'ৰ বাবে সাজু হৈছে"। (শহীদৰ বছৰ: খ্ৰী. ৭০)

সাৰাংশ:

প্ৰেৰিতসকলে মছীহৰ সৈতে তিনিভাৰ পৰা পাঁচ বছৰ একেলগে অতিবাহিত কৰিছিল। এই সময়ছোৱাত, তেওঁলোকে মছীহৰ নিৰ্দোষ জীৱন আৰু দিভ্য স্বভাৱৰ পৰীক্ষা কৰিলে, আৰু পুনৰ্জীৱিত মছীহৰ সৈতে প্ৰায় চাৰিজন পৰিসৰে অতিবাহিত কৰিলে। স্বৰ্গলৈ মন্থাৰ পূৰ্ণতাৰ পিছত, তেওঁলোকে বহু পৰীক্ষা আৰু অত্যাচাৰ সন্মুখীন হৈও মছীহৰ বাৰ্তা প্ৰকাশ কৰিবলৈ নিজৰ প্ৰাণ উৎসৰ্গিত কৰিছিল। সেয়া তেওঁৰ কাৰণত অপমান সহ্য কৰিবলৈ

আৰু এমনকি আত্মবলিদান কৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছিল, তেওঁৰ আত্মবলিদানত আনন্দ লোৱাৰ পৰা।

প্ৰভু যীচু মছীহৰ মন্ত্ৰণালয় শুধু ঈশ্বৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰাৰ পৰিসৰে সীমাবদ্ধ নাছিল, বৰং বহু আশ্চৰ্য্যকৰ কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত হৈছিল। তেওঁৰ শিক্ষা দিভ্য জ্ঞান প্ৰদান কৰিছিল আৰু ঈশ্বৰীয় গুণ প্ৰৱৰ্তন কৰি বহুজনৰ জীৱন সলনি কৰিছিল, যাৰ ফলত তেওঁলোক সমাজত অৰ্থপূৰ্ণ অৱদান কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। এই সুসমাচাৰ প্ৰচাৰণৰ মিছন প্ৰেৰিত আৰু শিষ্যসকলে চলাইছিল।

ড° গ্ৰাহাম স্টেইনছ

অষ্ট্ৰেলিয়াৰ ড° গ্ৰাহাম স্টেইনছ আমাৰ দেশৰ উড়িষ্যা ৰাজ্যত কুষ্ঠ ৰোগীৰ সেৱা কৰি আছিল। ২২-০১-১৯৯৯ তাৰিখে যেতিয়া মিছনাৰী গ্ৰাহাম স্টেইনছ তেওঁৰ দুটা প্ৰিয় সন্তান ১০ বছৰীয়া ফিলিপ আৰু ৬ বছৰীয়া টিমথী সৈতে মনোহৰপুৰ নামৰ গাঁওত এক ভেনত সুতিছিল, ৰাতি কিছু দুষ্কৃতীসকলে তেওঁলোকৰ গাড়ীত অগ্নিসংযোগ কৰে আৰু তেওঁলোকক মাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে আৰু ভয়ংকৰভাৱে জীয়াই জ্বলাই মাৰে। পুৱা পোৱা গৈছিল যে ছোৱালীৰ জ্বলি থকা হাড়বোৰে পিতাৰ বাহু থকা হাড়ক ঘেৰাই ৰাখিছিল। কুষ্ঠ ৰোগীৰ আটাইতকৈ উপেক্ষিত শ্ৰেণীলৈ সেৱা আৰু পুনৰ্নিমাণ কৰা ব্যক্তিৰ সৈতে কিদৰে আনুষ্ঠানিক ব্যৱহাৰ।

যিহেতু এই নিষ্ঠুৰ ঘটনাত গ্ৰাহাম স্টেইনছৰ পত্নী গ্লেডিছ আৰু তেওঁৰ মনীষী এষ্টাৰ দোষীসকলৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ ক্ষমা প্ৰদান কৰিছিল। এইটো এক দেৱী প্ৰেম। ইয়া, যদি প্ৰতিটো মানুহৰ মাজত এনে মনোভাৱ সৃষ্টি হয়, তেনেহলে আমি ইয়াত পৃথিবীত সোৱৰ্গ সৃষ্টি

কৰিব পাৰিম। ড° গ্ৰাহাম স্টেইনছ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সেৱা আৰু ত্যাগৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰে তেওঁক পদ্মশ্ৰী বঁটা আৰু মাদাৰ টেৰেচা মেম'ৰিয়েল ইণ্টাৰনেচনেল বঁটাৰে সন্মানিত কৰিছিল। অন্ততঃ, তেওঁ নিজৰ গুৰু ঈশু মছীহৰ পদাঙ্ক অনুসৰণ কৰিছিল, যিয়ে তেওঁক কাষত মলাই থকা লোকবোৰক চাৰিওফালে চাওঁতে কোৱা আছিল, “পিতাৰ, তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা, কাৰণ তেওঁলোক জানে নে কি কৰিছে।”

তেতিয়া ভাৰতৰ তৎকালীন ৰাষ্ট্ৰপতি কে. আৰ. নাৰায়ণনে ক'লা আছিল, “এটা ব্যক্তি যিয়ে কুষ্ঠ ৰোগীৰ মাজত সেৱা কৰিবলৈ আহিছিল, সেয়া ধন্যবাদ যোগ্য আৰু আদৰ্শ হিচাপে ধৰা উচিত, কিন্তু ভাৰতত যি অমানৱিক কাৰ্য্য ঘটিছে, যি সহিষ্ণুতা আৰু অহিংসাৰ বাবে পৰিচিত, সেয়া আটাইতকৈ ঘিনৌন অপৰাধ হৈছে। পৃথিৱীত সদাৰ্থী।”

স্টেইনছৰ মনীষী, অষ্ট্ৰেলিয়াত চিকিৎসাৰ অধ্যয়ন শেষ কৰাৰ পিছত, এক ডাক্তৰ হিচাপে স্থিৰ হৈছিল, আৰু নিজৰ পুৰাণী মাকৰ সৈতে গাঁৱৰ লোকসকলৰ সৈতে কথোপকথন চলাই গৈছিল। তেওঁ বাৰীপদাত গ্ৰাহাম স্টেইনছ মেম'ৰিয়েল হাস্পিতেলৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। প্লেডিছ এতিয়াও কুষ্ঠ ঘৰত কুষ্ঠ ৰোগীৰ আঘাতৰ যত্ন লৈ অপাৰেশ্বন চলাই থাকে।

মাদাৰ টেৰেচা

যুগোশ্লাভিয়াত ২৬-০৮-১৯১০ তাৰিখে জন্ম হোৱা, যেতিয়া সি ৮ বছৰৰ আছিল তেতিয়া তাৰে পিতাৰ মৃত্যুও হৈছিল। তাৰে মাকেই তাৰে লালন-পালন কৰিছিল। যেতিয়া সি ১৮ বছৰৰ হৈছিল, তেতিয়া এগ্লেছ লোৰেটো ভাইৰীসমূহৰ

লগত যোগদান কৰিছিল আৰু ভাৰতত মিছনাৰী হিচাপে কাম আৰম্ভ কৰিছিল। ১৯২৯ চনত সি কলকাতাত আহিছিল, ২০ বছৰৰ বাবে শিক্ষিকা হিচাপে কাম কৰিছিল। সেই বছৰবোৰত সি চাৰিওদিশৰ বস্তীত থকা মানুহৰ মাজত ৰোগৰ বাবে ভুগি থকা মানুহবোৰ দেখিছিল আৰু তেওঁলোকে সহায় কৰিব বিচাৰিছিল। সিয়ে নিজে নাৰ্সিং প্ৰশিক্ষণ লৈছিল, আৰু প্ৰশিক্ষণ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছত, মাত্ৰ ৫ টকা হাতে লৈ তেওঁ গৰিব আৰু অভাৱী লোকৰ বাবে আশ্ৰয় কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিছিল।

এবাৰ সি গৰিবৰ বাবে চিকিৎসা সামগ্ৰী বিচাৰি ৰাস্তাত মানুহৰ পৰা টকা মাগিছিল। এক জন মানুহ সি ওপৰত চিঞৰি কৈছিল যে মিছনাৰীসকল পাকি, আৰু তেওঁৰ হাতত থুওৱাই দিছিল। সেয়া চাই সিয়ে নিজৰ অন্য হাত বঢ়াই ক'লে, “থুওৱা মোৰ বাবে, মোক কিছুমান গৰিবৰ সহায়ৰ বাবে টকা দিবা।” সেয়া থকা লগোৱা মানুহজনে নিজৰ কৰ্মৰ বাবে অনুতপ্ত হৈ ক্ষমা মাগি গৰিবৰ সহায় কৰিছিল। কলকাতাত য'ত সি কালী মন্দিৰৰ কাষত সেৱা কৰিছিল, চাৰিওপাশৰ লোকসকলে অভিযোগ দাখিল কৰিছিল যে সি লোকৰ ধৰ্ম পৰিবৰ্তন কৰাইছে। তদন্ত কৰিবলৈ অহা কৰ্তৃপক্ষই মাদাৰ টেৰেচাক ৰোগীসকলৰ আঘাত পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ দেখিলে, অভিযোগ দাখিল কৰা লোকসকলক সন্নিৱিষ্ট কৰি ক'লে, “যদি আপোনাৰ মাক, বাচলিৰা লোকৰ সেৱা কৰিবলৈ সাজু থাকে যেনে এইবোৰ মানুহে কৰিছে, তেন্তে আমি তৎক্ষণাত এই মানুহসকলক এই ঠাই খালী কৰিবলৈ কৈ দিম।” চাৰিওপাশৰ লোকসকলে নিজৰ কৰ্মৰ বাবে লাজিত হৈ পলায়ন কৰিছিল।

২০০৭ চনলৈকে সিয়ে ১২৩ খন দেশত গৰিব, অভাৱী আৰু ৰোগীসকলৰ বাবে প্ৰায় ৬০০ খন কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিছিল। তেওঁৰ সেৱাৰ সন্মানত ভাৰত চৰকাৰে সিকৈ তেওঁক ভাৰত ৰত্ন পুৰস্কাৰে সন্মানিত কৰিছিল আৰু তেওঁক নবল শান্তি পুৰস্কাৰ দিয়া হৈছিল।

ক্যাথলিক পৰম্পৰাৰ অনুগ্ৰহত তেওঁ পবিত্ৰ উপাধিও লাভ কৰিছিল। ০৫-০৯-১৯৯৭ চনত তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল, তেতিয়া ভাৰত চৰকাৰে মাদাৰ টেৰেচাৰ বাবে ৰাজকীয় অন্তিম সংস্কাৰ আয়োজন কৰিছিল। তেওঁক সেয়া সামৰিক সন্মান প্ৰদান কৰা হৈছিল, অৰ্থাৎ তেওঁৰ দেহক সেনাৰ দ্বাৰা গ'ন কেয়াৰিজত বিবৰিত কৰা হৈছিল, যি অতীতে 'এম. কে. গান্ধী' আৰু 'পণ্ডিত নেহৰু'ৰ দৰে ৰাষ্ট্ৰীয় নেতা সকলৰ বাবে সংৰক্ষিত আছিল। বহু দেশৰ বহু প্ৰধানমন্ত্ৰী, ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু নেতাসকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ অন্তিম সংস্কাৰ অনুষ্ঠানত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ সৌভাগ্য হৈছিল। এইটো এক বস্তু য'ত প্ৰতিজন ভাৰতীয়ক গৰ্ব অনুভৱ কৰা উচিত।

যদি এই পৃথিৱীত প্ৰতিজন মানুহ গৰিব আৰু অভাৱীসকলৰ প্ৰতি সন্মান, দয়া আৰু সহানুভূতি প্ৰদৰ্শন কৰে, তেন্তে নিশ্চয় এই পৃথিৱী স্বৰ্গৰ দৰে হৈ পৰিব। ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ অনুভৱ কৰা কোটি কোটি মানুহে ইয়াক কিবা ন কিবা ৰূপে আনৰ লগত বিভক্ত কৰি আহিছে। বহুজন মছীহত তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ বাবে পীড়িত হৈছে। এইবোৰৰ সত্ত্বেও মানুহে মছীহৰ সুসমাচাৰ সেয়া ভাগ কৰি দিছে। উদ্দেশ্য হৈছে যে মানুহে নিজৰ জীৱন দ্বাৰা প্ৰেম, দয়া আৰু ভাইচাৰা প্ৰদৰ্শন কৰক আৰু পৰম তত্ত্ব আৰু অনন্ত জীৱন লাভ কৰক, যি মছীহে মুকলি দিয়া উপহাৰ। সেয়া সমাজত নিজৰ চাৰিওপাশৰ লোকৰ বাবে মহান উদাহৰণ হৈ পৰিব পাৰে।

তাহানিৰে আহক, আমি সিহঁতক সন্মান জনাওঁ যিসকলে প্ৰভু ঈশু মছীহৰ শিক্ষাৰ প্ৰচাৰ কৰি আছে।

প্ৰায় ৩০০০ বছৰৰ আগতে দুটা পল্লী-বাৰিকী ৰজা আৰু তাৰ আগত উপস্থিত হৈছিল। সিহঁতৰ ভিতৰত এজনে ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু! মই আৰু এই পল্লী-বাৰিকী দুয়ো একে ঘৰতে বাস কৰো; আৰু তাৰ সৈতে একে ঘৰতে থকাৰ সময়ত মোৰ এজন সন্তান হৈছিল। তাৰ পিছত মোৰ জন্মৰ তিনিদিনৰ পাছত, এই পল্লী-বাৰিকীও সন্তান জন্মদান কৰিলে; আমি দুয়ো একে ঘৰতে আছিলোঁ আৰু আমি দুৰ্ভাগ্যবশত ঘৰত একো নাছিল। আৰু ৰাতিৰ সময়ত এই পল্লী-বাৰিকীৰ শিশুটি তাৰ তলত চেপি মৰি গৈছিল। সেয়া হলে, সি নিশা উঠি, যেতিয়া তোমাৰ দাসী শুব আছিল, সি মোৰ শিশুটিক লৈ গৈ নিজৰ মনৰ পৰা চুই থৈ দিল। আৰু মোৰ মৰা সন্তানক ময়া লৈ শুই পৰিল। সেয়া, পুৱা ময় পোহৰলৈ উঠি, শিশুটিক পিপৰি চাৰা দিছিলোঁ, কিন্তু সেয়া মৰা হৈছিল। কিন্তু পুৱা মই সাৱধানে চালে, যে সেয়া মোৰ সন্তান নহয়।"

আৰু আন পল্লী-বাৰিকী ক'লে, "নাই, জীৱিত শিশুটি মোৰ আছে আৰু মৰা শিশুটি তোমাৰ।" কিন্তু প্ৰথম পল্লী-বাৰিকী ক'লে, "নাই, মৰা শিশুটি তোমাৰ আৰু জীৱিত শিশুটি মোৰ।" এইদৰে সিহঁতে ৰজাৰ আগত নিজৰ কথা পাতি আছিল। ৰজা ক'লে, "এজন ক'লে, 'জীৱিত শিশুটি মোৰ আৰু মৰা শিশুটি তোমাৰ'; আৰু আনজন ক'লে, 'নাই, মৰা শিশুটি তোমাৰ আৰু জীৱিত শিশুটি মোৰ।' এতিয়া ৰজা ক'লে, "মই তোমাৰ পৰা এখন তলোয়াৰ অনাব পাৰে, আৰু তেওঁলোকে তলোয়াৰ পৰা কিছু টুকুৰা কৰা যাব।"

ৰজা ক'লে, "জীৱিত শিশুটি আধা-বিশেষ মাৰি দি, আধা এক পলিসিত আৰু আধা আন পলিসিত দিব।" সেয়া সময়ত, জীৱিত শিশুটিকৰ মাক সেয়াৰ পৰা নিজ সন্তানৰ মৰমত মনত পৰি ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু! জীৱিত শিশুটি সেইজনক দিব, সেয়া কোনোভাবে মাৰিব নালাগে।" কিন্তু আন পল্লী-বাৰিকী ক'লে, "সেয়া ন মোৰ আৰু ন তোৰ, সেইজনৰ মাজত দুটা টুকুৰা কৰোক।"

ৰজা ক'লে, "প্ৰথম পল্লী-বাৰিকীলৈ জীৱিত শিশুটি দিয়ক; সেয়া মাৰিব নালাগে; কাৰণ সেইজনেই মাক।" যি ন্যায়ৰ ৰজা দিছে, সেয়া ইস্ৰায়েলৰ সমগ্ৰ ৰাজ্যৰ পৰা শুনা গৈছিল আৰু সিহঁতে ৰজাৰ সন্মান কৰিছে, কাৰণ সিহঁতে দেখিলে যে তেওঁ মন্থৰ পৰিসৰে ন্যায় পৰিপালন কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ পৰিসৰ আছে। (১ ৰজা ৩: ১৬-২৮)

ঈশ্বৰে সকলো জন্তুক মাংস আৰু জীৱনৰ ৰূপত সৃষ্টি কৰিছে। কিন্তু মানুহ আত্মা, প্ৰাণ আৰু মাংসৰ পৰা সৃষ্টি হৈছে, সেয়া আত্মাৰ মদে জ্ঞান আছে। জ্ঞানৰ অবিহনে, মানুহ জন্তুৰ দৰে হয়; যদিও তেওঁৰ পৰা ভৌতিক সম্পত্তি, সৌন্দৰ্য আৰু শক্তি থাকে, কিন্তু এক ব্যক্তিৰ পৰা কিছু নাই, যদি সেয়াৰ মন্থত জ্ঞান নাথাকে। আৰু যেতিয়া জ্ঞান থাকে, তেতিয়া সেয়াৰ পৰা উচ্চস্থান পোৱা হয়। জ্ঞানৰ মানুহটো পোহৰৰ দৰে জ্বলিব; সেয়া ধৰ্মৰ পথলৈ নিব যাব আৰু সদায়ৰ বাবে দৃষ্টিমণি মত উজ্জ্বল হৈ জ্বলিব। সেয়া, মানব জীৱনত জ্ঞান অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। জ্ঞানৰ সমান কিছু নাই। এই পৃথিৱীত বিশ্ববিদ্যালয়, শিক্ষা কেন্দ্ৰ আৰু আন আন অভিজ্ঞতা আমাৰ মন্থলৈ জ্ঞান দিব পাৰে, কিন্তু পৃথিৱী দেবীয় জ্ঞান দিব নোৱাৰে। ঈশ্বৰৰ সন্মুখত, ভৌতিক জ্ঞান মূৰ্খতা। দেবীয় জ্ঞান আত্মাৰ যত্নৰ কথা। আমাৰ আত্মাৰ ঈশ্বৰ হৈছে সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ। আৰু আমি সেয়া মাত্ৰ তেওঁলোকৰ পৰা লাভ কৰিব পাৰো। পবিত্ৰ বাইবেল ক'লে, "প্ৰভুৰ ভয় হৈছে জ্ঞানৰ আৰম্ভণি, আৰু যিসকলে তেওঁৰ আদেশ মানে, সেয়া বুদ্ধিমান হ'ব।" ঈশ্বৰৰ ভয় মাত্ৰ প্ৰাৰ্থনা, উপাসনা আৰু

আন ধৰ্মীয় কাৰ্যৰ পৰা নহয়, কিন্তু পাপৰ পৰা ত্যাগ কৰাৰ কথা, যি গৰ্ভ, অহংকাৰ, দুৰাচাৰ পথ আৰু আন আন বিকৃত কাৰ্যৰ পৰা হৈছে।

এইদৰে, ঈশ্বৰৰ শব্দ পোৱা আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ আমাৰ হৃদয়ৰ ভিতৰত সুৰক্ষিত কৰি ৰাখা, যি আপোনাৰ নিজৰ কাণসমূহক জ্ঞানৰ পৰা মন্থ দিব পাৰে আৰু হৃদয়ক বুজাৰ বাবে সিহঁতক গঢ়ে। অন্তৰ্দৃষ্টিৰ বাবে অনুৰোধ কৰক আৰু বাচলাৰ বাবে সহানুভূতি চাৰা চাৰা। এইদৰে, আপুনি দেবীয় জ্ঞান লাভ কৰিব। এই ঈশ্বৰে, যি জ্ঞান দিছে, তেওঁৰ মুখৰ পৰা জ্ঞান আৰু বুজা আহে। সেয়া সংকৰ্মীলৈ বিজয় ৰাখিছে, বুদ্ধি আপোনাৰ হৃদয়লৈ প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু জ্ঞান আপোনাৰ আত্মাৰ বাবে সুখৰ পৰা আহিব। বুদ্ধি আপোনাৰ সুৰক্ষাৰ বাবে থাকিব আৰু বুজাৰ বাবে সুৰক্ষিত থাকিব, জ্ঞান আপোনাৰ দুষ্টিতাৰ পথৰ পৰা আপোনাক বাচাব। সেয়া আপোনাক ব্যভিচাৰী পত্নী আৰু তাৰ মোহক শব্দৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব। ব্যভিচাৰী পত্নীৰ ঘৰ মৃত্যুলৈ যাওঁক আৰু তেওঁৰ পথ মৰাণী আত্মাৰ পৰা যাব। যি সেয়াৰ পৰা যায় সেয়া প্ৰত্যাহাৰ নকৰিব আৰু জীৱনৰ পথ পাব নোৱাৰে। বুদ্ধি আপোনাক উৎসাহিত কৰিব আৰু আপোনাক ভাল মানুহৰ পথত লৈ যাব আৰু ধৰ্মী লোকৰ পথত ৰাখিব। বুদ্ধি আশ্ৰয়ৰূপে থাকিব, যিদৰে ধন আশ্ৰয়ৰূপে থাকে। জ্ঞানৰ লাভ হৈছে, সেয়া নিজৰ পুৰাণী জীৱন সুৰক্ষিত ৰাখে। (সেণ্ডেঘাপদেশক ৭:১২)। জ্ঞানৰ প্ৰতীক্ষা কৰক, বুজা, বুদ্ধি, জ্ঞানৰ ত্যাগ নকৰিব আৰু সেয়া আপোনাক সুৰক্ষিত ৰাখিব। সেয়া আপোনাক মন্থৰ পৰা পৰিস্কৃত কৰিব।

আৱিষ্কাৰ

উদাহৰণস্বৰূপে, সিহঁতে সকলো আবিষ্কাৰকাৰী, যিয়ে আমাৰ জীৱন উন্নত কৰিবলৈ সহায় কৰা বহুতো বস্তুৰ আবিষ্কাৰ

কৰিছে আৰু আমাৰ অন্ধবিশ্বাসক ত্যাগ কৰিছে। সিহঁতে পবিত্ৰ বাইবেলৰ অনুসৰণ কৰিছে আৰু সিহঁতৰ জীৱনত ইয়াৰ শিক্ষাৰ অনুশীলন কৰিছে, আবিষ্কাৰ আৰু আবিষ্কাৰকাৰী লোকৰ উল্লেখ তলত কৰা হৈছে:

SL	INVENTIONS	INVENTOR	YEAR	COUNTRY
1	Electric Iron	H.W. Seeley	1882	U.S.A
2	Electric Motor	Moritz Jacobi	1834	Russia
3	Evolution, theory of	Charles Darwin	1858	England
4	Film sound	Dr. Le de Forest	1923	U.S.A
5	Glider	Sir George Calyey	1853	England
6	Insulin	Sir Frederick Banting	1923	Canada
7	Safety Match	J.E. Lundstrom	1855	Sweden
8	Motor car, Petrol	Karl Benz	1885	Germany
9	Radium	Marie & Pierre Curie	1898	France

10	Rubber (vulcanized)	Charles Goodyear	1841	U.S.A
11	Safety Lamp	Sir Humphry Davy	1816	England
12	Telescope	Hans Lippershey	1608	Netherlands

উপৰোক্ত সাধকসকলৰ ভিতৰত বহুতো ইজৰাইল ৰাষ্ট্ৰৰ আছিল, অৰ্থাৎ ইহুদী; সিহঁত ঈশ্বৰৰ নিৰ্বাচিত জাতি। এই পৰ্যন্ত, ঈসা মছীহৰ জন্মও ইহুদী জাতিত হৈছিল। ইহুদীসকলক ঈশ্বৰে বিশেষ জ্ঞানৰ উপহাৰ দিছিল। এই জাতি পৃথিৱীখনৰ মুঠ জনসংখ্যাৰ এক শতাংশ। ইজৰাইলত পৃথিৱীখনত আটাইতকৈ বেছি অনুসন্ধান আৰু আবিষ্কাৰ হোৱা দেখা যায়, যেতিয়া তাৰ মাত্ৰা ০.১৯। সিহঁত এতিয়ালৈকে মুঠ ৪১% অৰ্থাৎ ২১৩ নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছে। কিন্তু যদি তোমালোকৰ পৰা কিবা বুদ্ধিৰ অভাৱ থাকে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ পৰা সোধা, যি কষ্ট নকৰি সকলোকে উদাৰভাৱে দিয়ে আৰু সেয়া দিয়া হব। যি বিশ্বাসৰে সোধে, আৰু একো সন্দেহ নকৰে; কাৰণ সন্দেহ কৰা ব্যক্তিতো সাগৰৰ টোৰ নিচিনা হয়, যি বতৰৰ পৰা বগাই আৰু লৰাই যায়। এনে মানুহে ধৰি নাথাকিব যে, মই প্ৰভুৰ পৰা কিছুমান পাব। সেয়া দুৰ্বল মনৰ আৰু সকলো কথা তিৰস্কাৰ কৰি থকা ব্যক্তিৰ দৰে। (যাকুব ১:৫-৭)

আচলতে আহক, আমি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে, দয়ালু ঈশ্বৰে আমাক তেওঁৰ বুদ্ধিৰে পূৰ্ণ কৰি, আমাক মুক্তি প্ৰদান কৰক।